

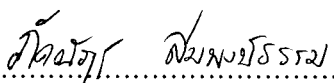
ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน
โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2

รัตนา บำรุงจันทร์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
มิถุนายน 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ รัตนา บำรุงจันทร์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

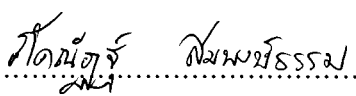
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

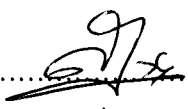

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ดร.ภักดีภูฏ์ สมพงษ์ธรรม)

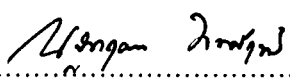

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภายู ชีระวณิชตระกูล)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

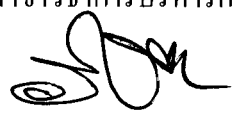

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์เชาวน์ มณีวงษ์)

.....กรรมการ
(ดร.ภักดีภูฏ์ สมพงษ์ธรรม)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภายู ชีระวณิชตระกูล)

.....กรรมการ
(ดร.ณัฐกฤตา งามมีฤทธิ์)

คณะศึกษาศาสตร์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย)

วันที่ 30 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2561

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจาก ดร.ภักดิ์ภูษิต สมพงษ์ธรรม อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สญา สุระวณิชตระกูล อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพ นอกจากนี้ยังได้รับความอนุเคราะห์จากท่านผู้อำนวยการ โรงเรียน ครูและนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2ทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอกราบพระคุณ คุณพ่อรัก และคุณแม่ขนิษฐา บำรุงจันทร์ พี่น้องทุก ๆ คนที่ให้กำลังใจและสนับสนุนผู้วิจัยเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูคุณเวทิตาแด่ บุพการี บวรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษา และประสบความสำเร็จมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

รัตนา บำรุงจันทร์

56990047: สาขาวิชา: การบริหารการศึกษา; กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติ/ การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET)/ โรงเรียนขยายโอกาส/ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2

รัตนา บำรุงจันทร์: ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 (FACTORS AFFECTING ORDINARY NATIONAL EDUCATIONAL TEST (O-NET) OF STUDENTS IN SECONDARY EDUCATIONAL EXTENTION SCHOOL UDER THE OFFICE OF SAKAEO PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA 2) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: ภัคณัฐ สมพงษ์ธรรม, Ph.D., สฎายุ ชีระวนิชตระกูล, Ph.D. 132 หน้า. ปี พ.ศ. 2561.

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อศึกษาระดับปัจจัยและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 และเพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ปีการศึกษา 2560 โดยสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 274 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัย พบว่า

1. ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ปีการศึกษา 2559 โดยรวม พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยรวมมีผลผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2559 อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์

2. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง

3. ปัจจัยทำนายที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) มีค่าอยู่ระหว่าง .16 ถึง .79 โดยด้านความรู้พื้นฐานเดิม ด้านแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ ด้านพฤติกรรมการเรียน ด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ด้านส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ด้านคุณภาพการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน และด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียนมีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. จากสมการพยากรณ์ พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ของปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ได้แก่ ปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานเดิม ด้านส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ด้านพฤติกรรมการเรียน โดยมีอำนาจในการพยากรณ์ร้อยละ 65.10 และสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้สมการถดถอยในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$\hat{Y} = .47 + .31 (X_1) + .03 (X_5) + .04 (X_3)$$

$$\hat{Z} = .69 (X_1) + .13 (X_5) + .11 (X_3)$$

56990047: MAJOR: EDUCATIONAL ADMINISTRATION; Ed.D. (EDUCATIONNAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: AFFECTING ORDINARY NATIONAL EDUCATIONAL/ ORDINARY NATIONAL EDUCATIONAL TEST (O-NET)/ SECONDARY EDUCATIONAL EXTENTION SCHOOL/ THE OFFICE OF SAKAEO PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA 2

RATTANA BUMRUNGCHAN: FACTORS AFFECTING ORDINARY NATIONAL EDUCATIONAL TEST (O-NET) OF STUDENTS IN SECONDARY EDUCATIONAL EXTENTION SCHOOL UDER THE OFFICE OF SAKAEO PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA 2. ADVISORY COMMITTEE: PAKKANAT SOMPONGTAM, Ph.D., SADAYU TEERAVANITRAKUL, Ph.D., 132 P. 2018.

The purposes of this research were to study the factors those affect the ordinary national educational test (O-NET) of students in secondary educational extention schools under the Office of Sakaeo Primary Educational Service Area 2, to study the relationship between the factors affecting ordinary national educational test (O-NET) of students in secondary educational extention school under the Office of Sakaeo Primary Educational Service Area 2, and to construct the regression equation of ordinary national educational test (O-NET) of the students in secondary educational extention school under the Office of Sakaeo Primary Educational Service Area 2. The sample was 274 students in secondary educational extention school under the Office of Sakaeo Primary Educational Service Area 2, year 2560 selected by multi-stage random sampling. Instuments used a questionnaire with five-level scale. The statistics used in data analysis were mean standard deviation, Pearson correlation coefficients and stepwise multiple regression analysis.

The research finding were as follows;

1. The level of ordinary national educational test (O-NET) in year 2560 in overall showed that the grade 7th students in secondary educational extention schools under the Office of Sakaeo Primary Educational Service Area 2 was below a threshold.

2. The level of factors affecting ordinary national educational test (O-NET) of the students were at average level.

3. The factors correlated with ordinary national educational test (O-NET) ranged from .16 to .79, they were background educational, achievement motivation, studying habit, economic status of the family, participation in learning encouragement, family relations, quality of teachers, classroom learning environments, and teacher and student relationships, having positive relations at .01 level of significance.

4. The equation that can be the predictors of factors affecting ordinary national educational test (O-NET) of students in secondary educational extension school under the Office of Sakao Primary Educational Service Area 2 were; Background educational, Participation in learning encouragement, Studying habit with prediction at 65.1 percent and can predict ordinary national educational test (O-NET) of the students at .01 level of significance. The equation of raw scores and standardized scores, were as follows;

$$\hat{Y} = .47 + .31 (X_1) + .03 (X_5) + .04 (X_3)$$

$$\hat{Z} = .69 (X_1) + .13 (X_5) + .11 (X_3)$$

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
คำถามการวิจัย	4
สมมติฐานของการวิจัย	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
สภาพทั่วไปของการจัดการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระแก้ว เขต 2	11
แนวคิดเกี่ยวกับโรงเรียนขยายโอกาส	14
ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)	15
ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	66
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	66
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	68
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	69
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	71
การวิเคราะห์ข้อมูล	71

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	72
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	74
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	74
ลำดับขั้นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	75
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	76
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	88
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	89
อภิปรายผลการวิจัย.....	91
ข้อเสนอแนะ.....	96
บรรณานุกรม	98
ภาคผนวก	111
ภาคผนวก ก.....	112
ภาคผนวก ข.....	117
ภาคผนวก ค.....	120
ภาคผนวก ง	126
ประวัติย่อของผู้วิจัย	132

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ตารางสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระแก้ว เขต 2 ปัจจัยด้านนักเรียน	21
2 ตารางสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระแก้ว เขต 2 ปัจจัยด้านครอบครัว	35
3 ตารางสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระแก้ว เขต 2 ปัจจัยด้านสถานศึกษา.....	49
4 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้วเขต 2 จำแนกตาม กลุ่มโรงเรียน	67
5 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2559 จำนวน 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ตาม รายวิชาและผลรวมคะแนนทุกวิชา.....	76
6 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยรวม	77
7 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ด้านนักเรียน	78
8 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ด้านครอบครัว	79
9 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ด้านสถานศึกษา.....	81

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
10 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยแต่ละด้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนใน โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2	83
11 ค่า Tolerance และ VIF ของตัวแปรพยากรณ์	84
12 อำนาจพยากรณ์ และคัดเลือกตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดจากปัจจัยทั้ง 9 ปัจจัย ที่ใช้พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนใน โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2	85
13 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนใน โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 จากปัจจัยต่าง ๆ	85
14 ค่าสถิติของตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด ที่ใช้พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนใน โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2	86
15 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย	118
16 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย ในปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสถานศึกษา	121
17 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในปัจจัยด้านนักเรียน ด้านแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้.....	122
18 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในปัจจัยด้านนักเรียน ด้านพฤติกรรมการเรียน	122
19 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในปัจจัยด้านนักเรียน ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง	123
20 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในปัจจัยด้านนักเรียน ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว	123
21 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในปัจจัยด้านนักเรียน ด้านคุณภาพการสอน	124

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
22	ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในปัจจัยด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน 124
23	ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในปัจจัยด้านนักเรียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน 125

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) เรียกโดยย่อว่า “สทศ.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “National Institute of Educational Testing Service (Public Organization)” เรียกโดยย่อว่า “NIETS” มีวัตถุประสงค์เพื่อบริหารจัดการและดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษาวิจัย พัฒนา และให้บริการทางการประเมินผลทางการศึกษาและทดสอบทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องรวมทั้งเป็นศูนย์กลางความร่วมมือด้านการทดสอบทางการศึกษาในระดับชาติและระดับนานาชาติ เพื่อนำผลไปใช้เป็นส่วนหนึ่งในการเทียบระดับและการเทียบโอนผลการเรียนที่มาจากการศึกษาในระบบเดียวกันหรือการศึกษาต่างระบบ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2556, หน้า 19-20)

การทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (Ordinary National Educational Test) เป็นการวัดผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสอบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3, 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ตามตัวชี้วัด และมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ทำการทดสอบความรู้ในกลุ่มสาระต่าง ๆ รวม 8 กลุ่มสาระ ได้แก่ ภาษาไทย, คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์, สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม, สุขศึกษาและพลศึกษา, ศิลปะ, การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ การทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานเป็นการสอบได้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น สำหรับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สามารถนำไปยื่นเข้าศึกษาต่อระดับมหาวิทยาลัยได้ ดังนั้น จึงถือได้ว่าการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานเป็นปัจจัยสำคัญในการช่วยพัฒนาการศึกษาประเทศ ช่วยเสริมสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ สังคม และยกระดับมาตรฐานชีวิตของประชาชนในสังคมให้สูงขึ้น (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2556)

ผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานว่า ที่ผ่านมากุณภาพการศึกษายังไม่เป็นที่พอใจของสังคม เด็กวัยเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาหลัก ของการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O-Net) ได้แก่ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย และสังคมศาสตร์ ยังมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 ซึ่งจากผลการสอบในปีการศึกษา 2553 พบว่าคะแนนเฉลี่ยในทุกระดับชั้นของภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ลดลงจากปีการศึกษา 2552 และมาตรฐานความสามารถยังได้คะแนนต่ำในเรื่องของการคิดวิเคราะห์ มีวิจารณญาณและความคิดสร้างสรรค์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักนายกรัฐมนตรีย, 2545, หน้า 6)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 มีโรงเรียนขยายโอกาสจำนวน 34 โรงเรียน ซึ่งเป็นโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาเป็นโครงการที่สำคัญโครงการหนึ่ง ที่มุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพที่ดี มีส่วนช่วยพัฒนาสังคมและประเทศชาติ เป็นโครงการที่มุ่งให้เยาวชนทุกคนที่เรียนจบระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้มีโอกาสเรียนต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยรัฐบาลเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด เป็นการเปิดโอกาสหรือขยายโอกาสให้เยาวชนมีพื้นฐานการศึกษาให้สูงขึ้น (ภานุรุจ ทรายสมุทร, 2547, หน้า 1)

ผลการทดสอบทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555-2557 ปรากฏว่า ปีการศึกษา 2555 วิชาภาษาไทย คะแนนเฉลี่ย 51.48 วิชาสังคม ศาสนา และวัฒนธรรม คะแนนเฉลี่ย 43.37 วิชาภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ย 25.68 วิชาคณิตศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 23.73 วิชาวิทยาศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 31.93 วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คะแนนเฉลี่ย 54.86 วิชาศิลปะ คะแนนเฉลี่ย 41.77 วิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี คะแนนเฉลี่ย 44.62, ปีการศึกษา 2556 วิชาภาษาไทย คะแนนเฉลี่ย 40.85 วิชาสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม คะแนนเฉลี่ย 36.11 วิชาภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ย 26.98 วิชาคณิตศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 22.09 วิชาวิทยาศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 34.60 วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คะแนนเฉลี่ย 56.84 วิชาศิลปะ คะแนนเฉลี่ย 40.74 วิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี คะแนนเฉลี่ย 41.01 และปีการศึกษา 2557 วิชาภาษาไทย คะแนนเฉลี่ย 32.58 วิชาสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม คะแนนเฉลี่ย 44.53 วิชาภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ย 25.37 วิชาคณิตศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 25.10 วิชาวิทยาศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 33.68 วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คะแนนเฉลี่ย 55.20 วิชาศิลปะ คะแนนเฉลี่ย 39.83 วิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี คะแนนเฉลี่ย 42.27 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2557)

จากข้อมูลของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 แสดงถึงจำนวนนักเรียนที่มีคะแนนการทดสอบทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555-2557 ดังนี้ ปีการศึกษา 2555 จำนวน 861 คน คิดเป็นร้อยละ 39.68 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 767 คน คิดเป็นร้อยละ 37.40 และปีการศึกษา 2557 จำนวน 757 คน คิดเป็นร้อยละ 37.32 จะเห็นได้ว่าผลการทดสอบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในแต่ละปี ซึ่งส่งผลต่อตัวนักเรียนเอง สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ประกาศนโยบาย “การนำคะแนน O-NET เป็นส่วนหนึ่งการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร (Exit examination)” มาใช้เป็นเกณฑ์การจบการศึกษาระดับชั้น ป.6, ม.3 และ ม.6 โดยประกาศใช้ในปีการศึกษา 2555 เป็นต้นไป ให้นำผลการประเมินระดับโรงเรียน (School assessment) ร่วมกับการประเมินการทดสอบระดับชาติ (O-NET) และส่งผลต่อสถานศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานนายกรัฐมนตรี (2545) กล่าวถึง การนำผล

การทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐานไปใช้ในการประเมินคุณภาพภายนอกไว้คือ ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปีนับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) (องค์การมหาชน) (2556, หน้า 39) ได้กล่าวไว้ในตัวบ่งชี้ที่ 5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับดี หมายถึง ร้อยละของผู้เรียนที่ได้คะแนนการทดสอบของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) (O-NET) มากกว่าขีดจำกัดล่างของค่าเฉลี่ยผลการทดสอบในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ในระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัย พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) แนวความคิดของ Bloom (1982, p. 166-175) ได้ศึกษาถึงสภาพการเรียนรู้เพื่อการรอบรู้ ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับองค์ประกอบ หรือปัจจัยที่ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ตรงตามความมุ่งหมายของสถาบันนั้น ๆ หรือผู้เรียนจะต้องใช้องค์ประกอบหรือกลุ่มของตัวแปร 3 ตัว ได้แก่ 1) พื้นฐานทางความรู้ความคิดหรือพุทธิพิสัย 2) ลักษณะพื้นฐานด้านจิตพิสัย และ 3) คุณภาพการเรียนการสอน และ Harvighurst and Neugratan (1967, p. 159) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบที่เป็นตัวตัดสินระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสามารถที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด ชีวิตและการอบรมในครอบครัว คุณภาพของการศึกษาในโรงเรียน และความเข้าใจเกี่ยวกับตนเองหรือระดับความมุ่งหวังในอนาคต

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 2 ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสถานศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 2 ในการวางแผนและช่วยเหลือนักเรียนที่มีผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานต่ำกว่าเกณฑ์ พัฒนาการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งผลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2

2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะแก้ว เขต 2
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสถานศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะแก้ว เขต 2
4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) จากปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสถานศึกษา

คำถามการวิจัย

1. ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสถานศึกษาส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) อยู่ในระดับใด
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะแก้ว เขต 2 อยู่ในระดับใด
3. ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสถานศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) หรือไม่
4. ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสถานศึกษา สามารถสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานได้หรือไม่

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะแก้ว เขต 2
2. ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสถานศึกษา มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะแก้ว เขต 2

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ระยะแก้ว เขต 2 โดยอาศัยหลักการและแนวคิดของนักการศึกษา และผลการวิจัย ดังนี้

แนวความคิดของ Bloom (1982, p. 166-175) ได้ศึกษาถึงสภาพการเรียนรู้เพื่อการรอบรู้ (Mastery learning condition) ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับองค์ประกอบ หรือปัจจัยที่ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ตรงตามความมุ่งหมายของสถาบันนั้น ๆ หรือผู้เรียนจะต้องใช้องค์ประกอบหรือกลุ่มของตัวแปร 3 ตัว ได้แก่ 1) พื้นฐานทางความรู้ความคิดหรือพุทธิพิสัย (Cognitive entry behavior) 2) ลักษณะพื้นฐานด้านจิตพิสัย (Affective entry behavior) และ 3) คุณภาพการเรียนการสอน (Quality of instruction)

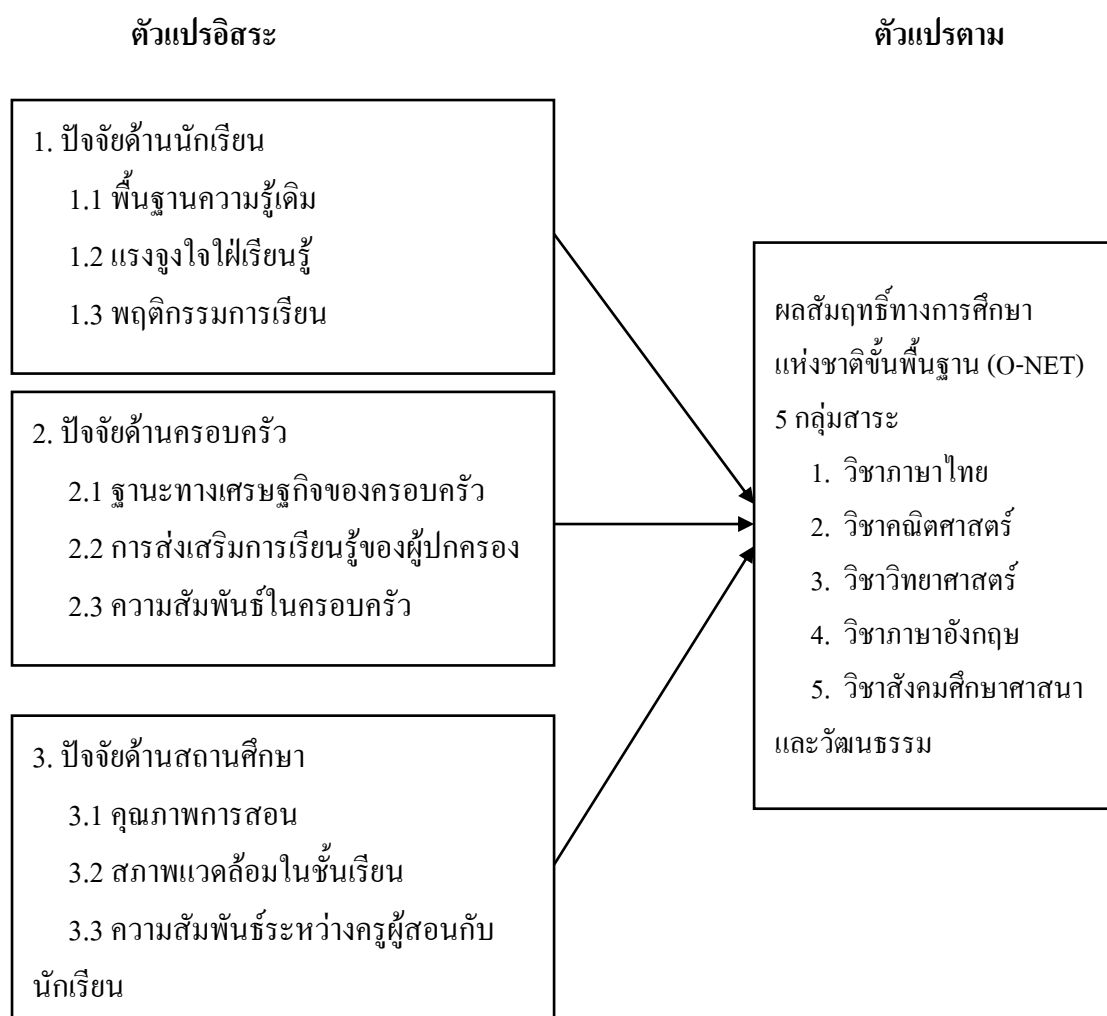
Harvighurst and Neugratan (1967, p. 159) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบที่เป็นตัวตัดสินระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความสามารถที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด (Ability) ชีวิตและการอบรมในครอบครัว (Family of the family training) คุณภาพของการศึกษาในโรงเรียน (Quality of the schooling) และความเข้าใจเกี่ยวกับตนเองหรือระดับความมุ่งหวังในอนาคต (Self concept or aspiration level)

นอกจากนี้ยังมีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ พฤติอินทรประเสริฐ (2553) เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุสิต พบว่า เจตคติต่อการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และรายได้ของครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและวนิดา ดีแป้น (2553) เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย โดยการวิเคราะห์พบระดับ พบว่าตัวแปรอิสระระดับนักเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ โอกาสในการฝึกใช้ภาษาอังกฤษ และความรู้พื้นฐานเดิม ที่ระดับ .05 ได้แก่ เวลาที่เข้าเรียนชั่วโมงภาษาอังกฤษ ความถนัดทางภาษา และเจตคติต่อภาษาอังกฤษ ตัวแปรอิสระระดับห้องเรียนที่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ คุณภาพการสอน และตัวแปรที่ส่งผลต่อสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปร โอกาสในการฝึกใช้ภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนซึ่งส่งผลทางลบ และครูเพศหญิงส่งผลทางบวก

จากแนวคิด ทฤษฎีและผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 สรุปได้

3 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยด้านนักเรียน ได้แก่ พื้นฐานความรู้เดิม แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ พฤติกรรมการเรียน
2. ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว
3. ปัจจัยด้านสถานศึกษา ได้แก่ คุณภาพการสอน สภาพแวดล้อมในชั้นเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน

ภาพที่ 2-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบปัจจัยที่ส่งผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการศึกษา และปรับปรุงตนเองเพื่อก่อให้เกิดความสำเร็จ
2. เป็นข้อมูลให้ครูผู้สอนทราบปัจจัยที่ส่งผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) พัฒนารูปแบบการสอน อีกทั้งเป็นแนวทางในการให้คำปรึกษาและชี้แนะในการศึกษา
3. เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารได้ทราบปัจจัยที่ส่งผลต่อการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) นำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนเพื่อส่งเสริม และช่วยเหลือให้นักเรียนให้ประสบความสำเร็จด้านการเรียนต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ครอบคลุมปัจจัย 3 ปัจจัย คือ

- 1.1 ปัจจัยด้านนักเรียน ได้แก่ พื้นฐานความรู้เดิม แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ พฤติกรรมการเรียน
- 1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว
- 1.3 ปัจจัยด้านสถานศึกษา ได้แก่ คุณภาพการสอน สภาพแวดล้อมในชั้นเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 จำนวน 970 คน
- 2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970, pp. 607-610) จากนั้นทำการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) จากจำนวนนักเรียนทั้งหมดของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 274 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา แบ่งเป็น

3.1 ตัวแปรอิสระ แบ่งออกเป็น 3 ปัจจัย ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านนักเรียน ได้แก่ พื้นฐานความรู้เดิม แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ พฤติกรรมการเรียน 2) ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว 3) ปัจจัยด้านสถานศึกษา ได้แก่ คุณภาพการสอน สภาพแวดล้อมในชั้นเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จที่เกิดจากความรู้ ความสามารถ และทักษะอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน การอบรม ซึ่งวัดผลโดยรูปแบบของเกรด คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ที่ได้จากโรงเรียน จึงถือได้ว่าผลสัมฤทธิ์เป็นตัวแสดงให้เห็นความสำเร็จของการศึกษา
3. ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินขั้นพื้นฐาน หมายถึง การวัดผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสอบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3, 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ตามตัวชี้วัด และมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551
4. พื้นฐานความรู้เดิม หมายถึง พื้นฐานความรู้เดิมเป็น โครงสร้างทางความคิด ประกอบด้วยความรู้ ความทรงจำและประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่สะสมติดตัวมา โดยพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ใน 5 กลุ่มสาระ ได้แก่ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษและสังคม ศาสนาและวัฒนธรรมในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
5. แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ หมายถึง ความปรารถนาของนักเรียนที่จะศึกษาให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ และวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ด้วยความทะเยอทะยาน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาอุปสรรค
6. พฤติกรรมการเรียน หมายถึง กระบวนการของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเนื่องมาจาก ประสบการณ์ในวิธีการเรียน และความรับผิดชอบในงาน ซึ่งพฤติกรรมที่แสดงอยู่สม่ำเสมอ คือพฤติกรรมที่พึงพอใจและมุ่งมั่นในการทำงาน
7. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้หลักเฉลี่ยจากการทำงานในแต่ละเดือนของผู้ปกครอง

8. การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง หมายถึง การสนับสนุนในด้านการเรียนของนักเรียน เช่น การเอาใจใส่ ติดตามผลการเรียน ให้ความสำคัญ ตลอดจนให้คำที่ปรึกษากับนักเรียน ซึ่งการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)

9. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว หมายถึง สภาพความผูกพันความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่ส่งผลต่อจิตใจและพฤติกรรมของนักเรียน ซึ่งนักเรียนที่มีความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัว นักเรียนก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาดีและนักเรียนจะมีพฤติกรรมที่ดีขึ้น

10. คุณภาพการสอน หมายถึง ความรู้ ความสามารถและพฤติกรรมของครูที่ดีมีความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์และประสิทธิผลของนักเรียน ซึ่งครูที่มีการสอนที่ดีก็จะสามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้

11. สภาพแวดล้อมในชั้นเรียน หมายถึง สภาพแวดล้อมในชั้นเรียน หมายถึง บรรยากาศทางกายภาพและบรรยากาศทางจิตใจมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งบรรยากาศที่ดีสนับสนุนให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

12. ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่ดีระหว่างครูและนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนใน โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ในศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และขอเสนอใน 4 ประเด็นดังต่อไปนี้

1. สภาพทั่วไปของการจัดการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระแก้ว เขต 2
2. แนวคิดเกี่ยวกับโรงเรียนขยายโอกาส
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน
 - 3.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 3.2 ความหมายของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน
 - 3.3 การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)
 - 3.4 สารระการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)
 - 3.5 วัตถุประสงค์การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)
4. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 ปัจจัยด้านนักเรียน
 - 4.1.1 พื้นฐานความรู้เดิม
 - 4.1.2 แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้
 - 4.1.3 พฤติกรรมการเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 4.2 ปัจจัยด้านครอบครัว
 - 4.2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
 - 4.2.2 การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง
 - 4.2.3 ความสัมพันธ์ในครอบครัว
 - 4.3 ปัจจัยด้านสถานศึกษา
 - 4.3.1 คุณภาพการสอน
 - 4.3.2 สภาพแวดล้อมในชั้นเรียน
 - 4.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน

สภาพทั่วไปของการจัดการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 หน่วยงานระดับภูมิภาคจะมีการยุบรวมกันและมีโอนสถานศึกษาทั้งที่อยู่ในสังกัดกรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ไปสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาต่าง ๆ จึงมีการโอนมาอยู่ในสายบังคับบัญชาของสำนักงานบัญชาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีเลขธิการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นผู้บังคับบัญชา หน้าที่ในการดำเนินงานต่าง ๆ ของสถานศึกษาจึงขึ้นอยู่กับหน่วยงานต้นสังกัด จะมอบหมายหรือมอบอำนาจให้ปฏิบัติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 มีภารกิจในการส่งเสริมและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้แก่เยาวชนทุกกลุ่มเป้าหมาย ทั้งเด็กปกติ เด็กด้อยโอกาส เด็กพิการ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษ โยมีการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่ 4 อำเภอ คือ อำเภอวัฒนานคร อำเภออรัญประเทศ อำเภอดาพระยา และอำเภอโคกสูง มีสถานศึกษาในสังกัดทั้งหมด 128 โรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ตั้งอยู่ที่อาคารเฉลิมพระเกียรติโรงเรียนอนุบาลศรีอรัญญูทัย ถนนสุวรรณศร ตำบลอรัญประเทศ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว รหัสไปรษณีย์ 27120

ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดบุรีรัมย์

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

ทิศตะวันออก ติดต่อกับประเทศกัมพูชา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว

โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ได้จัดโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการภายในเป็น 6 กลุ่ม และ 1 หน่วยงาน ได้แก่ กลุ่มอำนวยการ กลุ่มนโยบายและแผน กลุ่มบริหารงานบุคคล กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผล กลุ่มส่งเสริมประสิทธิภาพ และหน่วยงานตรวจสอบภายใน เมื่อพิจารณาแล้วกลุ่มบริหารงานบุคคล มีภารกิจที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานบริหารงานบุคคล คือ การจัดหาบุคลากรการบำรุงรักษาบุคลากร การพัฒนาบุคลากร และงานการพ้นจากงานของบุคลากร ภารกิจเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมและสนับสนุนงานบริหารบุคคล ในองค์การให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

วิสัยทัศน์

บริหารจัดการที่มีคุณภาพ โรงเรียนได้มาตรฐาน ผู้เรียนมีความรู้คู่คุณธรรม มีทักษะชีวิต ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสามารถดำรงตนในสังคมปัจจุบัน อย่างมีความสุข

เป้าประสงค์

1. สถานศึกษามีคุณภาพ ได้มาตรฐาน ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐาน
2. ประชากรวัยเรียนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงเสมอภาคเป็นธรรมในรูปแบบที่หลากหลาย

3. ประชากรวัยเรียนมีทักษะอาชีพที่ตนสนใจและสอดคล้องกับตลาดแรงงาน

พันธกิจ

1. ผู้เรียนมีคุณภาพและสถานศึกษาได้มาตรฐาน
2. ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาให้ประชากรวัยเรียนทุกคนได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ คุณธรรม มีทักษะอาชีพที่ตนสนใจและที่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน

กลยุทธ์

1. ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา
2. พัฒนาหลักสูตรเพื่อสร้างอาชีพ
3. ส่งเสริมคุณธรรม ความเป็นไทย และวิถีชีวิตตามหลักปรัชญา
4. สร้างโอกาสทางการศึกษาให้มีความเสมอภาคเป็นธรรมทั่วถึง
5. พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา
6. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการ และประสานการมีส่วนร่วมการจัดการศึกษา

ค่านิยม

บริการเยี่ยม เปี่ยมพันธมิตร พิชิตงานอย่างรอบรู้ เคียงคู่รับผิชอบเลิศ เกิดประสิทธิภาพ
ล้ำ พร้อมนำปฏิบัติ

S = Service-minded	จิตบริการ	บริการเยี่ยม
A = Attentive	เอาใจใส่	เปี่ยมพันธมิตร
K = Knowledgeable	รอบรู้	พิชิตงานอย่างรอบรู้
A = Accountable	รับผิชอบ	เคียงคู่รับผิชอบเลิศ
E = Efficiency	มีประสิทธิภาพ	เกิดประสิทธิภาพล้ำ
O = Operational	พร้อมปฏิบัติการ	พร้อมนำปฏิบัติ
2 (Two) Teamwork	การทำงานเป็นทีม	
Monitoring	การกำกับ ติดตาม	

นโยบายการจัดการศึกษาลำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2

(3 พอ)

แนวทางการพัฒนา 13 จุดเน้น (พองาม)

วิชาการล้ำเลิศ เทิดคุณธรรม นำผู้ปกครองมีส่วนร่วม ครบถ้วนประชากรวัยเรียน พากเพียรสู่ความเป็นเลิศ ชูเชิดกิจกรรมสันตนาการ ประสานองค์กรเครือข่าย ขยายเศรษฐกิจพอเพียง ครูพี่เลี้ยงต้องศึกษานิเทศก์ สารสนเทศทันสมัย ใส่ใจเทคโนโลยี เรียนฟรี เรียนดี มีงานทำ นำสู่ประชาคมอาเซียน

แนวคิดการบริหารสู่ความสำเร็จ 4 ดี (พอดี)

บุคลากรดี ทีมดี เครือข่ายดี ติดตามประเมินผลดี

นโยบาย 3s (พอใจ)

1. Smile: สะอาด สงบ สวยงาม
2. Strong: ผู้เรียนมีคุณภาพ (มีความรู้ มีคุณธรรม มีความสุข และมีความเป็นไทย)
3. Smart: ห้องสมุดมีชีวิต คอมพิวเตอร์ แหล่งเรียนรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียง และ Best practice

practice

คุณลักษณะความเป็นไทยที่ต้องปลูกฝังให้กับเด็กสระแก้ว 6 ประการ

แถมมือไหว้ ใ้ภาษาไทย ใส่ใจวัฒนธรรม จดจำประวัติศาสตร์ รักษาดี หน้ายิ้มแย้ม ศาสน์ กษัตริย์

คุณสมบัติครูมืออาชีพ

ความรู้ดี สอนดี ปกครองดี บุคลิกภาพดี มนุษย์สัมพันธ์ดี ประพฤติดี

ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) สำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ปีการศึกษา 2557-2559

ปีการศึกษา 2557 วิชาภาษาไทย คะแนนเฉลี่ย 32.58 วิชาสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม คะแนนเฉลี่ย 44.53 วิชาภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ย 25.37 วิชาคณิตศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 25.10 วิชาวิทยาศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 33.68 วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา คะแนนเฉลี่ย 55.20 วิชาศิลปะ คะแนนเฉลี่ย 39.83 วิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี คะแนนเฉลี่ย 42.27 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2556)

ปีการศึกษา 2558 วิชาภาษาไทย คะแนนเฉลี่ย 40.41 วิชาสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม คะแนนเฉลี่ย 43.24 วิชาภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ย 25.64 วิชาคณิตศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 27.16 วิชาวิทยาศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 34.14

ปีการศึกษา 2559 วิชาภาษาไทย คะแนนเฉลี่ย 42.71 วิชาสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม คะแนนเฉลี่ย 46.65 วิชาภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ย 26.71 วิชาคณิตศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 24.42 วิชาวิทยาศาสตร์ คะแนนเฉลี่ย 32.36 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2, 2559, หน้า 30-35)

แนวคิดเกี่ยวกับโรงเรียนขยายโอกาส

1. ความเป็นมาของโรงเรียนขยายโอกาส

แนวความคิดในการดำเนินการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้เริ่มขึ้นตามมติ คณะรัฐมนตรีที่ให้ความเห็นชอบของ โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตชนบทยากจน 38 จังหวัด เพื่อแสดงเจตนารมณ์ของรัฐในการยกระดับความรู้ของประชาชน ดังนั้นในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระยะที่ 6 รัฐบาลได้เริ่มดำเนินการขยายโอกาสทางการศึกษา โดยเร่งรัดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมมือกันรณรงค์ให้เด็กเข้าเรียนระดับ มัธยมศึกษาตอนต้นให้มากขึ้น คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติขยายโอกาสทางการศึกษา ภาคบังคับ ออกไปอีก 3 ปี โดยประกาศให้ท้องที่ที่มีความพร้อมเป็นปี ๆ ไป และให้โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาประถมศึกษาแห่งชาติ ทดลองเปิดสอนระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2534 โดยให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาประถมศึกษาแห่งชาติ เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียน ประถมศึกษา ด้วยเหตุผลที่ว่าสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ มีโรงเรียนอยู่ทั่ว ทุกภาคของประเทศ และตั้งอยู่ในท้องถิ่นชนบทห่างไกลจะช่วยให้ผู้ด้อยโอกาสเข้าเรียนได้มากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2539 อ้างถึงใน ฉัตรวลัย ทรงความเจริญ, 2553, หน้า 10)

โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาเป็นโครงการที่สำคัญโครงการหนึ่ง ที่มุ่งเน้น การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพที่ดี มีส่วนช่วยพัฒนาสังคมและประเทศชาติ เป็นโครงการที่ มุ่งให้เยาวชนทุกคนที่เรียนจบประถมศึกษาปีที่ 6 ได้มีโอกาสเรียนต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น โดยรัฐบาลเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมด เป็นการเปิดโอกาสหรือขยายโอกาสให้ เยาวชนมีพื้นฐานการศึกษาให้สูงขึ้น ภายได้หลักการมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถ ให้ ออกไปประกอบอาชีพตามความถนัดและความสนใจ รวมทั้งการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยมี เป้าหมายของการจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมกับตนในการทำประโยชน์ ให้สังคม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2536 อ้างถึงใน สุกัลยชัย ศานติเชิธร, 2557, หน้า 17-18)

โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 มีทั้งหมด 34 โรงเรียน แบ่งออกเป็น 10 กลุ่มโรงเรียน ได้แก่

1. กลุ่มโรงเรียนตะวันบูรพา ประกอบด้วย โรงเรียนบ้านท่าข้าม โรงเรียน ส.ไทยเสรีอุตสาหกรรม โรงเรียน อพป. คลองน้ำใส โรงเรียนบ้านหนองปรือ
2. กลุ่มโรงเรียนอากเนย์ ประกอบด้วย โรงเรียนสระปทุม โรงเรียนบ้านวังยาว โรงเรียนปีกริม
3. กลุ่มโรงเรียนทวาริราช ประกอบด้วย โรงเรียนบ้านหนองสังข์ โรงเรียนบ้านหันทราย โรงเรียนบ้านเหล่าอ้อย
4. กลุ่มโรงเรียนนครธรรม ประกอบด้วย โรงเรียนบ้านท่าเกวียน
5. กลุ่มปางสิตา ประกอบด้วย โรงเรียนร่มเกล้า โรงเรียนบ้านทับใหม่ โรงเรียนบ้านใหม่ไทยพัฒนา
6. กลุ่มไทรมิตร ประกอบด้วย โรงเรียนบ้านบุกะสัง โรงเรียนบ้านเขาจาน โรงเรียนบ้านโป่งคอม โรงเรียนบ้านปอนางชิง
7. กลุ่มนครินทร์ ประกอบด้วย โรงเรียนชุมชนบ้านแซร์อ้อ โรงเรียนบ้านห้วยชัน โรงเรียนช่อกลุ่มวิทยา โรงเรียนบ้านเขาพรมสุวรรณ โรงเรียนวัดพุทธนิสาร โรงเรียนบ้านหนองเรือ
8. กลุ่มตาพระยา ประกอบด้วย โรงเรียนบ้านโคกเพ็ริก โรงเรียนบ้านกะสัง โรงเรียนเพชรรัตนราชสุดา
9. กลุ่มอารยธรรม ประกอบด้วย โรงเรียนนางามมิตรภาพที่ 131 โรงเรียนบ้านกุดเวียน โรงเรียนบ้านโคกสว่าง โรงเรียนบ้านหนองผักแว่น
10. กลุ่มทัพดินทร์ ประกอบด้วย โรงเรียนบ้านโคกสูง โรงเรียนบ้านโคกสามัคคี (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2, 2559, หน้า 5)

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)

1. ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนถือเป็นผลผลิตที่สำคัญของการเรียนการสอน เพราะเป็นข้อมูลพื้นฐานที่ทำให้ผู้สอนทราบถึงระดับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียนว่ามีมากน้อยเพียงใด เพื่อที่ผู้สอนจะได้ให้ความช่วยเหลือและจัดสภาพการเรียนการสอนให้เกิดคุณภาพในการเรียนการสอนมากขึ้น

มีผู้ให้ความหมายของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้คล้ายคลึงกัน คือ ความรู้ ความสามารถ และทักษะของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน การศึกษาค้นคว้า และประสบการณ์ (ชัยวัฒน์ แน่นอุดร, 2547; พงศ์ อินทรประเสริฐ, 2553; ณรงค์ จันทรมหา, 2553; พวงรัตน์

ทวิรัตน์, 2530; เฝียน ไชยสร, 2531; ปรียาภรณ์ วงศ์อนุตรโรจน์, 2535; ยูพิณ ใจตรง, 2552 Good, 1973; Husen and Postlethwaite, 1985)

ซึ่งแตกต่างจากความหมายของอีกกลุ่มหนึ่งที่ทำให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า ระดับความสำเร็จที่ได้รับจากการเรียน อบรม ด้านความรู้ ความเข้าใจและความสามารถทางวิชาการ (พรจันทร์ โพธิภาค, 2554; พนม ลิมอารีย์, 2538)

มีความหมายที่แตกต่างจากสองกลุ่มที่ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่าการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรูปแบบของเกรด หรือคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ของนักเรียน (จิตติพร สนิษฐา, 2547; กระทรวงศึกษาธิการ, 2521)

และมีนักการศึกษาที่ให้ความหมายแตกต่างออกไป คือ Carroll (1976 อ้างถึงใน พรจันทร์ โพธิภาค, 2554) ได้เสนอแนวความคิดว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกิดจากปัจจัยหลัก 5 ด้าน โดยปัจจัยสามประการแรกจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของนักเรียนและสองปัจจัยหลังจะเกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอน คือ 1) ความถนัด 2) ความพากเพียร 3) ความสามารถในการเรียน 4) โอกาสทางการเรียนของนักเรียน 5) คุณภาพของการเรียนการสอน และ Anastasi (1976, p. 107) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา ทางสังคม แรงจูงใจและองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา อันได้แก่ องค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม แรงจูงใจ เป็นต้น

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ความสำเร็จที่เกิดจากความรู้ ความสามารถ และทักษะอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน การอบรม ซึ่งวัดผลโดยรูปแบบของเกรด คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ที่ได้จากโรงเรียน จึงถือได้ว่าผลสัมฤทธิ์เป็นตัวแสดงให้เห็นความสำเร็จของการศึกษา

2. ความหมายของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน

การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานหรือ O-NET ซึ่งย่อมาจาก Ordinary National Educational Test ที่จัดทดสอบโดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ สทศ. เป็นหน่วยงานที่จัดการทดสอบระดับชาติ ซึ่งอยู่ในการควบคุมของ กระทรวงศึกษาธิการ จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) เมื่อวันที่ 3 กันยายน พ.ศ. 2548 มีวัตถุประสงค์เพื่อบริหารจัดการ และดำเนินการเกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย พัฒนา รวมถึงให้บริการทางการประเมินผลการศึกษา และการทดสอบทางการศึกษา โคนมีมาตรฐานการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งการจัดทำมาตรฐานการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาตินั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การดำเนินงานของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและพัฒนาระบบการทดสอบ

ให้มีประสิทธิภาพเท่าเทียมมาตรฐานสากล โดยมีการกำหนดมาตรฐาน 5 ด้าน ประกอบด้วย

1) มาตรฐานด้านการพัฒนาแบบทดสอบ 2) มาตรฐานด้านการบริหารการทดสอบ 3) มาตรฐานด้านการพิมพ์ข้อสอบ 4) มาตรฐานด้านการรายงานผลและนำผลการทดสอบไปใช้ และ 5) มาตรฐานด้านบุคลากรการทดสอบ (คู่มือการจัดสอบ O-NET ระดับชั้น ป.6 และ ม.3, 2555, หน้า 1)

3. การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)

การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพ โดยแยกการประเมินออกเป็น 2 ระดับ ดังนี้ (ประ โยชน์ สาธิตา, 2556, หน้า 42-44)

1. ระดับประเทศ

1.1 การสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (National Test: NT) ทุกโรงเรียนในสังกัด และนอกสังกัด ในช่วงชั้นที่ 1 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักทดสอบทางการศึกษา) ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.2 การสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Ordinary National Educational Test: O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทุกโรงเรียนในสังกัด และนอกสังกัด โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ระดับเขตพื้นที่การศึกษา

การสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Local Assessment System: LAS) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทุกโรงเรียนในสังกัด และนอกสังกัด โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดำเนินงานประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

4. สาระการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)

การประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานจะเป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จำนวน 51 มาตรฐานการเรียนรู้ ครอบคลุม 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2556) ได้แก่

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

5. ภาษาอังกฤษ

5. วัตถุประสงค์การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2556) โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อทดสอบความรู้และความคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อนำผลการทดสอบไปใช้เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการจบการศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
3. เพื่อนำผลการทดสอบไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนของโรงเรียน
4. เพื่อนำผลการทดสอบไปใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ของระดับชาติ
5. เพื่อนำผลการทดสอบไปใช้ในวัตถุประสงค์อื่น

ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ปัจจัยด้านนักเรียน

ปัจจัยด้านนักเรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง เพศ ความรู้ พฤติกรรมการแสดงออก ทักษะคิด นิสัยของแต่ละบุคคล ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถือว่ามีผลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสิ้น จากการศึกษาปัจจัยด้านผู้เรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ได้มีผู้ที่ศึกษาไว้หลายท่าน ดังนี้

Bloom (1982, p. 166-175) ได้ศึกษาถึงสภาพการเรียนรู้เพื่อการรอบรู้ (Mastery learning condition) ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับองค์ประกอบ หรือปัจจัยที่ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ตรงตามความมุ่งหมายของสถาบันนั้น ๆ หรือผู้เรียนจะต้องใช้องค์ประกอบหรือกลุ่มของตัวแปร 3 ตัว

1. พื้นฐานทางความรู้ความคิดหรือพุทธิพิสัย (Cognitive entry behavior) ซึ่งมีผลร้อยละ 50 ซึ่งจะต้องนำมาพิจารณาในการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบด้วย ผลการเรียนรู้ที่สั่งสมมาความรู้พื้นฐานที่จะต้องนำไปใช้ในการเรียนต่อและความฉลาดหรือสติปัญญาซึ่งเกิดจากกรรมพันธุ์และการเรียนรู้

2. ลักษณะพื้นฐานด้านจิตพิสัย (Affective entry behavior) มีผลร้อยละ 25 หมายถึงผลรวมด้านความสนใจ ความมานะตั้งใจ ความขยัน รวมทั้งเจตคติต่อรายวิชา กิจกรรมการเรียนการสอนหรือกิจกรรมการเรียนรู้ ความสนใจและเจตคติต่อโรงเรียนและการเรียนการสอนในระบบโรงเรียน ตลอดจนมโนภาพแห่งตน (Self concept) และบุคลิกลักษณะ (Personality characteristic)

3. คุณภาพการเรียนการสอน (Quality of instruction) ซึ่งมีผลถึงร้อยละ 25 หมายถึง ประสิทธิภาพซึ่งผู้เรียนจะได้รับผลสำเร็จในการเรียนรู้ ซึ่งได้แก่ การได้รับคำแนะนำ การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมแรงจากครู การแก้ไขข้อผิดพลาด และการรับรู้ผลสะท้อนกลับของการกระทำว่าถูกต้องหรือไม่

Harnischfeger and Wiley (1978 อ้างถึงใน พรจันท์ โปธินาค, 2554, หน้า 25) ได้กล่าว ว่า รูปแบบของการเรียนรู้ในสถานศึกษาว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนขึ้นอยู่กับ องค์ประกอบ 3 ประการ คือ 1) ภูมิหลังของนักศึกษา ประกอบด้วย ครอบครัวและสังคม อายุ เพศ ความรู้เดิม แรงจูงใจและความถนัด 2) หลักสูตรและองค์ประกอบของสถาบัน ประกอบด้วย ลักษณะของชุมชน ท้องถิ่น โรงเรียนและหลักสูตร 3) พฤติกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วย พฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน และพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน

จรวาย คำสะอาด (2550, หน้า 44) ได้ศึกษาแล้วพบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษามีตัวแปรหรือองค์ประกอบจำนวนมากที่มีผลต่อการเรียนของนักศึกษา โดยพอสรุปได้ว่าตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ได้แก่ เพศ เจตคติต่อ การเรียน ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน พฤติกรรมการสอนครู และการบริการของสถานศึกษา

ชัยวัฒน์ แน่นอุดร (2547) ได้ศึกษาแล้วพบว่า มี ปัจจัย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านเกี่ยวกับ นักเรียน ประกอบไปด้วย พฤติกรรมการเรียน เจตคติต่อการเรียน ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน พื้น ฐานความรู้เดิม ฐานะเศรษฐกิจและความสัมพันธ์ในครอบครัว 2) ปัจจัยเกี่ยวกับครู ประกอบด้วย คุณลักษณะพฤติกรรมที่ดี มาตรฐานการปฏิบัติงาน กระบวนการสอน สภาพแวดล้อมแวดล้อม ภายในและภายนอกชั้นเรียน และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน 3) ปัจจัยเกี่ยวกับทรัพยากร เพื่อการเรียนการสอน 4) ปัจจัยเกี่ยวกับการบริหารและการให้บริการของโรงเรียน

เรวดี จันทร์รัมย์โชค (2552) ได้ศึกษาพบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ เจตคติต่อวิชา ความตั้งใจเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของ โรงเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ คุณภาพการสอนของครู พื้น ฐานความรู้เดิม

วนิดา ดีแป้น (2553, หน้า 85) ได้ศึกษาพบว่า ในการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยการวิเคราะห์ห่าพหุระดับ ยัง ไม่มีผลการศึกษารองนี้โดยตรง มากนัก ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงนำปัจจัยที่มีอิทธิพล หรือส่งผล หรือมีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมมาใช้ในการศึกษา ซึ่งได้ สังเคราะห์และคัดเลือกปัจจัยที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน สอดคล้องกับแนวความคิดและผลงานวิจัย ตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป ได้ปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาโดยแบ่งเป็น 2 ระดับ ดังนี้ ปัจจัยด้านระดับนักเรียน

ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ความถนัดทางภาษา แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ ความเอาใจใส่ของผู้ปกครองและนิสัยในการเรียน ปัจจัยระดับห้องเรียน ได้แก่ คุณภาพการสอน ของครู สิ่งแวดล้อมทางกายภาพในห้องเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน

สมศักดิ์ จิรมัง (2553) ได้ศึกษาพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านผู้เรียน ประกอบด้วย เจตคติต่อวิชาที่เรียน เจตคติต่อครูผู้สอน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พฤติกรรมในการเรียน เวลาที่ใช้ในการศึกษาเพิ่มเติม 2) ด้านผู้สอน ประกอบด้วย คุณภาพการสอน บุคลิกภาพและพฤติกรรมการสอน และความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน 3) ด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ประกอบด้วย กลุ่มเพื่อน สื่อและอุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอน และสภาพแวดล้อมในโรงเรียน 4) ด้านสภาพแวดล้อมทางบ้าน ประกอบด้วย การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง

อุร่าไพ สหนนทรรัตน์ (2556) ได้ศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตปริมณฑล พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลได้แก่ 1) ความรู้พื้นฐานเดิม 2) พฤติกรรมการเรียน 3) ความสัมพันธ์กับเพื่อน

ฐานวัฒน์ พุฒวิบูลย์วุฒิ (2552) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจำอาอากาศในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนจำอาอากาศ พุทธศักราช 2548 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือตัวแปรปัจจัยด้านตัวนักเรียน ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม การใช้เวลาอ่านทบทวนตำราเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตัวแปรปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในที่พักอาศัย มีปัจจัยด้านการบริหารโรงเรียน ได้แก่ การจัดหาสื่อการเรียน การจัดนิเทศภายใน สภาพอาคารสถานที่ห้องเรียน การจัดบริการห้องสมุด ปัจจัยด้านครูผู้สอน ได้แก่ ประสบการณ์ในการสอน วุฒิการศึกษา การสอนตรงสาขาวิชา ที่จบการศึกษา การเตรียมการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอนและการสอน โดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียน ตัวแปรปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในที่พักอาศัย ได้แก่ การจัดการภายใน และการดำเนินกิจกรรมภายในที่พักอาศัย อาจจะเป็นความคาดหวังให้กับตนเองหรือเป็นความคาดหวังให้กับบุคคลอื่น โดยทำการคาดหวังให้บุคคลอื่นเป็นไปตามที่ตนต้องการตามเป้าหมายที่วางไว้

สุลาวัลย์ ถุงจันทร์ (2556, หน้า 61) ได้ศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ แรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ และพฤติกรรมการเรียน อยู่ในระดับมาก

จากจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่ได้ศึกษาข้างต้นจึงสังเคราะห์ปัจจัยด้าน
นักเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีปัจจัยดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 1 ตารางสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน
(O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ปัจจัยด้านนักเรียน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	ผู้ให้แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัย									
	Bloom (1976)	Harnischleger and Wiley (1978)	จรรยา ต่ำสะอาด (2550)	ชัยวัฒน์ แนนอุดร (2547)	เรวัต จันทร์ธรรมิโชติ (2552)	วนิดา ดิเป็น (2553)	สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2542)	อุร่าไพ สานนทรรัตน์ (2556)	ฐานวัฒน์ พุฒวิบูลย์วุฒิ (2552)	ศุภาวิทย์ ฤกษ์จันทร์ (2556)
ด้านนักเรียน										
- เพศ		✓	✓							
- พื้นฐานความรู้เดิม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
- เจตคติต่อการเรียน	✓		✓	✓	✓	✓				
- แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้		✓	✓		✓	✓			✓	✓
- ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน			✓	✓	✓		✓	✓		
- พฤติกรรมการเรียน		✓		✓		✓	✓	✓	✓	✓
- ความคาดหวังในการศึกษา										

จากแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านนักเรียนที่
มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีดังต่อไปนี้

1. พื้นฐานความรู้เดิม
2. แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้
3. พฤติกรรมการเรียน

1.1 พื้นฐานความรู้เดิม

1.1.1 ความหมายพื้นฐานความรู้

จรรยา คำสะอาด (2550, หน้า 27) กล่าวว่า พื้นฐานความรู้เดิมมีความสัมพันธ์และอาจจะส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ดังนั้นปัจจัยพื้นฐานความรู้เดิมจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ได้รับการพิจารณาในการพยากรณ์ทางการเรียนของนักศึกษา

Anderson and Lynch (1988, p. 14) กล่าวว่า พื้นฐานความรู้เดิมเป็นโครงสร้างทางความคิด ประกอบด้วยความรู้ ความทรงจำ และประสบการณ์ของแต่ละบุคคลทำให้บุคคลสามารถรวมโครงสร้างทางความคิดดังกล่าว ที่สะสมไว้กับข้อมูลใหม่ที่กำลังเรียนรู้ จึงทำให้เกิดความเข้าใจในข้อมูลใหม่ที่กำลังเรียนรู้

ภูวคณ เปี่ยมจาก (2550, หน้า 21) พื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และเป็นตัวแปรที่ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Bloom (1976 p. 13-32 อ้างถึงใน พิมพ์ประภา อนุรักษ์มิตร, 2552, หน้า 30) กล่าวว่า วิชาที่เรียนในโรงเรียนโดยทั่วไปมักจะมีการลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายากต่อเนื่องกัน กล่าวคือ อยู่ในลักษณะที่เนื้อหาใหม่จะต้องอาศัยเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว เนื้อหาหนึ่ง ๆ จะตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่านักเรียนได้มีการเรียนรู้ในบางสิ่งบางอย่างที่จำเป็นมาก่อนแล้ว จึงจะเรียนเนื้อหาใหม่ได้ นอกจากนี้โดยทางทฤษฎี กล่าวว่า ถ้านักเรียนขาดพื้นฐานความรู้เดิมที่จำเป็นในการเรียนเรื่องใหม่จะไม่สามารถเรียนเรื่องใหม่ได้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ ไม่ว่าจะใช้ความพยายามให้รางวัล หรือใช้การสอนที่มีประสิทธิภาพเพียงใดก็ตาม พื้นฐานความรู้เดิมจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอน

จากผลการศึกษา สรุปได้ว่า พื้นฐานความรู้เดิมคือ พื้นฐานความรู้เดิมเป็นโครงสร้างทางความคิด ประกอบด้วยความรู้ ความทรงจำ และประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่สะสมติดตัวมา ถ้านักเรียนขาดพื้นฐานความรู้เดิมที่จำเป็นในการเรียนเรื่องใหม่จะไม่สามารถเรียนเรื่องใหม่ได้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ ไม่ว่าจะใช้ความพยายามให้รางวัล หรือใช้การสอนที่มีประสิทธิภาพเพียงใดก็ตาม พื้นฐานความรู้เดิมจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอน โดยพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ใน 5 กลุ่มสาระ ได้แก่ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษและสังคม ศาสนาและวัฒนธรรมในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ลัดสะหมี คุณพะจันตี (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียน สังกัดแผนกศึกษาธิการ

และกีฬาแขวงหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผลการศึกษาพบว่า ความรู้พื้นฐานเดิมทางคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูง

เบญจกมล สังข์ศิริ (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ผลการศึกษาพบว่าทักษะพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมควร จำริญพัฒน์ (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า ความรู้พื้นฐานเดิมมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์

ศุภกร ศรีนุต (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า ความรู้พื้นฐานเดิมมีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

1.2 แแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้

1.2.1 ความหมายแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้

Good (1959, p. 354) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็น ความปรารถนาและความพยายามอย่างสูงของนักเรียนที่จะศึกษาให้บรรลุสัมฤทธิ์ผลตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้และเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ทั่วไปของการศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญและสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

McClelland (1953, p. 110) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยพยายามแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศหรือพยายามทำดีกว่าคนอื่นที่เกี่ยวข้อง พยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อพบกับความล้มเหลว แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นองค์ประกอบที่ผลักดันให้บุคคลต้องการมีสถานะที่สูงขึ้น มีความรับผิดชอบมากขึ้น มีความต้องการความสำเร็จสูงขึ้น ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยสร้างเสริมพัฒนาการในด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว

อนงก นรสาร (2547, หน้า 10) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็น ความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความทะเยอทะยานสูง ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคที่ขัดขวางเมื่อประสบความสำเร็จจะมีความสบายใจ แต่ถ้าไม่สำเร็จหรือประสบความล้มเหลวก็อาจจะมีความวิตกกังวล

ซูชีพ อ่อน โศกสูง (2550, หน้า 5) กล่าวว่าแรงจูงใจการเรียนรู้ หมายถึงพลังที่ทำให้ นักเรียนทำพฤติกรรมต่าง ๆ ในการเรียนการสอนอย่างเข้มแข็งและกระตือรือร้นเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามที่ตนต้องการ

จากผลการศึกษา สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้เป็นความปรารถนาของนักเรียนที่จะศึกษาให้บรรลุผลสัมฤทธิ์และวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ด้วยความทะเยอทะยาน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาอุปสรรค

1.2.2 องค์ประกอบของแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้

แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเนื่องจากเป็นแรงปรารถนาของนักเรียนที่จะทำตามวัตถุประสงค์ของตนที่ตั้งไว้ให้ประสบความสำเร็จ และส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อความสำเร็จ นั่นก็คือองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ ดังนี้

Gilford (1959, p. 437-439 อ้างถึงใน เรวดี จันทรรัศมีโชติ, 2552, หน้า 48) กล่าวว่า ลักษณะของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าประกอบด้วย ความทะเยอทะยาน คือความปรารถนาที่จะทำกิจกรรมนั้นให้สำเร็จความเพียรพยายาม คือความพยายามทำงานให้เป็นผลสำเร็จ ความอดทนเต็มใจที่จะลำบาก คือมุ่งทำกิจกรรมเพื่อให้เกิดความสำเร็จแม้จะยากเย็นแสนเข็ญ

Weiner (1972, p. 203-216) ได้สรุปลักษณะเด่นของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเปรียบเทียบกับผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำไว้ดังนี้

1. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะตั้งใจทำงานดีกว่า อดทนต่อความล้มเหลว ชอบเลือกงานสลับซับซ้อนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
2. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ชอบริเริ่มกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดของตนเองมากกว่าและมีความภาคภูมิใจที่ได้เลือกงานยากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

McClelland (1953, p. 207-250 อ้างถึงใน นัยนา จันตะเสน, 2547 หน้า 26-27) กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ความกล้าเสี่ยง (Moderate risk taking) บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีการตัดสินใจเด็ดเดี่ยวในการทำงานที่ใช้ความสามารถและมีความพอใจที่จะเลือกทำงานที่ยาก เนื่องจากมีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง
2. มีความกระตือรือร้น (Energetic) หรือมีการกระทำที่แปลกมาก อันเป็นการทำให้ตนเองมีความรู้สึกว่าจะประสบความสำเร็จ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไม่ได้ขยันขันแข็งไปทุกกรณี แต่จะมีความมานะพากเพียรต่อสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตนเองและจะทำให้ตนเองมีความรู้สึกว่าจะทำงานสำเร็จลุล่วงไป

3. มีความรับผิดชอบในตนเอง (Individual responsibility) เป็นความพยายามทำงานให้สำเร็จเพื่อความพอใจของตนเอง แต่ไม่ได้หวังในคนอื่นยกย่องตนและชอบความมีเสรีภาพในการคิดหรือการกระทำสิ่งใด ๆ โดยไม่ต้องให้คนอื่นมาบงการ

4. มีความรู้เกี่ยวกับผลของการตัดสินใจของตนเอง (Knowledge of result of decision) เป็นการตัดสินใจเพื่อคาดคะเนผลที่เกิดขึ้นและพยายามทำสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้นกว่าเดิม เมื่อทราบว่ากระทำของตนเกิดผลขึ้นอย่างไร

5. มีความสามารถในการคาดผลล่วงหน้า (Anticipation possibility) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักเป็นผู้ที่มีแผนระยะยาว เพื่อดำเนินการอย่างมีเป้าหมายและบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ

นอกจากนี้ McClelland ยังเชื่อว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มักจะมาจากครอบครัวที่พ่อแม่ตั้งมาตรฐานความเป็นเลิศในการทำงาน และบอกให้ลูกทราบว่า ตนสนใจในสัมฤทธิ์ของลูก อบรมลูกให้เป็นบุคคลที่ช่วยตนเองได้ วิธีการที่ใช้ในการอบรมค่อนข้างจะเข้มงวด ใ้รางวัลเวลาทำได้สำเร็จตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ และลงโทษถ้าทำไม่ได้แต่ในขณะเดียวกันก็ให้

รสสุคนธ์ กุศลานุภาพ (หน้า 18 อ้างถึงใน เศรษฐวิชัย วัฒนัง, 2554, หน้า 11) กล่าวว่าแรงจูงใจ แบ่งออกเป็นทฤษฎีใหญ่ ๆ 4 ด้าน ดังนี้

1. ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (Behavioral view of motivation) ทฤษฎีนี้ให้ความสำคัญกับประสบการณ์ในอดีต (Past experience) ว่ามีผลต่อแรงจูงใจของบุคคลเป็นอย่างมาก ดังนั้นทุกพฤติกรรมของมนุษย์ ถ้าวิเคราะห์ดูแล้ว จะเห็นว่าส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลที่เป็นแรงจูงใจมาจากประสบการณ์ในอดีต โดยประสบการณ์ในด้านดีและกลายเป็นแรงจูงใจทางบวก ที่ส่งผลเร็วให้มนุษย์มีความต้องการแสดงพฤติกรรมในทิศทางนั้นมากยิ่งขึ้น

2. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social learning view of motivation) ทฤษฎีนี้เห็นว่าแรงจูงใจเกิดจากการเรียนรู้ทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างเอกลักษณ์และการเลียนแบบ (Identification and imitation) จากบุคคลที่ตนเองชื่นชม หรือคนที่มีชื่อเสียงในสังคม จะเป็นแรงจูงใจที่สำคัญในการแสดงพฤติกรรมของบุคคล

3. ทฤษฎีพุทธินิยม (Cognitive view of motivation) ทฤษฎีนี้เห็นว่าแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์นั้นขึ้นอยู่กับรับรู้ (Perceive) สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว โดยอาศัยความสามารถทางปัญญาเป็นสำคัญ มนุษย์จะได้รับแรงผลักดันจากหลายทางในการแสดงพฤติกรรม ซึ่งในสภาพเช่นนี้ มนุษย์จะเกิดสภาพความไม่สมดุล (Disequilibrium) ขึ้น และมนุษย์จะอาศัยกระบวนการดูดซึม (Assimilation) และการปรับ (Accommodation) ความแตกต่างของประสบการณ์ที่ได้รับใหม่ ให้เข้ากับประสบการณ์เดิมของตน ซึ่งการจะทำให้ได้ต้องอาศัยสติปัญญา

เป็นพื้นฐานที่สำคัญ ทฤษฎีนี้เน้นเรื่องแรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation) และยังให้ความสำคัญกับเป้าหมาย วัตถุประสงค์ การวางแผนและระดับของการคาดหวัง (Level of aspiration) โดยกล่าวว่า คนเรามีแนวโน้มที่จะตั้งความคาดหวังของตนเองให้สูงขึ้นเมื่อทำงานหนึ่งสำเร็จ และตรงกันข้ามจะตั้งความคาดหวังของตนเองต่ำลง เมื่อทำงานหนึ่งแล้วล้มเหลว

4. ทฤษฎีมนุษยนิยม (Humanistic view of motivation) แนวความคิดนี้เป็นของ Maslow ที่ได้อธิบายถึงลำดับความต้องการของมนุษย์ โดยความต้องการจะเป็นตัวกระตุ้นให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมเพื่อนำไปสู่ความต้องการนั้น ซึ่งถ้าเข้าใจความต้องการของมนุษย์ก็สามารถอธิบายถึงเรื่องแรงจูงใจของมนุษย์ได้เช่นเดียวกัน

กล่าวโดยสรุปแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ ความทะเยอทะยาน เพียรพยายาม กระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรมให้ประสบความสำเร็จแม้จะยากลำบากก็ตาม มีความกล้าเสี่ยงที่จะตัดสินใจ สามารถคาดคะเนผลล่วงหน้าได้ มีความรับผิดชอบในตนเองและงานที่กระทำ ถ้านักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนมากเท่าไรก็ยิ่งส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประสบความสำเร็จมากเท่านั้น

1.2.3. แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ทฤษฎีความต้องการของ McClelland (McClelland's need theory: 'ไม่ปรากฏเลขหน้า, อ้างถึงใน ชีระศักดิ์ ทยพรหม, 2552, หน้า 22) ได้จำแนกความต้องการของบุคคลไว้ 3 ประเภท คือ ประเภทที่ 1 ความต้องการสัมฤทธิ์ผล คือ ความต้องการสำเร็จในสิ่งที่ตนมุ่งหวัง โดยบุคคลจะมีแรงจูงใจในการทำงานให้บรรลุความสำเร็จ โดยที่เห็นว่างานนั้นไม่ยากลำบากเกินไปกว่าความสามารถที่บุคคลนั้นจะกระทำได้ และมีแรงจูงใจในการแสวงหาความพึงพอใจจากความสำเร็จในงานนั้น ๆ ด้วย

ประเภทที่ 2 ความต้องการความผูกพัน คือ ความต้องการที่จะร่วมมือกัน การมีความผูกพันในทางบวกต่อกันของกลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ความอบอุ่นในมิตรภาพที่มีต่อกัน และยังรวมถึงความรู้สึกต่าง ๆ ที่มีต่อบุคคลอื่นด้วย เช่น ความชอบพอความปรารถนาที่จะได้รับการยอมรับนับถือ ตลอดจนทั้งความปรารถนาที่จะได้รับการยกโทษจากบุคคลอื่น เมื่อกระทำผิด เป็นต้น

ประเภทที่ 3 ความต้องการอำนาจ คือ ความต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น รวมถึงการที่บุคคลแสดงออกซึ่งความรู้สึกต่าง ๆ ต่อการมีอิทธิพลเหนือสถานการณ์เหล่านั้นด้วย เป็นต้นว่าการแสดงความพึงพอใจเมื่อได้รับชัยชนะหรือการแสดงความโกรธเมื่อผิดหวัง นอกจากนั้นยังได้แก่ ความต้องการในการใช้อิทธิพลในการปฏิบัติงาน เช่น การให้ข้อคิดเห็นหรือ

ข้อเสนอแนะ การใช้อำนาจบังคับบัญชา การแสวงหาความเชื่อถือและการใช้อิทธิพลในการวางโทษ เป็นต้น

จากทฤษฎีดังกล่าว จะเห็นได้ว่า คนที่ต้องการสัมฤทธิ์ผล ประสบความสำเร็จ จะต้องมีความตั้งใจในการทำสิ่งนั้นก่อน โดยไม่เล็งเห็นถึงความยากลำบากในการทำสิ่งนั้นและมีความพึงพอใจในการทำสิ่งนั้นอย่างเต็มใจและมีความสุข เพราะฉะนั้นเมื่อนักเรียนที่ต้องการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีก็ต้องมีความตั้งใจในการเรียน โดยมีความพึงพอใจและไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากในการเรียนจะส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

1.2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พฤดี อินทรประเสริฐ (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดุสิต ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมควร จำริญพัฒน์ (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า ความรู้พื้นฐานเดิมมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์

ศุภกร ศรีนุต (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

1.3 พฤติกรรมการเรียน

1.3.1 ความหมายพฤติกรรมการเรียน

ชัยวัฒน์ แน่นอุดร (2547, หน้า 11-12) กล่าวว่า พฤติกรรมการเรียน คือการเรียนรู้เป็นกระบวนการของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม อันเนื่องมาจากประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับมา ผลจากการเรียนรู้จะช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านความรู้ ทักษะ และความรู้สึกรวม โดยกระบวนการเรียนรู้จะเป็นไปตามขั้นตอน ซึ่งการเรียนรู้ก็คือ พฤติกรรมการเรียน แบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ 1) การใช้เวลาเรียน 2) วิธีการเรียน 3) ความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย โดย ผ่องพรรณ (2538, หน้า 1) กล่าวว่านิสัยในการเรียนหมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความพึงพอใจและมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุความสำเร็จ

ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ประกอบด้วย ความตั้งใจ การเอาใจใส่ การวางแผนการเรียน และการจัดระบบการเรียน

Maddox (1963 อ้างถึงใน สมศักดิ์ จีหมัง, 2553 หน้า 31) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นอกจากจะขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคล การทำงานหนักหรือความขยันแล้ว ยังขึ้นอยู่กับวิธีเรียนที่มีประสิทธิภาพ และยังพบว่า ความแตกต่างระหว่างบุคคลเกี่ยวกับสมรรถภาพการเรียน และการทำงานถูกกำหนดด้วยสติปัญญา และความสามารถเฉพาะประมาณร้อยละ 50-60 วิธีเรียนที่มีประสิทธิภาพประมาณร้อยละ 30-40 สภาพแวดล้อมอื่น ๆ ประมาณร้อยละ 10-15 จากการศึกษางานวิจัย พบว่า นิสัยในการเรียนมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Eysench, Arnold and Meili (1972 หน้า 40 อ้างถึงใน ปัญญา ชูช่วย, 2551 หน้า 40) กล่าวว่า นิสัย หมายถึง แนวโน้มของบุคคลที่แสดงพฤติกรรมจนเป็นนิสัยและเป็นไปโดยอัตโนมัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อได้รับฝึกฝนหรือประสบการณ์ ดังนิสัยในการเรียนและปฏิบัติฝึกฝนเป็นประจำจนติดเป็นนิสัย โดยเฉพาะวิธีการเรียนการทำงาน ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกเป็นประจำ ผลการเรียนรู้และการฝึกฝน

สุภาพร คำรส (2555 หน้า 40) กล่าวว่า ถ้าทุกคนเข้าใจถึงธรรมชาติของกันและกัน เข้าใจที่มาของพฤติกรรมของคน และสามารถเข้าใจถึงใจคนทุกคนได้ จะทำให้เกิดการพัฒนาคนหรือการเข้าถึงคนตามสภาพความเป็นตัวตนของแต่ละคนนั้น ทำให้เกิดความสำเร็จในการดำเนินชีวิต และที่สำคัญไปกว่านั้น ทางด้านการศึกษาจะมีการพัฒนาจากรากฐาน สภาพความเป็นจริงของผู้เรียน และทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ เกิดการพัฒนาการศึกษา และผู้เรียนอย่างยั่งยืน

จากผลการศึกษา สรุปได้ว่า พฤติกรรมการเรียน หมายถึง กระบวนการของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเนื่องมาจาก ประสบการณ์ในวิธีการเรียน และความรับผิดชอบในงาน ซึ่งพฤติกรรมที่แสดงอยู่เสมอสม่ำเสมอ คือพฤติกรรมที่พึงพอใจและมุ่งมั่นในการทำงาน

1.3.2 องค์ประกอบของพฤติกรรมการเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พฤติกรรมการเรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมเป็นการแสดงออกด้านการกระทำ และจิตใจของนักเรียน ถ้านักเรียนมีความพึงพอใจก็จะแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ออกมา และส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อความสำเร็จ นั่นก็คือองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียน ดังนี้

ศิริชัย นาระกันทา (2554, หน้า 19-20) กล่าวว่าพฤติกรรมด้านการหาความรู้ หมายถึง ข้อปฏิบัติที่นักเรียนประพฤติแล้วทำให้นักเรียนมีความรู้ประกอบด้วยพฤติกรรมการศึกษาด้วยตนเอง พฤติกรรมขณะเรียนในห้องเรียน และพฤติกรรมภายหลังการเรียนแต่ละวัน

1. พฤติกรรมการศึกษาด้วยตนเอง ประกอบด้วยพฤติกรรมต่อไปนี้ (ประธาน วัฒนวานิชญ์, 2537)

- 1.1 การเรียนจากตำราด้วยตนเองด้วยความชอบ ความพยายามและความตั้งใจ
- 1.2 การอ่านซ้ำหลายครั้ง แต่ครั้งในใจ และอ่านแบบจับใจความ อ่านด้วยความเข้าใจ
- 1.3 การขีดเส้นใต้ข้อความที่สำคัญในตำรา
- 1.4 การทำโน้ตย่อด้วยคำพูดของตนเองในสมุดแต่ละวิชาแยกจากกัน
- 1.5 การใช้สารบัญเป็นแนวทางในการทบทวนความรู้
- 1.6 การท่องจำข้อความที่สำคัญ สูตร สมการ เงื่อนไขของการใช้สูตร สมการนั้น ๆ
- 1.7 การทำแบบฝึกหัดบ่อย ๆ ด้วยปริมาณที่มากพอ
- 1.8 การทบทวนความรู้ด้วยการมีสมาธิ ความพยายามและความสม่ำเสมอ
- 1.9 การอ่านหนังสือทำการบ้านจะปฏิบัติในสถานที่ที่สะอาดจัดอย่างมีระเบียบ ปราศจากเสียงรบกวน

2. พฤติกรรมขณะเรียนในห้องเรียนประกอบด้วยพฤติกรรมต่อไปนี้ (เสาวลักษณ์ ขวานิชจิต, 2539)

- 2.1 การเข้าเรียนในห้องเรียนตรงเวลาอย่างสม่ำเสมอ
- 2.2 การมีอุปกรณ์การเรียน ตำราเรียนทุกวัน
- 2.3 การเรียนด้วยความตั้งใจ เอาใจใส่และด้วยความเข้าใจ
- 2.4 การจดคำบรรยายอย่างมีระเบียบเรียบร้อยสวยงาม
- 2.5 การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน
- 2.6 การไม่พูดคุย ไม่ทำงานอื่น ขณะเรียนในห้องเรียน

3. พฤติกรรมภายหลังการเรียนแต่ละวันประกอบด้วยพฤติกรรมดังต่อไปนี้ (เสาวลักษณ์ ขวานิชจิต, 2539)

- 3.1 การทบทวนเนื้อหาวิชาที่เรียนในแต่ละวันอย่างสม่ำเสมอ
- 3.2 การทำโน้ตย่อของวิชาที่เรียนในแต่ละวันด้วยตนเอง
- 3.3 การทำแบบฝึกหัด รายงานเสร็จตามกำหนด
- 3.4 การอ่านเนื้อหาวิชาล่วงหน้า
- 3.5 การศึกษาสาเหตุ แก้ไขให้ถูกต้องเมื่อแบบฝึกหัดที่ทำไปแล้วไม่ถูกต้อง

4. พฤติกรรมก่อนสอบและขณะสอบ การสอบเป็นการวัดประสิทธิภาพการเรียนรู้ ผลสอบจะเป็นอย่างไรขึ้นอยู่กับพฤติกรรมก่อนสอบและขณะสอบ ซึ่งหมายถึงข้อปฏิบัติที่นักเรียนประพฤติแล้วทำให้นักเรียนสอบได้

4.1 พฤติกรรมก่อนสอบ ประกอบด้วยพฤติกรรมดังต่อไปนี้ (เสาวลักษณ์ ยงวานิชจิต, 2539)

4.1.1 การทำตารางเวลาสำหรับทบทวน

4.1.2 การทบทวน ท่องหนังสือตามเวลาในเวลาที่ต้องแล้วจำได้ดี

4.1.3 การประเมินผลการเรียนเป็นประจำเพื่อดูความก้าวหน้าเพื่อหาข้อบกพร่องที่ควรแก้ไข แล้วแก้ไขปรับปรุงการเรียน

4.1.4 การจัดการเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น อาหาร การกิน การแต่งกาย การออกกำลังกาย การรักษาสุขภาพ

4.1.5 การรู้จักแก้ปัญหาให้เสร็จอย่างรวดเร็ว

4.1.6 การทราบขอบเขต ลักษณะ และวิธีตอบคำถาม

4.2 พฤติกรรมขณะสอบ ประกอบด้วยพฤติกรรมดังต่อไปนี้ (เสาวลักษณ์ ยงวานิชจิต, 2539)

4.2.1 การไปถึงสถานที่สอบก่อนเวลา

4.2.2 การอ่านคำถามแต่ละข้ออย่างรอบคอบ

4.2.3 การวางแผนแก้ปัญหาโจทย์

4.2.4 การทำข้อสอบด้วยความมั่นใจ

4.2.5 การทบทวนก่อนส่งกระดาษคำตอบ

4.2.6 การทำข้อสอบด้วยความมีสมาธิ ด้วยความมั่นใจ ไม่วิตกกังวล

กิติ ครอบบุญ (2555, หน้า 23) กล่าวว่า องค์ประกอบของการเรียน ได้แก่ องค์ประกอบด้านตัวผู้เรียน เช่น สติปัญญา สุขภาพร่างกาย จิตใจ ลักษณะวิธีการสอน ความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่ครูสอน และความมานะพยายามในการเรียน นอกจากองค์ประกอบเหล่านี้ ผู้เรียนควรจะต้องได้รับการแนะแนวเกี่ยวกับพฤติกรรมกรเรียนที่ได้อย่างถูกต้อง เพื่อความสำเร็จในการเรียน

สังัด อุทรานันท์ (2532, หน้า 42) กล่าวว่า องค์ประกอบของการเรียนรู้ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ ได้แก่ ความสามารถทางสติปัญญา อัตราการเรียน ลักษณะการเรียนและประสบการณ์เดิม

พนม พูลเพิ่ม (2552, หน้า 33) กล่าวว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน นักเรียนควร ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน หมั่นทำแบบฝึกหัดด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ ซักถามเมื่อไม่เข้าใจ มีเจตคติที่ดีต่อ การเรียน ทำใจให้รัก และสนุกสนานกับการเรียน จะนำไปสู่ความสำเร็จของการเรียน ส่วนการเรียน ที่มีประสิทธิภาพ ผู้เรียนต้องเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง และค้นพบข้อความรู้ด้วยตนเอง แต่ต้อง ฟังฟังการมีปฏิสัมพันธ์กับครู และเพื่อนและสิ่งแวดล้อมรอบตัว รวมทั้งอาศัยทักษะกระบวนการ ต่าง ๆ อาทิ ทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิดและกระบวนการคิดต่าง ๆ ทักษะการจัดการ และทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม หรือทำงานเป็นทีม เป็นต้น นอกจากนั้นการเรียนรู้ที่ดีจะต้องเป็นไป อย่างต่อเนื่อง และมีระบบ การทำกิจกรรมจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง มีความรู้ ความเข้าใจ ลึกซึ้ง และอยู่คงทน จึงจะสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการแก้ไข สถานการณ์ที่หลากหลายได้

กล่าวโดยสรุปพฤติกรรมการเรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เนื่อง พฤติกรรมเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการเรียนรู้ นักเรียนที่มีพฤติกรรมในการเรียนที่ดี ขยัน รับผิดชอบในการทำงาน เข้าเรียนเป็นประจำ พฤติกรรมเหล่านี้ก็ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้

3. พฤติกรรมการเรียนที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พฤติกรรมการเรียน เป็นลักษณะการแสดงออกของนักเรียนให้เห็นถึงความ กระตือรือร้น ความสนใจใฝ่เรียน ความตั้งใจในการเรียนรู้ ราชันย์ บุญธิมา (2542, หน้า 9) ซึ่งการ กระทำ การแสดงออก ในการเตรียมตัวก่อนเรียน ระหว่างเรียนในห้องเรียน หลังเลิกเรียนและเสริม การเรียนนอกเวลา มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนทั้งทางตรงและทางอ้อม สมพร โกมารทัต (2548, หน้า 58) นอกจากนี้พฤติกรรมการเรียนสามารถแสดงออกได้โดยการเรียนรู้จักใช้เวลาอย่างมี ประสิทธิภาพ การเตรียมตัวในการเรียน การจดบันทึก การมีสมาธิในการจำ การใช้เทคนิคต่าง ๆ การอ่าน การเลือกใจความสำคัญ กระบวนการรวบรวมข้อมูล หรือการเตรียมตัวก่อนสอบ เกษร พลอยโพธิ์ (2552, หน้า 14) และจากผลการวิจัยยังพบว่า พฤติกรรมการเรียนส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

จะเห็นได้ว่าเมื่อนักเรียนที่ต้องการมีผลการเรียนที่ดี นักเรียนจะต้องมีพฤติกรรมด้าน การเรียน เช่น ตั้งใจเรียน มีความรับผิดชอบต่อการเรียน ซักถามเมื่อมีข้อสงสัย เข้าเรียนสม่ำเสมอ ทบทวนความรู้ก่อนและหลังเรียน พฤติกรรมเหล่านี้ก็จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Mzumara (1996, p. 47 อ้างถึงใน รุ่งทิพย์ พรหมศิริ, 2549, หน้า 71) ได้ศึกษา ความคาดหวังที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน

และทัศนคติต่อความคาดหวังในการเรียนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับนักเรียนชายหญิงมีพฤติกรรมการเรียนไม่แตกต่างกัน

รุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2549, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ปัจจัยเชิงพระระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่ดำเนินการตามโครงการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการเรียนมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนรายคนมากที่สุด รองลงมา คือ พฤติกรรมการเรียน เจตคติต่อการเรียน ความภาคภูมิใจในตนเอง การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง และความรู้พื้นฐานเดิม ขณะเดียวกันตัวแปรดังกล่าวยังมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวก ยกเว้นพฤติกรรมการเรียนมีอิทธิพลเฉพาะทางตรง

สมจิตร อุดม (2547, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษาในภาคใต้ ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมด้านสังคมกับกลุ่มเพื่อน พฤติกรรมด้านการเรียนของนักเรียน และเจตคติต่อการเรียนของนักเรียน ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารโรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ปัจจัยด้านครอบครัว

เนื่องจากครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมที่เก่าแก่ที่สุดของมนุษย์ มีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับการขัดเกลาทางสังคมมากที่สุด เป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อบุคคลมากที่สุด เมื่อพิจารณาในด้านผลกระทบต่อการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จากการศึกษาปัจจัยด้านครอบครัวที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ได้มีผู้ที่ศึกษาไว้หลายท่าน ดังนี้

Klausmeir (1961, p. 25-29) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบที่เป็นตัวกำหนด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เกี่ยวกับความสำเร็จหรือความล้มเหลวทางการเรียนว่าประกอบด้วยคุณลักษณะของผู้เรียน คุณลักษณะของผู้สอน คุณลักษณะทางกายภาพพฤติกรรมระหว่างผู้เรียนกับครูผู้สอน คุณลักษณะของกลุ่มและแรงจูงใจภายนอก ซึ่งคุณลักษณะของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการอธิบายถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งองค์ประกอบที่เกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้เรียน ประกอบด้วย 1) ความพร้อมทางสมอง ที่เกี่ยวกับความสามารถทางสติปัญญาและความสามารถทางด้านความรู้ ความคิด รวมทั้งพื้นฐานความรู้เดิม 2) ความพร้อมทางกายภาพ ที่เกี่ยวกับความสามารถทางทักษะรวมทั้งสุขภาพ 3) คุณลักษณะทางจิตใจที่รวมความสนใจ ทัศนคติ ค่านิยม และบุคลิกภาพ 4) เพศ 5) อายุ 6) ภูมิหลังทางครอบครัวและสังคม

Anastasi (1976, p. 107) ได้ศึกษาแล้วพบว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ สังคม สภาพครอบครัว นักเรียน ครู ใน โรงเรียนและขนาดโรงเรียน มีความเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ภูวคณ เปี่ยมจาด (2550) ได้ศึกษาพบว่า ตัวแปรที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 3 ด้าน คือ 1) องค์ประกอบด้านนักเรียน ประกอบด้วยพื้นฐานความรู้เดิม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อวิชาที่เรียน เวลาที่ใช้ในการเรียน 2) องค์ประกอบด้านสถานศึกษา ประกอบด้วยคุณภาพ การสอน บรรยากาศในชั้นเรียน 3. องค์ประกอบด้านครอบครัว ประกอบด้วย สภาพแวดล้อม ทางบ้าน

Prescott (1961 อ้างถึงใน สมศักดิ์ จิรมัง, 2553, หน้า 25) สรุปว่า องค์ประกอบที่มี อิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน มีดังนี้

1. องค์ประกอบทางด้านร่างกาย ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตของร่างกาย สุขภาพทางกาย ข้อบกพร่องทางร่างกายและบุคลิกภาพ
2. องค์ประกอบทางความรัก ได้แก่ ความสัมพันธ์ของบิดามารดา ความสัมพันธ์ระหว่าง ลูก ๆ ด้วยกัน และความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกทั้งหมดในครอบครัว
3. องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสังคม ได้แก่ ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเป็นอยู่ ของครอบครัว สภาพแวดล้อมทางบ้าน อบรมทางบ้าน และฐานะทางบ้าน
4. องค์ประกอบทางความสัมพันธ์ในเพื่อและวัยเดียวกัน ได้แก่ ความสัมพันธ์ของ นักเรียนกับเพื่อวัยเดียวกัน ทั้งที่บ้านและโรงเรียน
5. องค์ประกอบทางการพัฒนาแห่งตน ได้แก่ สถิติปัญญา ความสนใจ เจตคติของนักเรียน ต่อการเรียน

6. องค์ประกอบทางการปรับตัว ได้แก่ ปัญหาการปรับตัว การแสดงออกทางอารมณ์

Maykut (1984 อ้างถึงใน นคร เหมนาค, 2555, หน้า 47) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรทางครอบครัว กับการแสดงออกถึงพัฒนาการของนักเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะ หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางกายภาพ สังคม และจิตวิทยาของสภาพแวดล้อมทางครอบครัว กับการแสดงออกถึงพัฒนาการของนักเรียนในการวัดด้านพุทธิพิสัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ ลักษณะทางเจตคติ สภาพแวดล้อมทางครอบครัว ได้แก่ ประวัติสุขภาพอนามัยของครอบครัว ความมั่นคงของครอบครัว สภาพแวดล้อมทางบ้าน โดยมีนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 182 คน จาก 69 ครอบครัว พบว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสภาพไม่ดีแสดงออกถึงพัฒนาการต่ำกว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสภาพแวดล้อมทางครอบครัวที่ดี

สุภาพร คาร์ศ (2555, หน้า 46) ได้ศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของผู้เรียนหลาย ๆ ด้าน ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง นิสัยทางการเรียน พื้นความรู้เดิม พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ความถนัดทางการเรียนระยะเวลาที่ขาดความต่อเนื่องในการเรียน สถานภาพสมรส คุณภาพการพบกลุ่มเพื่อน การใช้เวลาเพื่อการเรียน สื่อการสอนความสามารถของ

ผู้เรียนในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ ความภาคภูมิใจในตนเอง บรรยากาศในการเรียนการสอน ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับครูผู้สอน สัมพันธภาพระหว่างรุ่นพี่กับนักศึกษา ความเชื่อในความสามารถของตนในการเรียน การใช้เวลาในการอ่านทบทวน ตำราเรียน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายในที่พักอาศัย ปัจจัยด้านการบริหารสถานศึกษา ปัจจัยด้านครูผู้สอน การจัดการเรียนการสอนของครู อาชีพหลักของผู้ปกครอง ทำงานพิเศษส่งตัวเองเรียน ทั้งหมดเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของผู้เรียนที่มีรูปแบบการเรียนแตกต่างกันไป แต่การเรียนสามารถตั้งเป้าหมายให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

วิวัตร พงษ์สุภา (2544, หน้า 15) ได้สรุป องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. องค์ประกอบเกี่ยวกับตัวผู้เรียน ประกอบด้วย

1.1 องค์ประกอบด้านสติปัญญา ได้แก่ เซาว์ปัญญา ความถนัด ความรู้พื้นฐานหรือความรู้เดิมของผู้เรียน

1.2 องค์ประกอบด้านอารมณ์ ได้แก่ แรงจูงใจในการเรียน ความสนใจ ลักษณะนิสัย และทัศนคติในการเรียน ความนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง การปรับตัว และลักษณะบุคลิกภาพด้านอื่น ๆ เป็นต้น

2. องค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สิ่งแวดล้อมทางครอบครัว เกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจ ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว วัฒนธรรมของสังคม และลักษณะบรรยากาศของสถานศึกษาที่เรียน ซึ่งรวมหลักสูตรและคุณภาพของการสอน

พรจันทร์ โพนินาค (2554) ได้ศึกษาพบว่า ปัจจัยหลายประการที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว 2) ปัจจัยด้านสถานศึกษาประกอบด้วย คุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษา คุณภาพการสอน ลักษณะของหลักสูตร ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ผู้สอนกับนิสิต 3) ปัจจัยด้านส่วนตัว ประกอบด้วย เพศ คณะที่เลือกศึกษา แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ ทัศนคติและนิสัยในการเรียน ความสัมพันธ์กับเพื่อน

พุดดี อินทรประเสริฐ (2553, หน้า 61) ได้ศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านตัวนักเรียน ปัจจัยด้าน โรงเรียน และปัจจัยได้ครอบครัว พอสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านนักเรียน ได้แก่ เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความคาดหวังในการศึกษาต่อและความสัมพันธ์กับเพื่อน ปัจจัยด้าน โรงเรียน ได้แก่ คุณภาพการสอนของครู ความเป็นผู้นำทางด้านวิชาการของผู้บริหาร และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และปัจจัยด้านครอบครัว

ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง การส่งเสริม การเรียนของผู้ปกครอง และความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

จากจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่ได้ศึกษาข้างต้นจึงสังเคราะห์ปัจจัยด้าน ครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีปัจจัยดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 2 ตารางสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ปัจจัยด้านครอบครัว

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ผู้ให้แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัย								
	Klausmeir (1961)	Anastasi (1976)	Prescott (1961)	กวาดล เปี่ยมจาด (2550)	สุภาพร คำรต (2555)	วิวัตร์ พงษ์สุภา (2544)	พรจันทร์ โพธิ์นาค (2554)	พุดดี อินทรประเสริฐ (2553)	ผู้วิจัย
ด้านครอบครัว									
- ความคาดหวังของผู้ปกครอง					✓				
- อาชีพของผู้ปกครอง	✓	✓		✓	✓		✓	✓	
- ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
- ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง	✓	✓		✓	✓		✓	✓	
- ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง	✓	✓		✓	✓		✓	✓	✓
- ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

จากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านครอบครัว ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีดังต่อไปนี้

1. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
2. การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง
3. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

2.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ความหมายฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

อรสา สร้อยคำ (2550, อ้างถึงใน พฤติ อินทรประเสริฐ, 2553, หน้า 51) กล่าวว่า เด็กที่เกิดมาในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ส่วนใหญ่จะได้รับการสนับสนุนทางการเรียนมาก พ่อแม่มักจะส่งเสริมให้เรียนสูง ๆ เพื่อจะได้มีอาชีพที่ดีในอนาคต และในขณะที่กำลังเรียนอยู่ก็จะได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะเป็นด้านอุปกรณ์การเรียน เงินค่าใช้จ่าย เสื้อผ้าอาหาร ของใช้จำเป็นหรือไม่จำเป็นต่าง ๆ เด็กเหล่านี้จะมีอย่างพร้อมมูล นอกจากนั้นทางบ้านอาจจ้างครูมาสอนเป็นกรณีพิเศษ เพื่อให้เรียนดียิ่งขึ้น

Krashen (1982, p. 33) กล่าวว่า รายได้หรือฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะการศึกษาไม่ว่าจะเป็นวิชาใดในระดับใดก็ตาม จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวทั้งในด้านการเงินและด้านอื่น ๆ ที่จะช่วยให้สามารถศึกษาได้สำเร็จตามความต้องการ

Dear (1975, p. 7675) ได้ทำการศึกษากับนักเรียนระดับมหาวิทยาลัยของสหรัฐอเมริกาจำนวน 240 คน พบว่า รายได้ของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับเกรดเฉลี่ยของนักศึกษา คือ นักศึกษาที่บิดามารดามีรายได้สูง มักจะมีเกรดเฉลี่ยสูง และนักการศึกษาที่บิดามารดามีรายได้ต่ำ ก็จะมีเกรดเฉลี่ยต่ำเช่นเดียวกัน

Knief and Stroud (1959, pp. 117-120) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสติปัญญา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและชั้นสังคม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 4 จำนวน 344 คน จากโรงเรียนประถมศึกษา 18 โรงเรียน พบว่า ชั้นทางสังคมหรือสิ่งที่แสดงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเขาวินิจฉัย

เบญจกมล สังข์ศิริ (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ผลการศึกษาพบว่า รายได้ของครอบครัว มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Rech (1991, p. 395-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง รูปแบบการเรียน สมรรถภาพทางเศรษฐกิจ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนผิวดำชั้นปีที่ 4 และปีที่ 8 ในรัฐคาริฟอร์เนีย ผลการศึกษาพบว่า สมรรถภาพทางเศรษฐกิจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันทางบวก

จากผลการศึกษา สรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้หลักเฉลี่ยจากการทำงานในแต่ละเดือนของผู้ปกครอง โดยผู้ปกครองที่มีรายได้สูง จะมีชั้นทางสังคมที่

ดีกว่า สามารถสนับสนุนในด้านการศึกษา อุปกรณ์การเรียน เรียนกวดวิชาเพิ่มเติมและเลือกสถานศึกษาที่มีความพร้อมในด้านครูผู้สอน สภาพแวดล้อม การบริหารงานของสถานศึกษาให้กับผู้เรียน

2.2 การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง

ความหมายการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง

พรพรรณ แก้วฝ้าย (2556, หน้า 49) บทบาทหน้าที่ของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน หมายถึง ภาระหน้าที่ในการเลี้ยงดู การให้การอบรมสั่งสอน และการให้การศึกษาหน้าที่อันสำคัญ จะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนก้าวไปสู่ความสำเร็จของชีวิตในภายภาคหน้า ก็คือ หน้าที่การให้การศึกษาแก่นักเรียน เมื่อผู้ปกครองเห็นความสำคัญของการให้การศึกษาผู้ปกครองจึงต้องใส่ใจและจริงจังเป็นพิเศษ ส่งเสริมให้เรียนอย่างเต็มความสามารถด้วยความเต็มใจ มีการให้กำลังใจและแสดงความเชื่อถือในตัวนักเรียน

ชนะ ภูมิณี (2549 อ้างถึงใน สุจิตรา เถาว์โท, 2555, หน้า 47) ให้ความหมายของการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองว่า หมายถึง การที่ผู้ปกครองสนใจในการเรียนของนักเรียน จัดหาสื่อวัสดุอุปกรณ์ จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการศึกษาค้นคว้า ตลอดจนการให้กำลังใจ

พรจันทร์ โพธิภาค (2554, หน้า 32) กล่าวว่า การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง หมายถึง การให้การสนับสนุนทางด้านการศึกษาของบิดา มารดาที่มีต่อการศึกษานิสิต อีกทั้งดูแลเอาใจใส่ ติดตามผลการเรียน ให้กำลังใจ ตลอดจนให้คำปรึกษาด้านการเรียนแก่นิสิต การที่ผู้ปกครองมีการส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนของเด็ก โดยการเอาใจใส่การเรียน และเป็นอย่างที่ดีให้แก่เด็ก จะทำให้เด็กมีความตั้งใจ เอาใจใส่ในการเรียนมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กอีกด้วย

จากผลการศึกษา สรุปได้ว่า การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง หมายถึง การสนับสนุนในด้านการเรียนของนักเรียน เช่น การเอาใจใส่ ติดตามผลการเรียน ให้กำลังใจ ตลอดจนให้คำที่ปรึกษากับนักเรียน ซึ่งการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

องค์ประกอบของการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง

การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนักเรียนจะมีแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้แล้ว การส่งเสริมของผู้ปกครองก็เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมด้านการเรียนของนักเรียนได้ดีและส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อความสำเร็จ นั่นก็คือองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ดังนี้

วัลนิกา ฉลากบง (2535, หน้า 33-34) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของพ่อแม่ในการส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาของลูก ไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมพัฒนาการทางกาย เพราะการพัฒนาการทางกายเป็นพื้นฐานของการพัฒนาการในทุกด้าน
 2. ตอบสนองความต้องการทางจิตใจของลูก เพราะเมื่อใจเป็นสุขแล้ว จะเกิดสมาธิสามารถเรียนรู้และจดจำสิ่งต่าง ๆ ได้ดีขึ้น
 3. จัดหาหนังสือ อุปกรณ์ที่จะเพิ่มพูนความสามารถในการสื่อความหมาย และการใช้ภาษาให้แก่ลูก
 4. จูงใจและเป็นตัวอย่างที่ดีของลูก ในเรื่องการเขียนและการอ่าน จัดหาหนังสือที่ลูกชอบและสนใจ
 5. พยายามศึกษาและทำความเข้าใจความสามารถของลูก ไม่ตั้งความคาดหวังเรื่องการเรียนของลูกสูงเกินไป สอดแทรกความรู้ ทักษะทางภาษา และการคำนวณขณะทำกิจกรรมกับลูก
 6. เลือกและส่งเสริมให้ลูกได้ฟังและดูรายการวิทยุโทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ที่เหมาะสมกับวัยและมีประโยชน์ต่อการพัฒนาความคิด และการใช้เหตุผล
 7. มีทัศนคติที่ดีต่อครูและ โรงเรียน เพื่อให้ลูกมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน
 - กิติ ครองบุญ (2555, หน้า 30-31) การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง เป็นการให้การสนับสนุนทางการศึกษาของผู้ปกครองเป็นการสนับสนุนทางการศึกษาของผู้ปกครองเป็นการให้การสนับสนุนทางการศึกษาของผู้ปกครองต่อนักเรียน ดังนี้
 1. ให้ความสนใจและเอาใจใส่ต่อการเรียนและกิจกรรมของนักเรียน โดยจัดสถานที่ อุปกรณ์การเรียนให้เอื้ออำนวยต่อการเรียน และการทำกิจกรรมของนักเรียนรวมถึงการถามและการให้คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาในการเรียน การสอบ ตลอดจนการทำกรบ้านของนักเรียน
 2. การทำโทษ และการให้รางวัล แก่นักเรียนอย่างมีเหตุผล เพื่อเป็นการจูงใจให้นักเรียนสนใจการเรียนมากขึ้น
 3. การใช้เวลาในการทำกิจกรรมของนักเรียนที่นอกเหนือจากเวลาเรียน โดยไม่เรียกใช้หรือมอบหมายงานอื่นให้นักเรียนรับผิดชอบมากเกินไป
- พรพรรณ แก้วฝ่าย (2556, หน้า 49) สรุปได้ว่า นักเรียนที่จะประสบผลสำเร็จในการเรียนได้ดี จะต้องอยู่ในสภาพแวดล้อมจากทางบ้านอย่างเหมาะสม โคนผู้ปกครองต้องมีการแบ่งปันเวลาให้แก่เด็กเรียน หาวิธีการช่วยเหลือดูแลเอาใจใส่เพื่อจะช่วยให้เด็กเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน อาจส่งเสริมสนับสนุนการเรียนด้วยกลวิธีและแรงจูงใจต่าง ๆ อย่างจริงจัง จะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงได้เช่นกัน

Simon (2001 อ้างถึงใน สมศักดิ์ จีหมิง, 2553, หน้า 52) พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองช่วยเพิ่มประสิทธิผลในการสอน และยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนทุกระดับการศึกษาให้สูงขึ้น และเมื่อเน้นความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว-โรงเรียน และผลลัพธ์ของนักเรียน ผลที่ได้หลังจากควบคุมตัวแปรอื่น โดยให้ผู้ปกครองเข้าร่วมในหลาย ๆ ทาง นักเรียนได้ระดับคะแนนสูงขึ้นและคะแนนทดสอบมาตรฐานสูงกว่า มีการเข้าร่วมกิจกรรมและพฤติกรรมที่ดีกว่า และเข้าห้องเรียนโดยมีการเตรียมความพร้อมมากกว่าการลงรายวิชาเรียนสมบูรณ์มากขึ้น

กล่าวโดยสรุปการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นการให้กำลังใจ สนับสนุนการเรียนของนักเรียนเอาใจใส่ดูแล สิ่งเหล่านี้สามารถช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้นได้ โดยการส่งเสริมให้กับนักเรียนด้วยกลวิธีต่าง ๆ ผู้ปกครองมีภาระหน้าที่ในการเลี้ยงดู การให้การอบรมสั่งสอน และการให้การศึกษาแก่นักเรียน โดยส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนเต็มความสามารถ สายสุนีย์ สว่างทรัพย์ (2540, หน้า 65-67) การให้ความดูแลเอาใจใส่บุตรหลาน ให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียน และดูแลค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ไม่บังคับผู้เรียน ชีระยุทธ รัชชะ (2544 อ้างถึงใน พรพรรณ ชาราแดน, 2556, หน้า 37) นอกจากนี้ สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2528, หน้า 40-42) ได้กล่าวว่าผู้ปกครองจะช่วยให้นักเรียนเรียนดีขึ้นได้โดย วิเคราะห์ปัญหา พูดคุยกับนักเรียนเพื่อหาข้อมูล ไปพบครูเพื่อแก้ปัญหา จัดสิ่งแวดล้อมที่บ้าน ช่วยจัดตารางเวลา ให้รางวัลเมื่อทำตามเงื่อนไข ทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมาทั้งวัน

จะเห็นได้ว่าผู้ปกครองเป็นส่วนประกอบสำคัญที่จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นด้านการเอาใจใส่ ส่งเสริมด้านการเรียน จัดหาสื่ออุปกรณ์การเรียน ให้คำปรึกษาด้านการเรียน ติดตามผลการเรียนของนักเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นคร เหมนาค (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านการเรียนพิเศษมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมาก

ลัดสะหมี คุณพะจันตี (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียน สังกัดแผนกศึกษาธิการและ

กีฬาแขวงหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผลการศึกษาพบว่า การส่งเสริมของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมใจ บุญดี (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดพิษณุโลก ผลการศึกษาพบว่า ความเอาใจใส่ของผู้ปกครองส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

ปิยนุช สิงห์สถิตย์ (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเลยพิทยาศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จันทน์ เทือกทอง (2550, หน้า 194) ได้ศึกษาตัวแปรพระระดับที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองมีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียน

2.3 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ความหมายความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

อุมาพร ตรังคสมบัติ (2543, หน้า 11) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างพ่อแม่ลูกจะทำให้เด็กมีจิตใจสบาย มีสมาธิ และเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความสัมพันธ์ที่ไม่ดีจะทำให้เด็กเกิดปัญหาทางจิตใจ มีอารมณ์เศร้า และอาจมีปัญหาพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น หนีโรงเรียน เป็นต้น

Maykut (1984 อ้างถึงใน พฤติ อินทรประเสริฐ, 2553, หน้า 57) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางครอบครัวกับการแสดงออกถึงพัฒนาการของนักเรียน โดยวัดดูประสงฆ์ที่หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางกายภาพ สังคม และจิตวิทยาของสภาพแวดล้อมทางครอบครัว กับการแสดงออกถึงพัฒนาการของนักเรียนในด้านการวัดผลทางพุทธิวิสัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และลักษณะทางเจตคติ สภาพแวดล้อมทางครอบครัว ได้แก่ ประวัติทางสังคมของครอบครัว ในด้านการเกิด การเจ็บ การตาย สุขภาพอนามัย ความมั่นคงของครอบครัว และคุณภาพของสภาพแวดล้อมทางกายภาพของบ้านโดยมีนักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง 182 คน จาก 69 ครอบครัว พบว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสภาพแวดล้อมทางครอบครัวไม่ดี มีการแสดงออกถึงพัฒนาการของนักเรียนต่ำกว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสภาพแวดล้อมทางครอบครัวที่ดี

พรจันทร์ โพธิ์นาค (2554, หน้า 34) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ในครอบครัว หมายถึง สภาพความผูกพันความสัมพันธ์ที่เกิดจากภายในครอบครัว ร่วมปรึกษาเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นภายในครอบครัว รวมถึง การส่งเสริมหรือให้การสนับสนุนการเรียน หากพ่อแม่หรือผู้ปกครองมีความรักใคร่ปรองดองกันร่วมกันปรึกษาให้คำแนะนำ มีความเข้าใจกัน ย่อมส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต

จากผลการศึกษา สรุปได้ว่า การสนับสนุนในด้านการเรียนของนักเรียน เช่น การเอาใจใส่ ติดตามผลการเรียน ให้กำลังใจ ตลอดจนให้คำที่ปรึกษากับนักเรียน ซึ่งการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)

องค์ประกอบของความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สภาพครอบครัวก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อจิตใจและพฤติกรรมที่แสดงออกของนักเรียน ซึ่งถ้านักเรียนมีครอบครัวที่ดีก็จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ และส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อความสำเร็จ นั่นก็คือองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัวดังนี้

สายสุนีย์ จตุกุล (2542, หน้า 13-24 อ้างถึงใน กิติ ครองบุญ, 2555, หน้า 23) แสดงความคิดเห็นว่า ครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ภาพที่ดี จะต้องมียุติกรรมที่แสดงถึงความรักและความผูกพันกันในลักษณะต่อไปนี้

1. ต้องเอาใจใส่และเอื้ออาทรกันต่อกัน การเอาใจใส่ในที่นี้ หมายถึง การดูแลสุขภาพของกันและกัน อาหารการกิน การเล่าเรียนของบุตร ความสะอาด การใช้จ่ายเงินทอง การเดินทางไปทำงานหรือโรงเรียน ความทุกข์หรือความสุขที่ต้องการระบาย เป็นต้น

2. ต้องรู้จักคนที่เรารัก สามภรรยาต้องรู้จักและเข้าใจกันได้ดี สำหรับบุตร บิดา มารดาก็ต้องเข้าใจและมีความรู้เกี่ยวกับบุตร อุบัติเหตุบุตรรู้ว่าบุตรชอบหรือไม่ชอบอะไร จุดเด่น จุดด้อยเป็นอย่างไร ทุกคนในครอบครัวจะต้องปรับความรู้จักซึ่งกันและกัน เพื่อช่วยให้มีการตอบสนองที่ดีต่อกันและกัน

3. ต้องเคารพซึ่งกันและกัน การเคารพในที่นี้ หมายถึง การเคารพที่มาจากใจการเคารพในลักษณะนี้มีพฤติกรรมแสดงออกได้หลายอย่าง เช่น การฟังกัน การเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่างกัน การเกรงใจกัน เช่น บุตรเกรงใจบิดามารดา บิดามารดาก็ต้องรู้จักเกรงใจบุตร ความเกรงใจนี้รู้สึกว่ามีคุณค่าและช่วยให้ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลดีขึ้น

4. ต้องมีความรับผิดชอบ การมีความรับผิดชอบ หมายถึง การยอมรับความผิดหรือความชอบ การไม่รับผิดชอบของบิดามารดาและความไม่ถูกต้อง การเป็นต้นแบบที่ไม่ดีเป็นการแสดงความไม่รับผิดชอบ การทะเลาะหรือละเมิดสิทธิของเด็ก สิทธิของบิดามารดา สิทธิของ

ผู้สูงอายุหรือผู้พิการ ก็เป็นการไม่รับผิดชอบ มีบุตรแล้วไม่เลี้ยง มีบิดามารดาสูงอายุแล้วไม่เลี้ยง เป็นต้น

5. ต้องมีความไว้วางใจกันความไว้วางใจ เป็นรากฐานที่ทำให้เกิดสัมพันธภาพในครอบครัวความไว้วางใจควรมีต่อกันและทางใจจะช่วยให้คนในครอบครัวมีความสุขไร้กังวลหรือความกลัว เป็นที่พึ่งพาได้ ครอบครัวใดที่ไม่ได้สร้างรากฐานที่ดีในเรื่องของความไว้วางใจ บุคลิกภาพของผู้เยาว์ในครอบครัวอยู่ในสภาพการขาดความไว้วางใจ อาจนำไปสู่ภาวะของการเป็นคนก้าวร้าว เก็บกดหรือมีปมด้อย

6. ต้องให้กำลังใจกันและกัน การให้กำลังใจ ก็คือ การให้พลังแก่สมาชิกในครอบครัว ให้ดำเนินชีวิตไปอย่างมีความสุข การให้กำลังใจอาจเป็นคำพูดและท่าทางที่ทำให้การสนับสนุนชมเชย เมื่อทำสิ่งที่ถูกต้อง แนะนำแนวทางในการหาทางออกเมื่อมีปัญหา ไม่คว่ำหรือกล่าวโทษว่าเป็นความผิด

7. ต้องให้อภัยกันและกัน สมาชิกครอบครัวอยู่ด้วยกันหลายคน ต้องมีการกระทบกระทั่งกันบ้างไม่มากก็น้อย ถ้ามีความรักอยู่ก็อภัยกันได้ยกโทษให้ ในครอบครัวที่มีบุตรประพศติผิด บิดามารดาก็ไม่ควรจดจำความผิดนั้นแล้วนำไปต่อว่าบุตรในโอกาสต่อ ๆ ไป เพราะเมื่อบุตรได้รับฟังความผิดของตนอยู่เสมอก็จะเกิดความโกรธ ความไม่สบายใจ และอาจนึกไปว่า บิดามารดาไม่รักตน

8. ต้องรู้จักสื่อสารในครอบครัว การสื่อสารในครอบครัวควรจะใช้ปีวาจากระหว่างสามีภรรยา มารดากับบุตร การสื่อสารอาจมีทั้งรูปแบบที่ใช้ภาษาท่าทาง ภาษาพูด การเขียน ฯลฯ การดำหนิกันก็ทำได้แต่ควรเป็นคำดำหนิที่ใช้ถ้อยคำที่น่าฟัง

9. ต้องใช้เวลาด้วยกันอย่างมีคุณค่าและมีคุณภาพ สมาชิกในครอบครัวควรหาเวลาอยู่ด้วยกัน ถามไถ่สารทุกข์สุกดิบระหว่างกัน ชวนกันแก้ปัญหิต่าง ๆ ที่มี มีกิจกรรมร่วมกัน เช่น ไปเที่ยวทางไกล ไปเที่ยวสาธารณะ รับประทานอาหารพิเศษร่วมกัน ไปเยี่ยมญาติ เป็นต้น

10. ต้องมีการปรับตัวตามภาวะที่เปลี่ยนแปลงของบุคคลในครอบครัว สภาวะของครอบครัวและสภาวะของสมาชิกไม่ได้อยู่นิ่ง มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ตัวอย่างเช่น บุตรที่เกิดใหม่เป็นทารก ก็จะเติบโตและมีการพัฒนาการตามวัยอันเหมาะสม บิดามารดาจะต้องปรับตัวตามความเปลี่ยนแปลงของบุตร ตัวของบิดามารดาเองก็มีการเปลี่ยนแปลงไปตามวัย ดังนั้น สมาชิกในครอบครัวจะต้องตระหนักในเรื่องความเปลี่ยนแปลงนี้ และปรับตามความเปลี่ยนแปลงนั้น ๆ ในฐานะที่ตัวเองเปลี่ยนแปลงไป และปรับตัวในฐานะที่ต้องสัมพันธ์กับความเปลี่ยนแปลงนั้น ๆ ในฐานะที่ตัวเองเปลี่ยนแปลงไป และปรับตัวในฐานะที่ต้องสัมพันธ์กับความเปลี่ยนแปลงของคนอื่น

11. ต้องรู้จักภาระหน้าที่ในครอบครัว และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การอยู่ร่วมกันในครอบครัว ต่างคนต่างมีบทบาทหน้าที่ ทั้งบทบาทหน้าที่ของตนเอง และสมาชิกในครอบครัว ซึ่งบทบาทและหน้าที่เหล่านี้เกิดจากความคาดหวังของตนเองและความคาดหวังของแต่ละคนในครอบครัว ดังนั้น สมาชิกในครอบครัวจะต้องตกลงกันให้ได้ว่าเรื่องต่าง ๆ ที่จะบริหารครอบครัวให้เป็นปกติสุข เป็นเรื่องของใครในสัดส่วนอย่างไร ร่วมกันอย่างไร

12. มีความใกล้ชิดทางสัมผัส การสัมผัส เช่น การกอดกัน โอบกั้นบ่าเกี่ยวแขนหรือหอมแก้มกันในครอบครัว เป็นการแสดงความรักความอบอุ่นตามธรรมชาติของคน แต่การแสดงออกควรกระทำกันในครอบครัวระหว่างคนใกล้ชิดและแสดงความใกล้ชิดจริง ๆ เช่น เมื่อบุตรเล็ก ๆ เป็นทารก บิดามารดาก็ควรเอาแขนมากอด มาจูบ เพื่อแสดงความรักและให้ความอบอุ่น และเพิ่มความมั่นใจให้แก่บุตร แต่เมื่อบุตรโตขึ้นก็อาจจะห่างไป

กุลวรรณ วิทยาวงศ์จุ (2526, อ้างถึงใน สาลีณี วงเส็ง 2546, หน้า 59) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวเป็นลักษณะพฤติกรรมที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อลูก พฤติกรรมที่ลูกปฏิบัติต่อพ่อแม่ และพฤติกรรมที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อกันในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การพักผ่อนร่วมกันในครอบครัว หมายถึง การที่พ่อแม่และลูกได้มีกิจกรรมร่วมกันในการพักผ่อนหย่อนใจเมื่อมีเวลาว่าง

2. การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ หมายถึง การที่ลูกได้มีส่วนร่วมกับพ่อแม่ในการแสดงความคิดเห็น และรับรู้เกี่ยวกับทุกข์ สุข ความลับในเรื่องต่าง ๆ เช่น ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาด้านงาน

3. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หมายถึง การที่ลูกได้มีส่วนร่วมกับพ่อแม่ในการตัดสินใจกระทำสิ่งต่าง ๆ ภายในบ้าน เช่น การจัดระเบียบกฎเกณฑ์ภายในบ้าน

4. การเห็นชอบของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมที่พ่อแม่แสดงต่อลูกในลักษณะของการเห็นด้วยกับการกระทำ ความคิดเห็นของลูก เช่น การไม่ปฏิเสธข้อเสนอแนะ ข้อคิดเห็นหรือการกระทำต่าง ๆ ของลูก

5. ความรักความห่วงใยของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมของพ่อแม่ที่ลูกรับรู้ว่าเป็นพฤติกรรมแสดงถึงความรักความห่วงใยที่มีต่อลูก เช่น การช่วยเหลือคลายปัญหาต่าง ๆ การให้ความเป็นกันเองกับลูก

6. ความไว้วางใจของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมของพ่อแม่ที่แสดงถึงความไว้วางใจในตัวลูก ว่าสามารถปฏิบัติตนเองได้อย่างเหมาะสม สามารถช่วยเหลือตนเองได้ มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง

7. การที่พ่อแม่เห็นด้วยกับกิจกรรมของเพื่อน ๆ ของลูก หมายถึง พฤติกรรมของพ่อแม่ที่แสดงถึงการเห็นด้วยกับการที่ลูกไปกิจกรรมกับเพื่อน ๆ โดยไม่ขัดขวางหรือเป็นอุปสรรค หรือแสดงออกถึงความไม่วางใจในการไปร่วมกิจกรรม

8. การที่ลูกยอมรับเกณฑ์มาตรฐานของพ่อแม่ หมายถึง การที่ลูกแสดงพฤติกรรมยอมรับมาตรฐานพฤติกรรมต่าง ๆ มาตรฐานการดำรงชีวิตของพ่อแม่ เช่น เห็นด้วยกับความคิดเห็นของพ่อแม่ในด้านการเรียน การทำงาน ค่านิยม ทักษะคติ และยินยอมกระทำตามเกณฑ์ที่พ่อแม่กำหนดด้วยความยินดี

9. ความรักและเคารพของลูกที่มีต่อพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมของลูกที่แสดงต่อพ่อแม่ ซึ่งเป็นการแสดงถึงความรักความเคารพพ่อแม่ โดยการเชื่อฟัง ไม่ขัดใจ ไม่ทำให้พ่อแม่เสียใจ

10. การไม่มีข้อกำหนดมากเกินไป หมายถึง การที่พ่อแม่แสดงพฤติกรรมที่เป็น การกำหนด หรือจำกัดความประพฤติของลูกมากเกินไป

11. การไม่เข้มงวดกวดขันกับระเบียบวินัยมากเกินไป หมายถึง การที่พ่อแม่ไม่แสดง การกระทำใด ๆ ที่แสดงถึงความเข้มงวดในระเบียบวินัย เช่น การลงโทษอย่างรุนแรง การไม่ ยึดหยุ่นกับระเบียบวินัย การบังคับให้ลูกปฏิบัติตามระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด โดยไม่นึกถึง ความพร้อม

12. การไม่ปกป้องคุ้มครองมากเกินไป หมายถึง พฤติกรรมที่พ่อแม่แสดงต่อลูกอย่าง ไม่ปกป้องคุ้มครอง หรือไม่แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เสมือนหนึ่งลูกไม่มีความสามารถในการดูแล ตนเองได้ หรือลูกเป็นเด็กเล็ก ๆ

13. การที่พ่อแม่ไม่ค่อยย่ำเตือนถึงความสำเร็จมากเกินไป หมายถึง การที่พ่อแม่ไม่ ค่อยย่ำเตือนหรือบ่งชี้ให้ลูกได้รับความสำเร็จในการทำงานมากจนเกินไป เช่น ไม่เลี้ยวเชิญให้ลูก กระทำสิ่งต่าง ๆ มากเกินไป

14. การยินดีให้กำลังใจเพื่อความสำเร็จ หมายถึง การที่พ่อแม่ให้กำลังใจส่งเสริมหรือ กระตุ้นให้ลูกประสบความสำเร็จในการเรียน การทำงาน ทั้งการกระทำด้วยคำพูด

15. ความกลมเกลียวของพ่อแม่ หมายถึง พฤติกรรมที่พ่อแม่กระทำต่อกันในลักษณะที่ ไม่มีความขัดแย้งซึ่งกันและกัน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน มีความรักใคร่สามัคคีกัน ถ้อยทีถ้อยอาศัย กัน

Muykut (1984, อ้างถึงใน ปัญญา กั้นเกตุ, 2558, หน้า 76) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรทางครอบครัวกับการแสดงออกถึงพัฒนาการของนักเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะ หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางกายภาพ สังคม และจิตวิทยาของสภาพแวดล้อมทางครอบครัว กับการแสดงออกถึงพัฒนาการของนักเรียนในการวัดด้านพุทธิพิสัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ

ลักษณะทางเจตคติ สภาพแวดล้อมทางครอบครัว ได้แก่ ประวัติดูสุขภาพอนามัยของครอบครัว ความมั่นคงของครอบครัวสภาพแวดล้อมทางบ้าน โดยมีนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 182 คน จาก 69 ครอบครัว พบว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่สภาพแวดล้อมไม่ดีแสดงออกถึงพัฒนาการต่ำกว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสภาพแวดล้อมทางครอบครัวที่ดี

กล่าวโดยสรุปความสัมพันธ์ในครอบครัว คือความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัว ระหว่างพ่อแม่ลูก เมื่อความสัมพันธ์ในครอบครัวแยก็จะส่งผลต่อสภาพจิตใจของผู้เรียน ทำให้ไม่มีจิตใจที่จะเรียน คิดมากในเรื่องของครอบครัว เพราะครอบครัวถือเป็นสถาบันสำคัญของมนุษย์ จึงเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมสถาบันแรกเกิดที่เด็กเกี่ยวข้อง และมีความสำคัญต่อเด็กมากที่สุด เพราะนอกจากเป็นแหล่งให้กำเนิดมนุษย์แล้วยังต้องหล่อหลอมชีวิตที่เกิดมาให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ ครอบครัวจึงมีอิทธิพลในการถ่ายทอดความคิด ทักษะคิด พฤติกรรม รวมทั้งสร้างบุคลิกภาพของบุคคลในสังคม นิสากกร สนามเขต (2550, หน้า 21) ความสัมพันธ์ในครอบครัวยังหมายถึง ความผูกพัน รักใคร่ ความสามัคคีในครอบครัว สมาชิกในครอบครัวมีความเข้าใจและช่วยเหลือกัน ได้ทำกิจกรรมที่พึงพอใจร่วมกัน มีการติดต่อสื่อสารที่ระหว่างสมาชิกบิดามารดา สุพัชรีย์ หนูใหญ่ (2544, หน้า 3) ดังนั้นเมื่อเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่นจะมีพัฒนาการตามวัยด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญาตรงข้ามกับเด็กที่ถูกทิ้ง ไม่มีโอกาสได้รับความรัก ความอบอุ่น แม้ว่าจะอยู่ในสภาพแวดล้อมที่สมบูรณ์มีอาหารการกินที่สะอาดสุขอนามัย สมศรี ประเสริฐ (2541, หน้า 186)

จะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่ดีระหว่างพ่อ แม่ ลูก การให้ความรัก ความห่วงใย การให้คำปรึกษา ให้กำลังใจส่งผลต่อจิตใจของผู้เรียนทำให้มีจิตใจที่ดีมีสมาธิ อยากที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว เมื่อผู้เรียนประสบความสำเร็จก็จะได้รับคำชมชมเชยเป็นกำลังใจให้ผู้เรียน สิ่งเหล่านี้ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปิยนุช สิงห์สถิตย์ (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเลยพิทยาศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการสัมพันธ์ภายในครอบครัวมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมาก

ประยูร ไชยวรรณ (2548, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาอำนาจเจริญ ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ

บงกช นาทิรนนท์ (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน วิชางานฝึกฝีมือของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สังกัดสถาบัน อาชีวศึกษาภาคเหนือ 2 และสังกัดสถาบันอาชีวศึกษาภาคกลาง 2 ผลการศึกษาพบว่า สถานภาพ การอยู่ร่วมกันของผู้ปกครองสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานฝึกฝีมือ ได้อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ

3. ปัจจัยด้านสถานศึกษา

สถานศึกษาเป็นองค์กรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดการศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะฉะนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก็ขึ้นอยู่กับการพัฒนาของสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็น ด้านหลักสูตรสถานศึกษา บุคลากรภายในสถานศึกษา และอาคารสถานที่ จากการศึกษาปัจจัยด้าน ครอบครัวที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น ได้มีผู้ที่ศึกษาไว้หลายท่าน ดังนี้

Gardner and Lambert (1972 อ้างถึงใน พนิตา หมื่นชนะมา, 2553, หน้า 9) ได้ให้ องค์กรประกอบด้านสถานศึกษาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศ ไว้ว่า

1. ระยะเวลาที่ใช้ในการเรียน เวลาที่ใช้แต่ละหลักสูตรเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหากผู้เรียนใช้เวลาในการเรียนมากจะทำให้มีโอกาสที่จะประสบ ความสำเร็จในการเรียนมากขึ้น หากผู้เรียนมีความตั้งใจขณะเรียนและทำการบ้านหรืองานที่ได้รับ มอบหมายได้เป็นเวลานาน จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้จากการเรียนมากยิ่งขึ้น

2. คุณภาพการสอน การสอนที่ดีจะก่อให้เกิดเจตคติที่ดีอีกทั้งยังสร้างแรงจูงใจใน การเรียนให้กับผู้เรียนด้วย

Harvighurst and Neugratan (1967, p. 159) กล่าวว่า องค์กรประกอบที่เป็นตัวตัดสิน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 4 องค์กรประกอบ ได้แก่ ความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด (Inborn ability) ชีวิตและการอบรมในครอบครัว (Family of the family training) คุณภาพการศึกษาในโรงเรียน (Quality of the school) และความเข้าใจเกี่ยวกับตนเองหรือระดับความมุ่งหวังในอนาคต (Self concept or aspiration level)

Klausmeir (1961, p. 25-29) ได้กล่าวว่า องค์กรประกอบที่เป็นตัวกำหนด ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน เกี่ยวกับความสำเร็จหรือความล้มเหลวทางการเรียนว่าประกอบด้วยคุณลักษณะของ ผู้เรียน คุณลักษณะของผู้สอน คุณลักษณะทางกายภาพพฤติกรรมระหว่างผู้เรียนกับครูผู้สอน

คุณลักษณะของกลุ่มและแรงจูงใจภายนอก ซึ่งคุณลักษณะของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญที่สุดใน การอธิบายถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งองค์ประกอบที่เกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้เรียน ประกอบด้วย 1) ความพร้อมทางสมอง ที่เกี่ยวกับความสามารถทางสติปัญญาและความสามารถ ทางด้านความรู้ ความคิด รวมทั้งพื้นฐานความรู้เดิม 2) ความพร้อมทางกายภาพ ที่เกี่ยวกับ ความสามารถทางทักษะรวมทั้งสุขภาพ 3) คุณลักษณะทางจิตใจที่รวมความสนใจ ทศนคติ ค่านิยม และบุคลิกภาพ 4) เพศ 5) อายุ 6) ภูมิหลังทางครอบครัวและสังคม

Anastasi (1976, p. 107) ได้ศึกษาแล้วพบว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ สังคม สภาพครอบครัว นักเรียน ครู ใน โรงเรียนและขนาดโรงเรียน มีความเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กวอดล เปี่ยมจาด (2550) ได้ศึกษาพบว่า ตัวแปรที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 3 ด้าน คือ 1) องค์ประกอบด้านนักเรียน ประกอบด้วยพื้นฐานความรู้เดิม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อวิชาที่เรียน เวลาที่ใช้ในการเรียน 2) องค์ประกอบด้านสถานศึกษา ประกอบด้วยคุณภาพ การสอน บรรยากาศในชั้นเรียน 3) องค์ประกอบด้านครอบครัว ประกอบด้วย สภาพแวดล้อม ทางบ้าน

Harmischfeger and Wilry (1978 อ้างถึงใน พรจันท์ โปธินาค, 2554, หน้า 25) ได้กล่าว ว่า รูปแบบของการเรียนรู้ในสถานศึกษาว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนขึ้นอยู่กับ องค์ประกอบ 3 ประการ คือ 1) ภูมิหลังของนักศึกษา ประกอบด้วย ครอบครัวและสังคม อายุ เพศ ความรู้เดิม แรงจูงใจและความถนัด 2) หลักสูตรและองค์ประกอบของสถาบัน ประกอบด้วย ลักษณะของชุมชน ท้องถิ่น โรงเรียนและหลักสูตร 3) พฤติกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วย พฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน และพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน

ชัยวัฒน์ แน่นอุดร (2547) ได้ศึกษาแล้วพบว่า มี ปัจจัย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านเกี่ยวกับ นักเรียน ประกอบไปด้วย พฤติกรรมการเรียน เจตคติต่อการเรียน ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน พื้นฐานความรู้เดิม ฐานะเศรษฐกิจและความสัมพันธ์ในครอบครัว 2) ปัจจัยเกี่ยวกับครู ประกอบด้วย คุณลักษณะพฤติกรรมที่ดี มาตรฐานการปฏิบัติงาน กระบวนการสอน สภาพแวดล้อมแวดล้อม ภายในและภายนอกชั้นเรียน และความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน 3) ปัจจัยเกี่ยวกับทรัพยากร เพื่อการเรียนการสอน 4) ปัจจัยเกี่ยวกับการบริหารและการให้บริการของโรงเรียน

กวอดล เปี่ยมจาด (2550) ได้ศึกษาพบว่า ตัวแปรที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 3 ด้าน คือ 1) องค์ประกอบด้านนักเรียน ประกอบด้วยพื้นฐานความรู้เดิม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อวิชาที่เรียน เวลาที่ใช้ในการเรียน 2) องค์ประกอบด้านสถานศึกษา ประกอบด้วยคุณภาพ การสอน บรรยากาศในชั้นเรียน 3) องค์ประกอบด้านครอบครัว ประกอบด้วย สภาพแวดล้อม ทางบ้าน

เรวดี จันทร์รัสมิโชติ (2552) ได้ศึกษาพบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ เจตคติต่อวิชา ความตั้งใจเรียน การสนับสนุนของผู้ปกครอง ลักษณะทางกายภาพของโรงเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ คุณภาพการสอนของครู พื้นฐานความรู้เดิม

วนิดา ดีแป้น (2554, หน้า 85) ได้ศึกษาพบว่า ในการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยการวิเคราะห์ห้ทุระดับ ยังไม่มีผลการศึกษาเรื่องนี้โดยตรงมากนัก ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงนำปัจจัยที่มีอิทธิพล หรือส่งผล หรือมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมมาใช้ในการศึกษา ซึ่งได้สังเคราะห์และคัดเลือกปัจจัยที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน สอดคล้องกับแนวความคิดและผลงานวิจัยตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป ได้ปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาโดยแบ่งเป็น 2 ระดับ ดังนี้ ปัจจัยด้านระดับนักเรียน ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ความถนัดทางภาษา แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ ความเอาใจใส่ของผู้ปกครองและนิสัยในการเรียน ปัจจัยระดับห้องเรียน ได้แก่ คุณภาพการสอนของครู สิ่งแวดล้อมทางกายภาพในห้องเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน

จากจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่ได้ศึกษาข้างต้นจึงสังเคราะห์ปัจจัยด้านสถานศึกษาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีปัจจัยดังแสดงในตาราง

ตารางที่ 3 ตารางสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ปัจจัยด้านสถานศึกษา

ปัจจัยที่ส่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ผู้ให้แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัย									
	Gardner and Lambert (1972)	Harvighurst and Neugratan (1967)	Klausmeir (1961)	Anastasi (1976)	Harnischfeger and Wiley (1978)	ชัยวัฒน์ แนนอุดร (2547)	ภูวดล เปี่ยมเจด (2550)	เรวดี จันทร์รัสมิโชติ (2552)	วนิดา ตีแปง (2553)	ผู้วิจัย
ด้านสถานศึกษา										
- คุณภาพการสอน	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓
- ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร						✓			✓	
- ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน			✓	✓		✓			✓	✓
- ลักษณะของหลักสูตร	✓				✓					
- สภาพแวดล้อมในชั้นเรียน						✓	✓	✓	✓	✓
- การบริการของโรงเรียน						✓				

จากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ สามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านสถานศึกษาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีดังต่อไปนี้

1. คุณภาพการสอน
2. สภาพแวดล้อมในชั้นเรียน
3. ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน

3.1 คุณภาพการสอน

ความหมายคุณภาพการสอน

เรวดี จันทร์รัสมิโชติ (2552, หน้า 67) จากการศึกษาชี้ให้เห็นถึงพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนในด้านต่าง ๆ แม้ว่าตัวแปรที่ใช้ศึกษาอาจจะไม่ครอบคลุมดังที่กล่าวมาแล้ว แต่ข้อค้นพบโดยภาพรวมก็ได้แสดงให้เห็นว่า พฤติกรรมการสอนของครูมีความสัมพันธ์ และส่งผลต่อ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ สำหรับการศึกษาระบบโรงเรียนซึ่งครูมีบทบาทมากที่สุดในการถ่ายทอดความรู้ และคุณลักษณะต่าง ๆ ที่พึงประสงค์ไปสู่ผู้เรียน

Carroll (1963, p. 155-159 อ้างถึงใน จุฑาทิพย์ชาติสุวรรณ, 2548, หน้า 8) ได้ให้ความหมายของคุณภาพการสอนว่า หมายถึง การจัดลำดับของส่วนประกอบของเนื้อหา การอธิบาย การเสนอทฤษฎีและกิจกรรม การเรียนการสอนที่เหมาะสมที่สุดสำหรับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างรวดเร็วประสิทธิภาพสูง

บุญชม ศรีสะอาด (2547, หน้า 26) ให้ความหมายว่าคุณภาพการสอน หมายถึง การสอนที่ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญที่อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพสูง เช่น ความสามารถในการเสนอทฤษฎีให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจมีความรอบรู้ การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการสอนอย่างเหมาะสม การให้แรงเสริมที่สอดคล้องกับผู้เรียน การค้นหาข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อบกพร่อง การให้ค้นคว้าเพิ่มเติมจากชั้นเรียน

วัชร จรุงผล (2549, หน้า 10) กล่าวว่า คุณภาพการสอน หมายถึง ความรู้ความสามารถของครูในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นไปตามเกณฑ์ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

Bloom (1967 อ้างถึงใน พรจันท์ โปชนาค, 2554, หน้า 37-38) เสนอว่า องค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ ที่กำหนดประสิทธิภาพการสอน คือ 1) การชี้แนะ (Cues) คือ คำอธิบายของอาจารย์ที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจชัดเจน 2) การเสริมแรง (Reinforcement) ในการสอนของอาจารย์ต้องให้สิ่งเสริมแรงที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน 3) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน (Participation) ในการเรียนการสอนจะต้องให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเอง

จากผลการศึกษา สรุปได้ว่า คุณภาพการสอนหมายถึง ความรู้ ความสามารถและพฤติกรรมของครูที่ดีมีความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์และประสิทธิผลของนักเรียน ซึ่งครูที่มีการสอนที่ดีก็จะสามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้

องค์ประกอบของคุณภาพการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คุณภาพการสอนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมาก เนื่องจากการจัดการเรียนที่ดีของครูสามารถส่งผลต่อการรับรู้ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี เพราะฉะนั้นครูก็ต้องเทคนิค กลวิธีในการสอนที่ดี และแปลกใหม่ให้นักเรียนอยู่เสมอ และส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อความสำเร็จ นั่นก็คือองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการสอน ดังนี้

ชัยวงศ์ พรมงศ์ (2543, หน้า 5 อ้างถึงใน กิติ ครองบุญ, 2555, หน้า 25) ได้เสนอแนวคิดที่สามารถใช้ในการออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทางด้านร่างกาย คือ เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเคลื่อนไหวร่างกาย เพื่อช่วยให้ประสาทการรับรู้ของผู้เรียนตื่นตัว พร้อมทั้งจะรับข้อมูลและการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น

2. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทางด้านสติปัญญา คือ เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเคลื่อนไหวทางสติปัญญา หรือพูดง่าย ๆ คือ เป็นกิจกรรมที่ท้าทายความคิดของผู้เรียน สามารถกระตุ้นสมองของผู้เรียนให้เกิดการเคลื่อนไหว เพื่อกระตุ้นสมองของผู้เรียนให้เกิดการเคลื่อนไหว เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความคิดหรือลงมือทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

3. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสังคม คือ เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางด้านสังคมกับบุคคลหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัวด้วย

4. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทางอารมณ์ คือ เป็นกิจกรรมที่ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชีวิต ประสบการณ์และความเป็นจริงของผู้เรียน จะต้องเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน โดยตรงหรือใกล้ตัวผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเคลื่อนไหวร่างกาย เพื่อช่วยให้ประสาทการรับรู้ของผู้เรียนตื่นตัว พร้อมทั้งจะรับข้อมูลและการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น

Carroll (1974 อ้างถึงใน พรพรรณ แก้วฝ่าย, 2556, หน้า 43) ได้เสนอหลักการสำคัญจากงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่ประสบความสำเร็จไว้ 5 ประการดังนี้

1. ความถนัดของผู้เรียน (Learner's aptitude) ผู้เรียนย่อมมีความแตกต่างกันในด้านความถนัดในการเรียนรู้การใช้เวลาของผู้เรียนแต่ละคนย่อมแตกต่างกันแต่ทุกคนสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ได้

2. ความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียน (Learner's intelligence) ผู้เรียนย่อมมีความสามารถทางสติปัญญาที่แตกต่างกันเวลาที่ใช้ในการเรียนรู้ก็ย่อมแตกต่างกันด้วยในชั้นเรียนแต่ละชั้นย่อมจะมีผู้เรียนที่มีระดับสติปัญญาแตกต่างกัน

3. ความอุตสาหพยายามของผู้เรียน (Learner's perseverance) ผู้เรียนแต่ละคนย่อมมีความสนใจและความต้องการในการเรียนรู้ที่ต่างกันและย่อมจะมีผลต่อแรงจูงใจพร้อมทั้งความเฝ้านุถุธิในการเรียนรู้แตกต่างกันด้วย

4. คุณภาพการสอน (Quality of instruction) กลวิธีการสอนที่ต่างกันย่อมมีผลในการเรียนรู้ของผู้เรียนแตกต่างกัน การสอนที่ดีย่อมทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี

5. โอกาสในการเรียนรู้ (Learning opportunities) ผู้เรียนที่มีโอกาสในการเรียนรู้มากย่อมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ได้ดี ผู้สอนจะเป็นผู้ให้โอกาสในการเรียนรู้แก่ผู้เรียนได้โดยการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียนอย่างเหมาะสม

ทองคุณ หงส์พันธุ์ (2542 อ้างถึงใน อูราไพ สหนนทรรัตน์, 2556, หน้า 34) กล่าวว่า การสอน เป็นภารกิจหลักของครู ครูมีอาชีพจึงต้องเน้นการสอนให้มีคุณภาพ เพราะว่าคุณภาพการสอนของครูย่อมส่งผลดีต่อนักเรียน และเยาวชนของชาติ การประเมินคุณภาพของครูจึงสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องประเมินจากตัวเด็กและเยาวชนของชาติ ดังคำกล่าวที่ว่า “คุณภาพของเด็ก” สะท้อน “คุณภาพของครู”

ความสัมพันธ์คุณภาพการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คุณภาพการสอนของครูเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่ช่วยเพิ่มพูนและนำพาการเรียนการสอนของนักเรียนให้ได้ตามผลจตุรมุขหมายที่วางไว้ (ปริญญา เกื้อหนุน, 2539 อ้างถึงใน ชลดา ชลสวัสดิ์, 255, หน้า 30) และเป็นการแสดงออกถึงพฤติกรรมการสอนของครู อาจารย์ เป็นกิจกรรมวิธีการที่ครูอาจารย์แสดงออกในการปฏิบัติหน้าที่ มีความสำคัญต่อความสำเร็จของผู้เรียน และเป็นบทบาทที่แสดงเพื่อให้ผู้เรียน ได้เกิดความรู้ ความสามารถ มีการพัฒนาทางเขาวนปัญญาและมีการพัฒนาทางจริยธรรม (วิชัย วงศ์ใหญ่, 2529 อ้างถึงใน สุรวิตย์ พลมณี, 2557, หน้า 34; สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์, 2542 อ้างถึงใน สิทธิพันธ์ ชูชื่น, 2556, หน้า 39) การเข้าสู่คุณภาพการสอน คุณลักษณะของครูผู้สอนที่ต้องการให้มี ต้องประกอบด้วย 1) รักการสอน เข้าใจผู้เรียน มีจิตสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบ 2) มีความคิดสร้างสรรค์ นักแก้ปัญหาและสามารถตัดสินใจอย่างมีเหตุผล 3) มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีทัศนคติเชิงบวก 4) รู้วิธีการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง 5) มีความรู้เรื่องสาระการเรียนรู้ที่รับผิดชอบ โครงสร้างทางสมองการทำงานของสมอง จิตวิทยาการเรียนรู้ 6) มีทักษะในการจัดการเรียนรู้ เช่น กระตุ้นความสนใจ การอธิบายด้วยเหตุด้วยผล การรับรู้ความรู้สึกของผู้เรียน การทำงานเป็นทีม การฝึกสมาธิ ฯลฯ 7) สามารถใช้ยุทธศาสตร์การจัดการเรียนรู้ได้อย่างสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้และเทคนิคการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน 8) มีทักษะการประเมินผลการเรียน การซ่อมเสริม การวิจัยในชั้นเรียน ฯลฯ

จะเห็นได้ว่าคุณภาพการสอนเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการมีผลสัมฤทธิ์การเรียนที่ดี และองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้คุณภาพการสอนดี ก็คือ ครู ครูจะต้องมีความรู้ ความสามารถ เทคนิคการสอนต่าง ๆ เพื่อมาพัฒนาคุณภาพการสอนให้ดี เมื่อการสอนมีคุณภาพก็สามารถส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น และยังส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ได้อีกด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นคร เหมนาค (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านครูผู้สอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมาก

ลัดสะหมี คุณพะจันตี (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียน สังกัดแผนกศึกษาธิการและกีฬาแขวงหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการสอนของครูมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เบญจกมล สังข์ศิริ (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ผลการศึกษาพบว่า วิธีการสอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ปิยนุช สิงห์สถิตย์ (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเลยพิทยาศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพการสอนของครูส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศุภกร ศรีนุต (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพการสอนของครูมีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

กล่าวโดยสรุปจะเห็นได้ว่าองค์ประกอบและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของคุณภาพการสอนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นอย่างมาก ผู้เรียนจะรับรู้เนื้อหาการเรียนได้ดีหรือไม่ ก็มาจากการหลักการสอนของครูนั่นเอง เนื่องจากกิจกรรมการสอนที่ดีส่งผลให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมร่วมในการสอนของครู

3.2 สภาพแวดล้อมในชั้นเรียน

ความหมายสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน

จักรินทร์ พริ้งทองพูน (2546 หน้า 25) ได้ศึกษาปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวะกลุ่มภาคเหนือ พบว่า บรรยากาศในห้องเรียนเป็นปัญหาสำคัญที่สุดที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียน ได้แก่ ห้องเรียนร้อนอบอ้าว อาคารเรียนปฏิบัติการแต่ละหลังอยู่ใกล้กันทำให้เกิดเสียงรบกวนห้องเรียน และห้องปฏิบัติการแออัด ไม่เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา

ภูวดล แก้วมณี (2551, หน้า 45) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมทางกายภาพ หมายถึง สภาพแวดล้อมที่ถูกสัญลักษณ์ของโรงเรียน หรือห้องเรียน สามารถจะทำให้นักเรียนอย่างเรียนรู้ในการเรียนวิชานั้น ๆ มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนและสามารถพยากรณ์พฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนได้

วนิดา คีแปง (2553, หน้า 49) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมทางกายภาพในชั้นเรียน หมายถึง สิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้นเป็นทั้งสิ่งมีชีวิต และสิ่งไม่มีชีวิตในห้องเรียนซึ่งมีผลกระทบทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ต่อการเรียนของนักเรียน

จากผลการศึกษา สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมในชั้นเรียน หมายถึง บรรยากาศทางกายภาพและบรรยากาศทางจิตใจมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งบรรยากาศที่ดีสนับสนุนให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งทางตรงและทางอ้อม และส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อความสำเร็จ นั่นก็คือองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ดังนี้

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2544 อ้างถึงใน ภูวดล เปี่ยมจาด, 2550, หน้า 33) อธิบายถึงบรรยากาศการเรียนการสอนซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญ ที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนการเรียนให้มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยบรรยากาศทางกายภาพ และบรรยากาศทางจิตใจ สรุปได้ดังนี้

1. บรรยากาศทางกายภาพ หรือบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่ดีของห้องเรียน มีผลต่อการเรียนการสอน และเจตคติที่ดีของผู้เรียน

1.1 ห้องเรียนมีสีสันทันนำดูและเหมาะสม สบายตา อากาศถ่ายเทได้ดี ปราศจากเสียงรบกวน และมีขนาดกว้างขวางเพียงพอกับจำนวนนักเรียน

1.2 ห้องเรียนควรมีบรรยากาศความเป็นอิสระของการเรียน การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มตลอดจนการเคลื่อนไหว กิจกรรมการเรียนการสอนทุกประเภท

1.3 ห้องเรียนต้องสะอาด ถูกสัญลักษณ์ น่าอยู่ และมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย

1.4 สิ่งที่อยู่ภายในห้องเรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ สื่อการสอนต่าง ๆ เช่น กระดาน จอรับภาพ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ สามารถเคลื่อนไหวได้ และสามารถดัดแปลงให้เอื้ออำนวยต่อการสอนและการจัดกิจกรรมประเภทต่าง ๆ

1.5 ควรจัดเตรียมห้องเรียนให้พร้อมต่อการสอนในแต่ละครั้ง และให้ความเหมาะสมต่อการสอนวิธีต่าง ๆ เช่น เหมาะสมต่อวิธีการสอน โดยกระบวนการกลุ่ม วิธีการบรรยาย วิธีการแสดงละคร เป็นต้น

2. บรรยากาศทางจิตใจ หรือบรรยากาศทางจิตวิทยา เป็นบรรยากาศของการให้ความร่วมมือกันและกัน ซึ่งทั้งผู้สอนและผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างบรรยากาศทางจิตใจร่วมกัน มีดังนี้

2.1 บรรยากาศด้านความคุ้นเคย หรือความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ประกอบด้วย

2.1.1 บุคลิกภาพของครูผู้สอน ได้แก่ การยิ้มแย้มแจ่มใส การแต่งกายสุภาพและสะอาด มีอารมณ์ขัน ท่าทางและการใช้คำพูดเหมาะสม มีน้ำเสียงน่าฟัง ซึ่งเป็นการเร้าใจและดึงดูดความสนใจของผู้เรียน

2.1.2 พฤติกรรมการสอนของครูผู้สอน เป็นพฤติกรรมที่ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำกิจกรรมด้วยตนเอง ค้นคว้าด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้ซักถาม ได้แย้ง

2.1.3 พฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน คือการเข้าร่วมกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนดอย่างเต็มใจ ผู้เรียนกับผู้เรียนรู้จักคุ้นเคยกัน และไว้วางใจกัน มีการถามคำถาม ตอบคำถามและโต้แย้งกับผู้สอนและผู้เรียนอย่างมีเหตุผลและถูกต้องตามกาลเทศะ

2.2 บรรยากาศที่เป็นอิสระ คือบรรยากาศที่ผู้สอนสร้างให้ผู้เรียนมีอิสระในการค้นคว้าความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้กระบวนการค้นหาความรู้ และเน้นการทำงานเป็นกลุ่ม ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนและประสานความคิดร่วมกัน เป็นบรรยากาศที่ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีชีวิตชีวาและสนุกสนาน

2.3 บรรยากาศที่ท้าทาย คือบรรยากาศที่ผู้สอนสร้างให้ผู้เรียนกระตือรือร้นสนใจติดตามค้นคว้าศึกษา เช่น การถามคำถามที่ต้องใช้ความคิด การค้นคว้า การถามเรื่องราวที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์ของประเทศและโลก ทำให้การทำงานต้องอาศัยความพยายามในการค้นหา และทำให้สำเร็จ ตลอดจนการสร้างบรรยากาศแข่งขันระหว่างบุคคล หรือระหว่างกลุ่ม เป็นต้น

2.4 บรรยากาศการยอมรับนับถือ คือบรรยากาศที่ผู้เรียนยอมรับนับถือผู้สอนในฐานะเป็นผู้ให้ความรู้ และมีความสามารถทั้งด้านเนื้อหาและกระบวนการถ่ายทอดความรู้ที่สามารถทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ และผู้สอนจะต้องยอมรับผู้เรียนในฐานะปัจเจกบุคคลที่มีความสามารถ สติปัญญา ความถนัด ทักษะที่แตกต่างกัน โดยยอมรับในคุณค่าของผู้เรียนแต่ละคน และนำคุณค่าหรือความสามารถที่แตกต่างกันมาประสานสัมพันธ์ให้เกิดประโยชน์

2.5 บรรยากาศของการควบคุม เป็นบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนมีวินัยในตนเอง มีความตรงเวลา ประพฤติปฏิบัติในห้องเรียนอย่างเหมาะสม ทั้งด้านการแต่งกาย ภาษาท่าทาง มีความสุภาพ และเป็นผู้มีสัมมาคารวะ

2.6 บรรยากาศของการกระตุ้นความสนใจ คือ ผู้สอนทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ เพื่อไปสู่เป้าหมายที่กำหนด ผู้สอนรู้จักการให้การเสริมแรง

ประดิษฐ์ อุปรนัย (2540 อ้างถึงใน พรพรรณ แก้วฝ้าย, 2556, หน้า 46) ได้กล่าวถึง สภาพทางกายภาพในห้องเรียนที่มีผลต่อความพร้อมในการเรียนรู้ของนักเรียนไว้ดังนี้

1. แสง ห้องเรียนที่มีแสงไม่เพียงพอหรือมีแสงจ้าเกินไป ซึ่งมีผลต่อเนื่องถึงการมีอุปสรรคต่อการเรียนการสอนด้วย
2. เสียง ห้องเรียนที่มีเสียงจากภายนอกเข้ามารบกวน นอกจากจะทำให้ครูและนักเรียนต้องใช้สมาธิในการเรียนการสอนมากขึ้นแล้ว สำหรับครูนักเรียนบางคนอาจรู้สึกหงุดหงิดจนไม่สามารถให้ความสนกับการเรียนการสอนได้เท่าที่ควร
3. การถ่ายเทอากาศ ห้องเรียนที่มีการถ่ายเทอากาศไม่ดี จะทำให้ครูและนักเรียนเสียสุขภาพ
4. ห้องเรียน ควรเป็นห้องสี่เหลี่ยมที่มีความกว้างพอเหมาะกับจำนวนผู้เรียน
5. อุปกรณ์ประจำห้องเรียน อุปกรณ์ที่จำเป็นประจำห้องเรียน โต๊ะเรียนและเก้าอี้ควรมีขนาดพอเหมาะและจัดให้เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน
6. จำนวนนักเรียน ห้องเรียนที่มีนักเรียนจำนวนมากเกินไปจะทำให้เกิดความยากลำบากแก่ครูในการเตรียมการสอน

รุจิรา เรือนเหมย (2550 อ้างถึงใน ปัญญา กันเกตุ, 2558, หน้า 71) ได้กล่าวถึง คุณลักษณะแหล่งทรัพยากรเรียนรู้ที่แท้จริงต้องอาศัยสัมพันธ์กับบรรยากาศและสถานการณ์จริง โดยเอื้อประโยชน์ต่อกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นได้กับผู้เรียนทุกคน ทุกเวลา มีความหมาย มีความหลากหลาย สามารถเน้นทักษะและนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ ผู้เรียนมีอิสระในการตัดสินใจคิดริเริ่มและปฏิบัติได้อย่างมีความสุข

ประเภทของแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ จำแนกได้หลายประเภทตามทศนะของนักการศึกษาแต่ที่เด่นชัด จำแนกเป็น 4 จำพวกใหญ่ คือ

1. แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ประเภทบุคคล หมายถึง บุคคลที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม มีผลงานได้รับการยกย่อง เป็นที่ยอมรับของสังคมซึ่งถือเป็นตัวอย่างต้นแบบกับบุคคลรุ่นหลังสืบไปในหลายสาขาอาชีพ
2. แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ประเภททรัพยากรธรรมชาติ หมายถึง สภาพธรรมชาติที่มีอยู่แล้วในโลกและอวกาศ ซึ่งไม่ได้หมายถึงสิ่งที่มนุษย์ประดิษฐ์ เช่น ภูเขา ป่าไม้ ลำธาร ห้วยหนอง คลอง บึง แม่น้ำ และสัตว์ป่านานาชนิด เป็นต้น

3. แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ประเภทสื่อ หมายถึง สิ่งประดิษฐ์ของมนุษย์ที่ใช้เป็นช่องทางสื่อสาร แยกได้ 2 ประเภท คือ

3.1 สื่อทางด้านกายภาพ ได้แก่ วัสดุ ลักษณะสิ่งพิมพ์ แผ่นภาพโปรงใส เทปบันทึกภาพ เทปบันทึกเสียง แผ่น CD ชนิดเสียงและภาพ เป็นต้น อุปกรณ์เป็นตัวช่องทางผ่านในลักษณะเครื่องฉาย เครื่องเสียงชนิดต่าง ๆ เป็นต้น

3.2 สื่อทางด้านวิธีการ ได้แก่ รูปแบบที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งการใช้เทคโนโลยีพื้นฐาน และเทคโนโลยีระดับสูง ได้แก่

3.2.1 สื่อท้องถิ่น ประเภทเพลง ได้แก่ หมอลำ หนังตะลุง ลำตัด อีแซว ลำนำ เพลง ซอ เพลงพวงมาลัย เพลงฉ่อย และนิทานพื้นบ้าน เป็นต้น

3.2.2 สื่อกิจกรรม เช่น หมากเก็บ หมากแข่ง ตีจับ มอญซ่อนผ้า เดินกะลา เป็นต้น เป็นที่น่าสังเกตว่า สื่อกิจกรรมพื้นบ้านดังกล่าวมีมาแต่โบราณ หงายกิจกรรมเหมือนกับของชนเผ่าปิกมีในทวีปแอฟริกา ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีความสนุกสนานตื่นเต้นในกลุ่มเด็ก ๆ ปัจจุบันก็ได้รับความนิยมอยู่ แต่ก็มีกิจกรรมที่ได้รับการพัฒนามาเป็นลำดับ จนถึงการใช้เทคโนโลยีระดับสูง เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ บทเรียนโปรแกรม โปรแกรมผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต ระบบมัลติมีเดีย ประเภท E-learning เป็นต้น ซึ่งการประชุมสัมมนา การปฏิบัติงานกลุ่ม การทัศนศึกษา ก็เข้าข่ายสื่อกิจกรรมชนิดหนึ่ง

4. แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ประเภทวัสดุและอาคารสถานที่ หมายถึง วัสดุและอาคารสถานที่ ที่มีศักยภาพเป็นแหล่งความรู้ด้วยตัวของมันเอง สามารถสื่อความหมายโดยลำพังตัวเอง เช่น สถาปัตยกรรมด้านการก่อสร้าง จิตรกรรมฝาผนัง ปูนูนียวัตถุด้านประวัติศาสตร์ ชิ้นส่วนของธรรมชาติที่ให้ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ โบราณวัตถุทางด้านศาสนาพิพิธภัณฑน์ เป็นต้น

มาริสา ธรรมมะ (2547, อ้างถึงใน ปัญญา กันเกิด, 2558, หน้า 62) สภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนนั้นมีลักษณะที่สำคัญ เช่น พฤติกรรมของครู วิธีการสอน โดยการใช้สื่ออุปกรณ์ตลอดจนสร้างทัศนคติ มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อนักเรียน นักศึกษา สิ่งเหล่านี้ก็จะมีอิทธิพลต่อการส่งเสริมให้เด็กได้รับความรู้และพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ และใช้เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตต่อไป

ความสัมพันธ์สภาพแวดล้อมในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สภาพแวดล้อมในชั้นเรียนถือว่าเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ัญญา ธรรมิสกุล (2551, หน้า 21) กล่าวว่าสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา มีอิทธิพลต่อชีวิตและความเป็นอยู่ และการพัฒนาการทุก ๆ ด้านของนักศึกษา อันได้แก่ ระบบการเรียน การสอน กิจกรรม การบริการ ความรู้สึก ความประทับใจต่อสถาบัน ตลอดจนบุคคลและสิ่งของต่าง ๆ และ

การจัดห้องเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องสร้างและรักษาสภาพแวดล้อมของห้องเรียนเพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน หรือกิจกรรมทุกอย่างที่ครูทำเพื่อจะช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพและนักเรียนมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ สุรางค์ โคว์ตระกูล (2550 อ้างถึงในจิตยาภรณ์ ขุนแก้ว, 2556, หน้า 36) บรรยายภาคนิพนธ์ในชั้นเรียน รวมถึง บรรยายภาคนิพนธ์ทางจิตใจ ได้แก่ การมีส่วนร่วม การสนับสนุนจากครู การปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง นักเรียนมีระเบียบวินัย มีการทำงานหรือทำกิจกรรมอย่างมีขั้นตอนเป็นระบบ ชนิดา เพ็ชรโรจน์ (2555, หน้า 45)

จะเห็นได้ว่าสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่สำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ การเรียน ระบบการเรียน สื่อการสอน บรรยายภาคนิพนธ์ในการจัดห้อง การอยู่ร่วมกันในห้องเรียน กิจกรรมต่าง ๆ รวมไปถึงความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน สิ่งเหล่านี้ถือเป็นสภาพแวดล้อมที่จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีอีกด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นคร เหมนาค (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ผลการศึกษาพบว่า ทรัพยากรด้านการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมาก

สุภาพร คำรส (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยพะเยา ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยพะเยา โดยสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ชัยวัฒน์ แน่นอุดร (2547, หน้า 37) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร สาขาช่างไฟฟ้า ตามความคิดเห็นของนักเรียน ครูและผู้บริหาร ผลการวิจัยพบว่า ครูและผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าปัจจัยเกี่ยวกับทรัพยากรการเรียนการสอนสามารถส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมาก

ปิยนุช สิงห์สถิตย์ (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเลขพิทยา ผลการศึกษาพบว่า บรรยายภาคนิพนธ์การเรียนการสอนในห้องเรียนส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศุภร ศรีนุต (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนมีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

Vasuki, Curtis and Sharon (2008) ได้ศึกษาผลการใช้หลักสูตรวิทยาศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเกรด 6 และเกรด 7 ของโรงเรียนขนาดใหญ่ที่อยู่ในเมืองหลวงของสหรัฐอเมริกา การวิเคราะห์ในชั้นโมเดลว่าง พบว่า มีความแปรปรวนของคะแนนนักเรียนระหว่างห้องเรียนร้อยละ 15 และหลักสูตรเป็นปัจจัยระดับห้องเรียนที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กล่าวโดยสรุปสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้าสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียนดี อุปกรณ์ในการเรียนเพียงพอ ห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียน สิ่งเหล่านี้สามารถส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ประสบความสำเร็จ

3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน

ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน

สำนักคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2527 อ้างถึงใน วนิดา คิแป็น, 2553 หน้า 49) กล่าวว่า ความสำคัญของปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียนว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้พฤติกรรมทางวาจาและท่าทางที่ครูแสดงออกมีแนวโน้มที่จะกระตุ้นหรือเร้าให้นักเรียนให้มีปฏิกิริยาตอบสนองได้ทั้งทางบวกและทางลบ ครูที่มีประสิทธิภาพจะรู้จักพูดกระตุ้นใช้คำถามแนะแนวทางให้คำชมเชย จะได้รับพฤติกรรมตอบสนองจากนักเรียนเชิงบวก คือ นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมมากและเป็นการแสดงอย่างอิสระมิใช่การบังคับ แต่ในทางตรงกันข้ามกันถ้าครูบรรยายและควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนมากกว่าพูดกระตุ้นเร้าความสนใจ นักเรียนจะพูดเพื่อตอบสนองเฉพาะการพูดของครู มิได้แสดงออกเพื่อความคิดเห็นของตนเอง ซึ่งเป็นเครื่องแสดงความก้าวหน้าในระดับสติปัญญาและการเรียนรู้ของเด็ก

ประดิพันธ์ อุปรนัย (2523, อ้างถึงใน พงศ์ อินทร์ประเสริฐ, 2553, หน้า 49) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนว่ามีหลายประการ คือ บุคลิกภาพที่ดีบางประการของครูมีผลต่อความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียนในชั้นเรียน ได้แก่ สีหน้า ท่าทาง น้ำเสียง การใช้คำพูด การมีอารมณ์ขัน การใช้บทบาทในฐานะผู้นำของครู พฤติกรรมของครูที่แสดงออกตามทัศนคติและความคาดหวังบางประการที่ครูมีอยู่ กล่าวคือ ถ้าครูมีทัศนคติที่ดีต่อการสอน มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน และเป็นคนมองโลกในแง่ดีย่อมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อนักเรียนได้มากกว่าครูที่มีต่อเรื่องดังกล่าวตรงกันข้าม และการที่ครูให้การเสริมแรงที่เหมาะสมกับนักเรียนจะก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน นอกจากนี้ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียนยังเกิดขึ้นได้จากการที่ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม ตอบคำถาม และเข้าร่วม

กิจกรรมการเรียนการสอน บรรยากาศในชั้นเรียนจะมีความน่าสนใจ น่าสนุก นักเรียนจะเกิดความอยากรู้อยากเห็นและกระตือรือร้น เพราะนักเรียนมีโอกาสเคลื่อนไหว มีโอกาสแสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่ นักเรียนจะมองครูเป็นมิตรและเกิดความเป็นกันเอง

ชัยวัฒน์ แน่นอุดร (2547, หน้า 18) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนและการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ และนำความรู้ไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การจัดหลักสูตรพฤติกรรมการสอนของผู้สอน การนำสื่อมาใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม รวมถึงสัมพันธ์ที่กระหว่างผู้เรียนและผู้สอน เหล่านี้นับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญด้านการเรียนการสอนทั้งสิ้น

สุทธิณี ทองหล่อ (2552, หน้า 52) ได้ให้ความหมายของความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนไว้ว่า พฤติกรรมที่ครูและนักเรียนปฏิบัติต่อกันทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน โดยครูให้ความสนใจต่อนักเรียน ให้ความรักและเอาใจใส่ ให้ความเป็นกันเอง ให้คำปรึกษาและข้อชี้แนะแก่นักเรียน ทั้งในด้านส่วนตัวและด้านการเรียน นักเรียนให้ความเคารพเชื่อฟังครู ตั้งใจและสนใจกระทำในสิ่งที่ครูอบรมสั่งสอน และซักถามครูเมื่อมีข้อสงสัยด้านการเรียนและด้านส่วนตัว

อุทัยวรรณ พิทักษ์สิน (2538, หน้า 25) กล่าวถึง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนไว้ว่าครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่สุด ในการที่จะทำให้พฤติกรรมของเด็กเป็นไปในทางบวกหรือลบ ถ้าครูมีพฤติกรรมปฏิสัมพันธ์ต่อเด็กในทางลบ เด็กก็ตอบสนองในทางลบเช่นกัน และในการพัฒนาปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับเด็กให้เป็นไปในทางบวกก็ส่งผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพเด็กให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพที่ดีต่อสังคมในเวลาต่อมา

จากการศึกษา สรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน ยิ่งความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียนดี จะทำให้พฤติกรรมการเรียนดีขึ้น และส่งผลไปถึงผลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นไปด้วย ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียนที่ดี ครูผู้สอนต้องมีความรักเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาที่ดีในเรื่องการเรียน ส่วนตัว โดยยึดถือคุณธรรม จริยธรรม

บุคลิกภาพของครูในการส่งเสริมพฤติกรรมระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน

ธีระ รุญเจริญ (2550, หน้า 340) กล่าวว่า บุคลิกภาพของครู (Teacher's personality) หมายถึง ลักษณะเฉพาะบุคคลที่แสดงออกในสถานะหนึ่ง ๆ จนเกิดเป็นนิสัยหรือสัญลักษณ์อันเด่นชัดประจำตัว บุคลิกภาพของครูที่จะส่งเสริมการสอน ได้แก่

1. มีความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่ประหม่า ขลาด แต่มีลักษณะของความเป็นผู้นำ
2. มีอารมณ์สม่ำเสมอ เบิกบาน มั่นคง ไม่โมโหง่าย ไม่มีอคติ

3. มีท่าทาง ท่วงทีสง่า แต่งกายดี สะอาดและเรียบร้อย
4. มีสำเนียงการพูดจาดี ฉะฉาน ชัดเจน มีวาทศิลป์
5. มีสายตาเข้มแข็ง เวลาสอนดูเด็กทุกคน
6. ปฏิบัติงานสม่ำเสมอ ไม่สั่งการตามอารมณ์
7. มีความยุติธรรมไม่ลำเอียง
8. ใช้คำสั่งหยาบคาย สั้นและเรียบง่าย
9. มีความรู้ทันสมัย
10. มีการสมาคมดี

ไพพรรณ เกียรติโชติชัย (2536, อ้างถึงใน สมศักดิ์ จีหมั่ง, 2553, หน้า 36-43) อธิบายเรื่องบุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะทั้งภายนอกและภายในที่รวมอยู่ในตัวบุคคลใดบุคคลหนึ่งและเป็นผลทำให้บุคคลนั้นมีความแตกต่างไปจากบุคคลอื่น ๆ และสรุปว่า นักจิตวิทยาแยกกล่าวถึงบุคลิกภาพของมนุษย์ออกเป็น 2 สภาพด้วยกัน คือ

1. บุคลิกภาพภายนอก (External personality) หมายถึงบุคลิกภาพที่สามารถสังเกตเห็นหรือสัมผัสได้ด้วยประสาททั้ง 5 คือ หู ตา จมูก ลิ้นและกาย บุคลิกภาพภายนอกนี้สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงได้โดยการฝึกและเลียนแบบและสามารถวัดผลได้ทันที บุคลิกภาพภายนอกที่สำคัญที่สุดคือ บุคลิกภาพทางกายและวาจานั้นเอง

2. บุคลิกภาพภายใน (Internal personality) หมายถึงบุคลิกภาพที่ไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน เป็นส่วนที่สัมผัสได้ค่อนข้างยากและต้องใช้เวลา การที่จะสัมผัสกับบุคลิกภาพภายในนี้สามารถทำได้โดยการสังเกตเมื่อทำงานร่วมกัน อยู่ด้วยกันส่วนการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพภายในนี้บางอย่างไม่สามารถทำได้ บางอย่างสามารถเปลี่ยนแปลงได้แต่ต้องใช้เวลาและความอดทนพอสมควร

บุคลิกภาพนั้นไม่เพียงแต่เป็นปัจจัยที่ทำให้แต่ละบุคคลแตกต่างจากบุคคลอื่น ๆ บุคลิกภาพยังเป็นตัวตนของแต่ละคนอีกด้วย ฉะนั้นการพัฒนาบุคลิกภาพจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับคนทุกคน บุคลิกภาพเป็นส่วนปรุงแต่งความเป็นมนุษย์หรือคนที่ได้รับการขัดเกลาแล้วด้วย

บุคลิกภาพของครู ลักษณะที่ดีของครูประการหนึ่งก็คือ การมีบุคลิกภาพที่ดี เรียกว่ามีภูมิจำนองนั้นเอง ครูต้องเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่เหมาะสมและมีบุคลิกภาพที่ดี ทั้งนี้เพราะครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์และชุมชนอีกด้วย ครูเป็นต้นแบบที่นักเรียนใช้เป็นแบบอย่างหรือเป็นเยี่ยงอย่าง นอกจากนี้บุคลิกภาพของครูก็มีส่วนอย่างมากให้การดำเนินอาชีพครูประสบความสำเร็จเป็นที่เคารพของศิษย์ เป็นที่นับถือของชุมชน

บุคลิกภาพที่สำคัญของครู จำแนกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. บุคลิกภาพทางกาย เป็นบุคลิกภาพที่สังเกตเห็นได้ง่าย และเป็นสิ่งที่ปรากฏต่อบุคคลทั่วไป เป็นความประทับใจครั้งแรกที่เกิดขึ้นกับผู้พบเห็น บุคลิกภาพทางกายทั่วไปมีดังนี้

รูปร่าง หน้าตาและผิวพรรณ บุคลิกภาพส่วนนี้เป็นมาโดยกำเนิด อาจแก้ไขได้ยากแต่ก็สามารถปรับปรุงและพัฒนาได้ตามสมควร ผู้เป็นครูไม่ว่ารูปร่างจะเป็นอย่างไร ที่สำคัญต้องมีความเข้มแข็งกระฉับกระเฉง สมบูรณ์ ปลอดภัยจากโรค ไม่เป็นทาสสิ่งเสพติด หน้าตาของครูนั้นต้องสะอาดแม้จะไม่สะอาดหรือหล่อเหลาก็ตาม

การแต่งกาย การเสริมบุคลิกภาพที่สำคัญที่สุดคือการแต่งกาย เพราะการแต่งกายช่วยกลบเกลื่อนรูปร่างหน้าตาและผิวพรรณได้ ช่วยทำให้รูปร่างหน้าตาและผิวพรรณดูดีขึ้นนั่นเอง การแต่งกายของครูเป็นสิ่งแรกที่ศิษย์ ผู้ปกครองและประชาชนมองเห็น จึงเป็นผลต่อการสร้างเจตคติที่ดีต่อตัวครู

การเสริมสวยตามความจำเป็น ครูควรใช้เครื่องสำอางช่วยเสริมความงามเพียงเพื่อให้เกิดความเรียบร้อยแก่ร่างกาย ใช้เพื่อส่งเสริมให้มีบุคลิกภาพดีขึ้น

การใช้เครื่องประดับที่มีค่า ครูไม่ควรใช้ของมีค่า เช่น ทอง เพชร พลอยราคาแพง แต่จำเป็นต้องใช้ต้องดูกาลเทศะ แม้ว่าเครื่องประดับมีค่าเป็นเครื่องส่งเสริมบุคลิกภาพแต่ครูไม่จำเป็นต้องเสริมบุคลิกภาพด้วยสิ่งนี้เสมอไป

กิริยามารยาท บุคลิกภาพด้านนี้เป็นความประพฤติและการปฏิบัติต่อบุคคลต่าง ๆ ในสังคมนั่นเอง กิริยามารยาทก็คือ การวางตัวให้ถูกกาลเทศะ เหมาะกับแต่ละบุคคลที่ปฏิสัมพันธ์ด้วย โดยมีความสุขภาพเป็นพื้นฐานสำคัญที่สุด

2. บุคลิกภาพทางสังคมเป็นบุคลิกภาพที่แสดงออกให้ผู้อื่นพบเห็นได้เช่นเดียวกับบุคลิกภาพทางร่างกาย เพียงบุคลิกภาพทางสังคมนั้นอาจมีผลต่อบุคลิกภาพภายในของบุคคลนั้น ๆ เป็นแรงขับที่สำคัญด้วย โดยเฉพาะค่านิยมทางสังคม ทักษะคติ เจตคติ ตลอดจนคุณธรรม บุคลิกภาพทางสังคมของครูได้แก่ มารยาทที่ดี ความจริงใจ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ การรู้จักผ่อนปรน และการเข้าร่วมพิธีต่าง ๆ

3. บุคลิกภาพทางอารมณ์ เป็นบุคลิกภาพภายในที่อาจแสดงออกมาให้เห็นหรือไม่ก็ได้ อารมณ์บางด้านก็เป็นความลับของบุคคล เช่น อารมณ์โรแมนติก บุคลิกภาพทางอารมณ์ของครูได้แก่ อารมณ์ขัน อารมณ์ดี อารมณ์เย็น ความฉลาดทางอารมณ์

4. บุคลิกภาพทางสติปัญญา เป็นเรื่องเกี่ยวกับสมองของแต่ละคนด้วย เขาว่าปัญญาเป็นเรื่องพันธุกรรมที่ได้รับการถ่ายทอดจากบรรพบุรุษบุคคลจะ โง่หรือฉลาด สติปัญญาจะดีเพียงใด เฉลียวฉลาดมากน้อยแค่ไหนย่อมขึ้นอยู่กับมันสมองเป็นสำคัญ

บุคลิกภาพทางด้านสติปัญญาของครูนั้นขึ้นอยู่กับครูแต่ละคนว่าจะเลือกกิจกรรมในชีวิตประจำวันอย่างไร หากครูรู้จักค้นคว้าวิจัย (Action research) หมั่นแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ ย่อมเป็นผู้ได้เปรียบในการแก้ปัญหาต่าง ๆ การแสวงหาความรู้คือการแสวงหาข้อมูลข่าวสารใหม่ ๆ นั่นเอง ครูต้องพยายามเข้าร่วมสมาคมทางวิชาชีพและวิชาการอยู่เสมอ รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อสติปัญญา เช่น อ่านหนังสือ เล่นกีฬา ฟังเพลง ท่องเที่ยวตามพิพิธภัณฑ์หรืออุทยานแห่งชาติ คูนิทรรศการต่าง ๆ เป็นต้น

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2539, อ้างถึงใน นคร เหมนาท, 2555, หน้า 23-24) ได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ โดยการสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจและแรงจูงใจในการเรียน คือ

- การสร้างความเป็นกันเองระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับนักเรียน เช่น การจัดที่นั่งเป็นกลุ่ม แพนที่นั่งของนักเรียน
- การยิ้มแย้มแจ่มใส แสดงอารมณ์
- ใช้คำพูดที่แสดงออกความเมตตาไม่ว่าจาเพาะเยี่ยตากถางนักเรียนหรือใช้อำนาจข่มขู่ให้นักเรียนกลัว ครูควรสนับสนุนให้นักเรียนมีส่วนร่วมในบทเรียนให้คำชมมากกว่าติ
- ให้ความรักความอบอุ่น นักเรียนทุกคนควรมีความรู้สึก ตนเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ เป็นที่รักและยอมรับของครูและเพื่อน ๆ ครูต้องเป็นผู้สร้างความสัมพันธ์อันดี โดยต้องพยายามรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
- ให้ความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจโดยครูต้องเอาใจใส่ และสอนนักเรียนให้อยู่ด้วยกันอย่างราบรื่น ไม่ข่มเหงซึ่งกันและกัน
- ให้ความยุติธรรม การปฏิบัติต่อนักเรียนทุกคนด้วยใจเป็นกลางไม่มีอคติ ต้องพยายามควบคุมอารมณ์ให้ได้ พร้อมทั้งจะให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน
- ให้ความไว้วางใจและยกย่องให้นักเรียนทำงานหรือกิจกรรมตามที่มอบหมายโดยครูเป็นที่ปรึกษาให้นักเรียนมีอิสระในการทำงานเข้าใจตนเองรับผิดชอบตนเองและเรียนรู้ด้วยตนเอง
- มีความไวในการรับรู้อารมณ์ต่าง ๆ ของนักเรียน เช่น ขณะที่ครูกำลังสอนเมื่อสังเกตเห็นว่านักเรียนไม่สนใจ ครูก็อาจจะเปลี่ยนกิจกรรมหรือเปลี่ยนเทคนิคการสอน เพื่อให้ทุกคนหันมาสนใจบทเรียนตามเดิม
- มีการยอมรับนับถือ ครูเห็นคุณค่าในตัวนักเรียน ยอมรับนักเรียนเป็นบุคคลสำคัญมีคุณค่า และสามารถเรียนได้ ให้โอกาสแสดงความรู้สึก โดยวิธีสอนแบบต่าง ๆ อย่างหลากหลาย
- ให้นักเรียนมีบทบาทในการสร้างความคิด ให้นักเรียนที่เก่งช่วยสอนให้แก่เด็กที่เรียนอ่อน

- ไม่แสดงพฤติกรรมที่ซ้ำ ครูต้องพยายามเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอน ไม่ให้ซ้ำ ๆ กันเป็นประจำเพราะจะทำให้เกิดบรรยากาศที่น่าเบื่อหน่าย

- ให้แรงเสริมหรือรางวัลควรมีการให้กำลังใจแก่นักเรียนที่มีจุดเด่นด้านต่าง ๆ อย่างทั่วถึงและตามความเหมาะสม เช่น ชมเชย นักเรียนที่แสดงพฤติกรรมเป็นกลุ่มเพราะจะทำให้ผู้ได้รับการชมเชยมีความภาคภูมิใจนักเรียนคนอื่น ๆ ก็จะให้เห็นแบบอย่างที่ดี เป็นต้น

จากการศึกษา สรุปได้ว่า บุคลิกภาพของครูก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีของครูและนักเรียน การที่ครูมีรูปร่างหน้าตา การแต่งกายดี พุดจาไพเราะ มีสติปัญญาดี ก็ช่วยส่งผลต่อความสัมพันธ์ของครูและนักเรียน เมื่อนักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อครูก็อยากจะทำเรียนในรายวิชานั้น ตั้งใจเรียน ส่งงานครบ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในรายวิชานั้นดีไปด้วย

คุณลักษณะของครูที่ปรึกษาที่ส่งเสริมพฤติกรรมระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน

นอกจากบุคลิกภาพของครูผู้สอนที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนแล้ว การเป็นครูที่คอยให้คำปรึกษาที่ดี และทำให้นักเรียนมีความวางใจที่จะขอคำปรึกษา ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ให้นักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครูและส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ตำเนาว์ ขจรศิลป์ (2538, หน้า 1) กล่าวว่า สถาบันการศึกษาทุกแห่งควรกำหนดคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ดี เพื่อให้อาจารย์ทราบและใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองซึ่งคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาที่ดีควรมีดังต่อไปนี้ คือ มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีความรับผิดชอบกว้างและรับฟังความคิดเห็นของนิสิต นักศึกษา มีความรู้กว้างขวางและทันเหตุการณ์ด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง มีความจริงใจและเห็นอกเห็นใจผู้อื่น มีเหตุผลและมีความสามารถในการแก้ปัญหา มีความเมตตากรุณา ใฝ่ต่อการรับรู้และความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้รวดเร็ว มีหลักจิตวิทยาในการให้การปรึกษาและมีจรรยาบรรณ อาจารย์ที่ปรึกษา มีความประพฤติเหมาะสมที่จะเป็นแบบอย่างที่ดีได้ ต้องรู้บทบาทและหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นอย่างดี มีประสบการณ์ในหน้าที่งานอาจารย์ที่ปรึกษา ซอลดา ขวัญเมือง (2524, หน้า 126-128 อ้างถึงใน พรจันทร์ โพธินาค, 2554, หน้า 37) ได้จัดลำดับความสำคัญของคุณลักษณะของอาจารย์ที่ปรึกษาไว้ 5 ด้าน ตามความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาไว้ ดังนี้ 1) คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ 2) คุณลักษณะด้านมนุษยสัมพันธ์ 3) คุณลักษณะด้านคุณธรรมและความประพฤติ 4) คุณลักษณะด้านความรู้และประสบการณ์ 5) คุณลักษณะด้านความรับผิดชอบ

จากการศึกษา สรุปได้ว่า คุณลักษณะของครูที่ปรึกษา ควรจะมีบุคลิกภาพสามารถสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และมีความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ของตน มีคุณธรรม จริยธรรม สามารถให้คำปรึกษา แนะนำ การแก้ไขปัญหาแก่นักเรียน ได้ สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งในการสร้าง

ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความไว้วางใจ กล้าที่จะขอคำปรึกษา และส่งผลทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นัยนา จันตะเสน (2547, บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดนครพนม: การวิเคราะห์หุ้ระดับ ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรพยากรณ์ระดับห้องเรียนที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระ การเรียนรู้คณิตศาสตร์ ได้แก่ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

ลัดสะหมี คุณพะจันตี (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียน สังกัดแผนกศึกษาธิการและ กิฬาแขวงหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ ระหว่างนักเรียนกับครูมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วนิดา ดีแป้น (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเลย ผลการศึกษาพบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

ปิยนุช สิงห์สถิตย์ (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเลยพิทยาล ผลการศึกษาพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากแนวคิด ทฤษฎี ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีปัจจัยหลายประการที่มีความสัมพันธ์ ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ได้แก่ 1) ปัจจัยด้าน นักเรียน ประกอบด้วย ความรู้พื้นฐานเดิม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และพฤติกรรมการเรียน 2) ปัจจัย ด้านครอบครัว ประกอบด้วย ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง และความสัมพันธ์ในครอบครัว 3) ปัจจัยด้านสถานศึกษา ประกอบด้วย คุณภาพการสอน สภาพแวดล้อมในชั้นเรียน และความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน ซึ่งผลที่ได้จะได้นำมา เป็นข้อมูลในการวางแผนและหาแนวทางในการช่วยเหลือนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐานต่ำ ให้ประสบความสำเร็จด้านการเรียนต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 จำนวน 970 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970, pp. 607-610) จากนั้นทำการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) จากจำนวนนักเรียนทั้งหมดของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 274 คน

วิธีสุ่มตัวอย่าง สุ่มจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้วเขต 2

1. แบ่งจำนวนประชากร คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970, pp. 607-610) จากประชากรทั้งสิ้น 970 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 274 คน

2. แบ่งประชากรตามกลุ่มโรงเรียน 10 กลุ่ม กลุ่มโรงเรียนตะวันบูรพา 4 โรงเรียน กลุ่มโรงเรียนอาคเนย์ 3 โรงเรียน กลุ่มโรงเรียนเทวชิราช 4 โรงเรียน กลุ่มโรงเรียนนครธรรม 1 โรงเรียน กลุ่มโรงเรียนปางสีดา 3 โรงเรียน กลุ่มโรงเรียนไทรมิตร 4 โรงเรียน กลุ่มโรงเรียน

นครินทร์ 6 โรงเรียน กลุ่มโรงเรียนตาพระยา 3 โรงเรียน กลุ่มโรงเรียนอารยธรรม 4 โรงเรียน กลุ่มโรงเรียนทับดินทร์ 2 โรงเรียน

3. สุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เลือกกลุ่มโรงเรียน 5 กลุ่ม กลุ่มละ 1 โรงเรียน กลุ่มอารยธรรม โรงเรียนบ้านหนองผักแว่น กลุ่มปางสีดาโรงเรียนร่วมเกล้า กลุ่มไตรมิตร โรงเรียนบ้านท่าเกวียน กลุ่มตาพระยาโรงเรียนบ้านโคกเพ็ริก กลุ่มนครินทร์โรงเรียนชุมชนบ้านแซร์อ้อ

4. ใช้การเทียบสัดส่วนจากกลุ่มตัวอย่างประชากร ได้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนบ้านหนองผักแว่น 64 คน โรงเรียนร่วมเกล้า 43 คน โรงเรียนบ้านท่าเกวียน 68 คน โรงเรียนบ้านโคกเพ็ริก 55 คน โรงเรียนชุมชนบ้านแซร์อ้อ 44 คน ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้วเขต 2 จำแนกตามกลุ่มโรงเรียน

ลำดับ	กลุ่มโรงเรียน	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1	กลุ่มโรงเรียนตะวันบูรพา	113	-
2	กลุ่มโรงเรียนอาคเนย์	64	-
3	กลุ่มโรงเรียนทวารวชิราช	65	-
4	กลุ่มโรงเรียนนครธรรม	13	-
5	กลุ่มโรงเรียนทับดินทร์	20	-
6	กลุ่มโรงเรียนปางสีดา	92	43
7	กลุ่มโรงเรียนไตรมิตร	139	68
8	กลุ่มโรงเรียนนครินทร์	162	44
9	กลุ่มโรงเรียนตาพระยา	121	55
10	กลุ่มโรงเรียนอารยธรรม	181	64
	รวม	970	274

จากตารางที่ 4 จากการสุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ตามกลุ่มโรงเรียนขยาย

โอกาสทั้งหมด 10 กลุ่ม มีนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 970 คน ทำการสุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่าง 5 กลุ่ม โรงเรียน กลุ่มละ 1 โรงเรียน เป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 274 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมี 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามในส่วนนี้มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ประกอบด้วย ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสถานศึกษาแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านนักเรียน ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษามีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Best & Kahn, 1993, p. 247) แต่ละด้านได้ข้อคำถามด้านละ 5 ข้อ โดยกำหนดคะแนน ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 4 คะแนน หมายถึง เห็นด้วย
- 3 คะแนน หมายถึง ไม่แน่ใจ
- 2 คะแนน หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- 1 คะแนน หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เกณฑ์การให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ที่ได้มาวิเคราะห์และแปลผลโดยอาศัยเกณฑ์การประเมินของ กระทรวงศึกษาธิการ (2544, หน้า 28) แนวการวัดและประเมินผลการเรียน

- 80-100 หมายถึง ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีมาก
- 70-79 หมายถึง ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี
- 60-69 หมายถึง ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพอใช้
- 50-59 หมายถึง ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ
- 0-49 หมายถึง ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎีและแนวคิดตลอดจนเครื่องมือการวัดที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) จากเอกสาร และตำรา

2. ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ทั้งในและต่างประเทศ

3. กำหนดขอบเขตของตัวแปรที่ต้องการวัด โดยแบ่งเป็นปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสถานศึกษาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 ปัจจัยด้านนักเรียน ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเดิม แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ พฤติกรรมการเรียน

3.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

3.3 ปัจจัยด้านสถานศึกษา ได้แก่ คุณภาพการสอน สภาพแวดล้อมในชั้นเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน

4. นำแนวคิด ทฤษฎีและข้อมูลต่าง ๆ ทั้งหมดมาพัฒนาและสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งในที่นี้ นำแบบสอบถามเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ มหาวิทยาลัยบูรพา ของ พรจันทร์ โพธิภาค (2554) มาปรับปรุงเพื่อสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2

5. เสนอแบบสอบถามต่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) หรือความสอดคล้องระหว่างข้อความที่เขียนขึ้นในแบบสอบถามกับนิยามศัพท์เฉพาะที่กำหนดไว้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ใช้ในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหามีจำนวน 5 ท่าน ดังนี้

5.1 รศ.ดร.สุเมธ งามกนก	รองศาสตราจารย์
	ภาควิชาการบริหารการศึกษา
	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
5.2 ดร.สถาพร พงษ์พิบูล	อาจารย์ประจำภาควิชาการ
	บริหารการศึกษา
	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

5.3 ดร.ณัฐกฤตา งามมีฤทธิ์	อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัย และจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
5.4 ดร.บงกชกร วิทยานุกรณ์	ผู้อำนวยการ โรงเรียนนวมิ่วรรณวิทยา โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาของ เขต 1
5.5 นายทงศักดิ์ ชาญสมิง	ผู้อำนวยการ โรงเรียนอนุบาลศรีวัฒนา วิทยา วิทยฐานะผู้บริหารเชี่ยวชาญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาความเที่ยงตรงจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามที่เขียนขึ้นในแบบสอบถามกับนิยามศัพท์เฉพาะที่กำหนดไว้ (IOC: Index of item objective congruence) อยู่ระหว่าง .80-1.00 ซึ่งข้อคำถามสามารถนำไปใช้วิจัยได้ เนื่องจากผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด

7. การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination power) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

7.1 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งหินโคน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้วเขต 1 จำนวน 30 คน และนำมาหาค่าอำนาจจำแนกของข้อรายการใช้การคำนวณสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total correlation) ด้วยวิธีการของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation) พิจารณาเลือกข้อรายการที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ .2 ขึ้นไป โดยได้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .23-.84

7.2 นำแบบสอบถามที่มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อยอมรับได้มาหาความเชื่อมั่น โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .94

8. ผู้วิจัยพิจารณาทบทวนข้อคำถามอีกครั้งก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.1. ขอนหนังสือจากภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการ โรงเรียนขยายโอกาส ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้วเขต 2 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2 ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จำนวน 274 ฉบับ

1.3 ได้รับแบบสอบถามคืนเป็นจำนวนทั้งสิ้น 274 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

2. การจัดการทำข้อมูล ดำเนินตามขั้นตอนดังนี้

2.1 เมื่อได้รับแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบและคัดเลือกแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เท่านั้น ไปวิเคราะห์ พบว่าได้แบบสอบถามครบ 274 ฉบับ และมีความสมบูรณ์ทั้ง 274 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

2.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัส ให้คะแนนตามน้ำหนักคะแนนแต่ละข้อและบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติทางคอมพิวเตอร์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการจัดการทำข้อมูลที่รวบรวมมาได้ ตามลำดับ ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และใช้ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่มีความสมบูรณ์วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป

2. เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถาม ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยใช้เกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว (2535, หน้า 23-24) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 0.00-1.50 หมายถึง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. การแปลความหมายของคะแนนการแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เทียบกับเกณฑ์ของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530, หน้า 144) ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	ระดับของความสัมพันธ์
$\pm .81$ ขึ้นไป	มีความสัมพันธ์กันระดับสูงมาก
$\pm .61-.80$	มีความสัมพันธ์กันระดับสูง
$\pm .41-.60$	มีความสัมพันธ์กันระดับปานกลาง
$\pm .21-.40$	มีความสัมพันธ์กันระดับต่ำ
$\pm .20$ ลงไป	มีความสัมพันธ์กันระดับต่ำมาก

4. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปและเพื่อตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณมีการตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษาด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน (Inter correlation) ด้วยวิธีการของเพียร์สัน โดยที่ตัวแปรปัจจัยทุกตัวต้องมีความสัมพันธ์กันกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) และตัวแปรปัจจัยต้องไม่สัมพันธ์กันเอง ตรวจสอบค่าความคลาดเคลื่อนที่มีเท่ากันในทุกค่าของตัวแปรปัจจัย (Heteroscedastic) ด้วยวิธีดูบิน-วัตสัน (Durbin-Watson) ถ้ามีค่าเข้าใกล้ 2.0 แสดงว่ามีค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากันในทุกค่าของตัวแปรปัจจัย และตรวจสอบภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity) พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สัดส่วนของความแปรปรวน (Proportions of variance of coefficient) ต้องไม่มีตัวแปรใดที่มีค่าเกิน .90 และตรวจสอบค่า Variance inflation factor (VIF) ค่าน้อยกว่า 10 หากเกินกว่านี้แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเอง และค่า Tolerance ไม่ควรน้อยกว่า .10 หากน้อยกว่าแสดงว่าเกิดภาวะร่วมเส้นตรงพหุ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และการทดสอบสมมติฐานของการวิจัยโดยใช้สถิติดังนี้

1. วิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 3 ปัจจัย คือ 1) ปัจจัยด้านนักเรียน ได้แก่ พื้นฐานความรู้เดิม แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ พฤติกรรมการเรียน 2) ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว 3) ปัจจัยด้านสถานศึกษา ได้แก่ คุณภาพการสอน สภาพแวดล้อมในชั้นเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน ซึ่งวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป
2. วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อศึกษาระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2

ซึ่งวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยวิธีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient)

4. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาแห่งชาติชั้นพื้นฐาน (O-NET) และสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยวิธีการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise multiple regression analysis) และสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาแห่งชาติชั้นพื้นฐาน (O-NET)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 วิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติทางคอมพิวเตอร์ โดยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลตามและการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของการวิเคราะห์ในครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ย 2 กลุ่ม
F	แทน	ค่าสถิติเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน (Mean squares)
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเฉลี่ยเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง (Sum of squares)
df	แทน	ค่าระดับชั้นแห่งความอิสระ (Degree of freedom)
r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	สัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่แสดงถึงประสิทธิภาพในการพยากรณ์
a	แทน	ค่าคงที่ของการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
b	แทน	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
β	แทน	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปแบบคะแนน มาตรฐาน

p	แทน	ความน่าจะเป็นของค่าสถิติ
$S.E.b$	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
X	แทน	ปัจจัยโดยรวมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET)
X_1	แทน	ปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานเดิม
X_2	แทน	ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้
X_3	แทน	ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียน
X_4	แทน	ปัจจัยด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
X_5	แทน	ปัจจัยด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง
X_6	แทน	ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว
X_7	แทน	ปัจจัยด้านคุณภาพการสอน
X_8	แทน	ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน
X_9	แทน	ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน
Y	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของ นักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2
\hat{Y}	แทน	คะแนนดิบ
\hat{Z}	แทน	คะแนนมาตรฐาน

ลำดับขั้นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2559 จำนวน 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ตามรายวิชาและผลรวมคะแนนทุกวิชา

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านด้านนักเรียน ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2

ตอนที่ 4 สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 จากปัจจัยด้านด้านนักเรียน ด้านครอบครัว และด้านสถานศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2559 จำนวน 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ตามรายวิชาและผลรวมคะแนนทุกวิชา

ตารางที่ 5 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2559 จำนวน 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ตามรายวิชาและผลรวมคะแนนทุกวิชา

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)	$n = 274$		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	SD		
1. ภาษาไทย	1.58	0.88	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	1
2. คณิตศาสตร์	1.15	0.51	ต่ำกว่าเกณฑ์	3
3. วิทยาศาสตร์	1.10	0.34	ต่ำกว่าเกณฑ์	4
4. สังคมศึกษา	1.26	0.58	ต่ำกว่าเกณฑ์	2
5. ภาษาอังกฤษ	1.01	0.15	ต่ำกว่าเกณฑ์	5
รวม	1.22	0.36	ต่ำกว่าเกณฑ์	

ตารางที่ 5 พบว่า ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ปีการศึกษา 2559 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับ ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา และกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2

ตารางที่ 6 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับ ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยรวม

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน	<i>n</i> = 274		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. ปัจจัยด้านนักเรียน	2.17	0.66	น้อย	3
2. ปัจจัยด้านครอบครัว	2.80	0.70	ปานกลาง	2
3. ปัจจัยด้านสถานศึกษา	3.00	0.80	ปานกลาง	1
รวม	2.66	0.65	ปานกลาง	

ตาราง 6 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ปัจจัยด้านสถานศึกษา ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านนักเรียน

ตารางที่ 7 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ด้านนักเรียน

ปัจจัยด้านนักเรียน	n = 274		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	SD		
1. พื้นฐานความรู้เดิม	1.93	0.82	น้อย	
2. แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้	2.60	0.77	ปานกลาง	
นักเรียนมีความกระตือรือร้นทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จก่อนเสมอ	2.32	0.80	น้อย	5
เมื่อมีข้อสงสัยนักเรียนจะถามครูหรือค้นคว้าด้วยตนเองเสมอ	2.40	0.89	น้อย	3
รายวิชาเป็นวิชาที่ไม่ถนัดนักเรียนจะพยายามตั้งใจเรียนให้มากขึ้น	2.35	1.51	น้อย	4
นักเรียนมีความภาคภูมิใจในผลงานที่ทำ	3.43	0.89	ปานกลาง	2
เมื่อนักเรียนมีผลการเรียนดียกว่าเพื่อนจะรีบพยายามตั้งใจเรียน	2.87	0.73	ปานกลาง	1
3. พฤติกรรมการเรียน	1.93	0.93	น้อย	
นักเรียนเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียน	2.33	1.47	น้อย	1
นักเรียนไม่ขาดเรียนถ้าไม่จำเป็น	1.88	1.19	น้อย	3
มีการวางแผนในการอ่านหนังสือก่อนสอบทุกครั้ง	1.58	0.82	น้อย	5
ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยการอ่านหนังสือ หาความรู้เพิ่มเติม	1.74	1.23	น้อย	4
ติดตามงาน ส่งงานครบตามกำหนด	2.08	1.36	น้อย	2
รวม	2.17	0.66	น้อย	

จากตารางที่ 7 พบว่าปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ปัจจัยด้านนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านพื้น

ฐานความรู้เดิม อยู่ในระดับน้อย ด้านแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ เมื่อนักเรียนมีผลการเรียนด้อยกว่าเพื่อนจะริบพยายามตั้งใจเรียน นักเรียนมีความภาคภูมิใจในผลงานที่ทำ และเมื่อมีข้อสงสัยนักเรียนจะถามครูหรือค้นคว้าด้วยตนเองเสมอ ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ในระดับ น้อย โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียน ติดตามงาน ส่งงานครบตามกำหนด และนักเรียนไม่ขาดเรียนถ้าไม่จำเป็น

ตารางที่ 8 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ด้านครอบครัว

ปัจจัยด้านนักเรียน	<i>n</i> = 274		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
1. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	2.68	1.05	ปานกลาง	
2. การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง	2.35	1.36	น้อย	
ผู้ปกครองให้คำปรึกษา ข้อคิด คำแนะนำในการแก้ไขปัญหาการเรียนและปัญหาอื่น ๆ	2.86	1.20	ปานกลาง	1
ผู้ปกครองเอาใจใส่และติดตามผลการเรียน	2.22	1.44	น้อย	5
ผู้ปกครองหาอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ เพิ่มเติมจากการเรียนในชั้นเรียน	2.28	1.54	น้อย	4
ผู้ปกครองให้คำปรึกษาเรื่องการคบเพื่อน	2.63	1.68	ปานกลาง	2
ผู้ปกครองเอาใจใส่ดูแลความเป็นอยู่ของนักเรียน	2.60	1.06	ปานกลาง	3
3. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว	3.30	0.60	ปานกลาง	
สมาชิกภายในครอบครัวมีการจัดกิจกรรมร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ	3.08	0.84	ปานกลาง	3
สมาชิกในครอบครัวให้ความอบอุ่น มีความสามัคคีกัน	2.86	1.67	ปานกลาง	5
สมาชิกภายในครอบครัวให้กำลังใจและสนับสนุนด้านการเรียนและกิจกรรมต่าง ๆ	3.02	1.17	ปานกลาง	4

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ปัจจัยด้านนักเรียน	<i>n</i> = 274		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>		
บรรยากาศในการอยู่ร่วมกันของสมาชิก ในครอบครัวรู้สึกปลอดภัยและ ไว้วางใจได้	3.30	0.93	ปานกลาง	2
สมาชิกในครอบครัวเป็นต้นแบบที่ดี เรื่องการเรียนรู้	3.70	0.82	มาก	1
รวม	2.80	0.70	ปานกลาง	

จากตารางที่ 8 พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สระแก้ว เขต 2 ด้านครอบครัว โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง อยู่ในระดับปานน้อย โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้ปกครองให้คำปรึกษา ข้อคิด คำแนะนำในการแก้ไขปัญหาการเรียนและปัญหาอื่น ๆ ผู้ปกครองให้คำปรึกษาเรื่องการคบเพื่อน และผู้ปกครองเอาใจใส่ดูแลความเป็นอยู่ของนักเรียน ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ สมาชิกในครอบครัวเป็นต้นแบบที่ดีเรื่องการเรียนรู้ บรรยากาศในการอยู่ร่วมกันของสมาชิกในครอบครัวรู้สึกปลอดภัยและไว้วางใจได้ และสมาชิกภายในครอบครัวมีการจัดกิจกรรมร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ

ตารางที่ 9 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ด้านสถานศึกษา

ปัจจัยด้านนักเรียน	n = 274		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	SD		
1. คุณภาพการสอน	2.95	1.01	ปานกลาง	
ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศการมีส่วนร่วมในการเรียนและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	2.70	0.99	ปานกลาง	4
ครูผู้สอนมีหลักการสอน เทคนิคการสอนที่ดีไม่น่าเบื่อ	2.94	1.08	ปานกลาง	2
ครูผู้สอนมีประสบการณ์ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่สอนอย่างดี	3.15	1.24	ปานกลาง	1
ครูผู้สอนมีการสื่อการเรียนการสอน	2.94	1.08	ปานกลาง	2
ครูผู้สอนจัดสรรเวลาการให้คำปรึกษาด้านการเรียนอย่างเพียงพอ	2.86	1.11	ปานกลาง	5
2. สภาพแวดล้อมในชั้นเรียน	2.82	0.93	ปานกลาง	
มีสื่อ และอุปกรณ์นอกเหนือจากการเรียน	3.33	0.83	ปานกลาง	1
ครูให้คำแนะนำในเรื่องการเรียนเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ	2.85	1.10	ปานกลาง	3
นักเรียนรู้สึกสบาย เมื่ออยู่ในห้องเรียน	3.28	0.90	ปานกลาง	2
นักเรียนสามารถทำกิจกรรมในห้องเรียนกับเพื่อนได้	2.79	1.03	ปานกลาง	4
ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศในการเรียน	2.77	1.03	ปานกลาง	5
3. ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน	2.92	1.01	ปานกลาง	
ครูผู้สอนให้ความรักความเอ็นดูเอาใจใส่ และมีความเป็นกันเองกับนักเรียนทุกคน	3.38	0.79	ปานกลาง	1

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ปัจจัยด้านนักเรียน	n = 274		ระดับ	อันดับ
	\bar{X}	SD		
ครูผู้สอนมีการยกย่องชมเชยเมื่อนักเรียนทำดี	2.93	1.14	ปานกลาง	3
ครูผู้สอนให้ความสนใจและช่วยเหลือ นักเรียนที่มีปัญหาส่วนตัวหรือการเรียน	2.90	1.07	ปานกลาง	4
ครูผู้สอนส่งเสริมสนับสนุนให้กำลังใน การเรียน	2.88	1.11	ปานกลาง	5
ครูผู้สอนให้โอกาสเข้าพบเพื่อให้คำปรึกษา ในการเรียนตลอดเวลา	3.33	0.82	ปานกลาง	2
รวม	2.80	0.70	ปานกลาง	

จากตารางที่ 9 พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ด้านสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านคุณภาพการสอน อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูผู้สอนมีประสบการณ์ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่สอนอย่างดี ครูผู้สอนมีหลักการสอน เทคนิคการสอนที่ดี ไม่น่าเบื่อ และครูผู้สอนมีการสื่อสารการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ มีสื่อ และอุปกรณ์ นอกเหนือจากการเรียน นักเรียนรู้สึกสบาย เมื่ออยู่ในห้องเรียน และครูให้คำแนะนำในเรื่องการเรียนเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูผู้สอนให้ความรักความเอ็นดู เอาใจใส่และมีความเป็นกันเองกับนักเรียนทุกคน ครูผู้สอนให้โอกาสเข้าพบเพื่อให้คำปรึกษาในการเรียนตลอดเวลา และครูผู้สอนมีการยกย่องชมเชยเมื่อนักเรียนทำดี

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านนักเรียน ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษา กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแต่ละด้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ผู้วิจัยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
ดังรายละเอียดในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยแต่ละด้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)	ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน	
	<i>r</i>	<i>p</i>
ด้านความรู้พื้นฐานเดิม	.79**	.00
ด้านแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้	.48**	.00
ด้านพฤติกรรมการเรียน	.43**	.00
ด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	.16**	.01
ด้านส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง	.49**	.00
ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว	.31**	.00
ด้านคุณภาพการสอน	.45**	.00
ด้านสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน	.48**	.00
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน	.24**	.00

** $p < .01$

จากตารางที่ 10 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตัวพยากรณ์ที่แยก
รายด้าน โดยทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่
ด้านความรู้พื้นฐานเดิม (X_1) ด้านแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ (X_2) ด้านพฤติกรรมการเรียน (X_3) ด้านฐานะทาง
เศรษฐกิจของครอบครัว (X_4) ด้านส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง (X_5) ด้านความสัมพันธ์ภายใน
ครอบครัว (X_6) ด้านคุณภาพการสอน (X_7) ด้านสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน (X_8) ด้านความสัมพันธ์
ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน (X_9) และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง .16 ถึง .79 โดยมิ
ความสัมพันธ์กันเองอยู่ในระดับต่ำถึงสูงมาก และไม่มีตัวแปรใดมีค่าเกิน .90

ตอนที่ 4 การสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน
(O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สระแก้ว เขต 2 จากปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานเดิม (X_1) ด้านแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ (X_2) ด้านพฤติกรรม

การเรียนรู้ (X_3) ด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (X_4) ด้านส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง (X_5) ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว (X_6) ด้านคุณภาพการสอน (X_7) ด้านสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน (X_8) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน (X_9) แล้วคัดเลือกตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด เพื่อพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยวิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิเคราะห์สมการพยากรณ์ และคัดเลือกสมการพยากรณ์ที่ดีที่สุดจากปัจจัยแต่ละด้านในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ที่ดีที่สุดปรากฏผลดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่า Tolerance และ VIF ของตัวแปรพยากรณ์

ด้านที่	ตัวแปรพยากรณ์	Tolerance	VIF
1	ด้านความรู้พื้นฐานเดิม	.70	1.43
2	ด้านแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้	.30	3.31
3	ด้านพฤติกรรมการเรียน	.51	1.97
4	ด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	.84	1.20
5	ด้านส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง	.21	4.79
6	ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว	.56	1.79
7	ด้านคุณภาพการสอน	.19	5.29
8	ด้านสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน	.18	5.50
9	ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน	.18	5.46

จากตารางที่ 11 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์มีความสัมพันธ์กันน้อย เนื่องจากค่า Tolerance มีค่าไม่น้อยกว่า .10 และค่า VIF น้อยกว่า 10 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรพยากรณ์ไม่มีลักษณะเป็นภาวะร่วมเส้นตรงพหุ จึงเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอย (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2542, อ้างถึงใน นคร เหมนาค, 2555, หน้า 83) จึงทำการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณต่อไปได้

ตารางที่ 12 อำนาจพยากรณ์ และคัดเลือกตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดจากปัจจัยทั้ง 9 ปัจจัย ที่ใช้พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2

ตัวพยากรณ์	R	R ²	เปอร์เซ็นต์พยากรณ์
X_1	.79	.62	61.10
$X_1 X_5$.80	.64	64.30
$X_1 X_5 X_3$.81	.65	65.10

จากตารางที่ 12 ปัจจัยที่มีอำนาจพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 จากการพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ด้านความรู้พื้นฐานเดิม (X_1) ด้านส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง (X_5) ด้านพฤติกรรมการเรียน (X_3) โดยตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปรรวมกัน สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ได้ 65.10 เปอร์เซ็นต์

เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 จากปัจจัยที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด จึงนำเสนอค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพยากรณ์ (b, β) รวมค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) จากนั้นจึงทดสอบความเป็นเส้นตรงของคะแนนจากตัวแปรเกณฑ์และตัวแปรพยากรณ์ โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน หรือ *F-test* ดังปรากฏในตารางที่ 13 และตารางที่ 14

ตารางที่ 13 การวิเคราะห์ความแปรปรวนในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 จากปัจจัยต่าง ๆ

แหล่งข้อมูล	df	SS	MS	F	P
สมการถดถอย	3	23.57	7.86	167.69**	.00 ^b
ความคลาดเคลื่อน	270	12.65	.05		

** $p < .01$

จากตารางที่ 13 ปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานเดิม (X_1) ด้านส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง (X_5) ด้านพฤติกรรมการเรียน (X_3) สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 14 ค่าสถิติของตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด ที่ใช้พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2

ตัวพยากรณ์	<i>b</i>	<i>S.E.b.</i>	β	<i>t</i>	<i>p</i>
X_1	.31	.02	.69	17.09**	.00
X_5	.03	.01	.13	2.80**	.01
X_3	.04	.02	.11	2.51**	.01
ค่าคงที่ (<i>a</i>)	.47	.04		12.36**	.00
<i>R</i> = .81		<i>R</i> ² = .66		<i>S.E.est</i> = .22	

** $p < .01$

จากตารางที่ 14 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวพยากรณ์ ทั้ง 3 ตัว กับตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) มีค่าเท่ากับ .81 ค่าความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการพยากรณ์เท่ากับ .22 และพบว่าค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์รวมทั้งค่าคงที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตัวแปรพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ที่ดีที่สุดคือ ปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานเดิม (X_1) มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์เท่ากับ .69

เมื่อนำค่าสถิติต่าง ๆ มาสร้างสมการพยากรณ์ ได้สมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ที่ดีที่สุด คือ ด้านความรู้พื้นฐานเดิม (X_1) ด้านส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง (X_5) ด้านพฤติกรรมการเรียน (X_3) สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) (\hat{Y}) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ได้ 65.10 เปอร์เซนต์สามารถสร้างสมการพยากรณ์ในรูปสมการ
คะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = .47 + .31 (X_1) + .03 (X_2) + .04 (X_3)$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = .69 (Z_1) + .13 (Z_2) + .11 (Z_3)$$

จากการวิเคราะห์ข้อมูลแนะนำค่าสถิติต่าง ๆ มาสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยด้านความรู้
พื้นฐานเดิม ด้านแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ ด้านพฤติกรรมการเรียน ด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว
ด้านส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ด้านคุณภาพการสอน
ด้านสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน สามารถทำนาย
ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระดับเขต 2 แสดงให้เห็นว่าผลการศึกษาค้นคว้า
นี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานเดิม ด้านส่งเสริมการเรียนรู้ของ
ผู้ปกครอง ด้านพฤติกรรมการเรียนเป็นตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยมีความมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสถานศึกษา ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสถานศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 4) เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) จากปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสถานศึกษา

วิธีการดำเนินการวิจัย โดยสอบถามความคิดเห็นจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 จากประชากร จำนวน 970 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 274 คน โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970, pp. 607-610) จากนั้นทำการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random sampling) จากจำนวนนักเรียนทั้งหมดของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 274 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมี 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามในส่วนนี้มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ประกอบด้วย ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสถานศึกษา แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.23-0.83 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93

การเก็บรวบรวมข้อมูล ขอนหนังสือจากภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 เพื่อขอ

ความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถามไปยังนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย โดยผู้ดำเนินการแจกและรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามคืน 274 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืน นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัส ให้คะแนนตามน้ำหนักคะแนนแต่ละข้อและบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติทางคอมพิวเตอร์ ตามความมุ่งหมายและสมมติฐานของการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product-moment correlation) สหสัมพันธ์และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 สามารถสรุปสาระสำคัญของผลการศึกษาดังนี้

1. ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ปีการศึกษา 2559 โดยรวมพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาสสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2559 อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับ ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา และกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

2. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ปัจจัยด้านสถานศึกษา ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านนักเรียน โดยสามารถอธิบาย ปัจจัยแต่ละด้าน ดังนี้

2.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ด้านนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านพื้นฐานความรู้เดิม อยู่ในระดับน้อย ด้านแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ เมื่อนักเรียนมีผลการเรียนดียกว่าเพื่อนจะรีบพยายามตั้งใจเรียน นักเรียนมีความภาคภูมิใจในผลงานที่ทำ และเมื่อมีข้อสงสัยนักเรียนจะถามครูหรือค้นคว้าด้วยตนเองเสมอ

ด้านพฤติกรรมการเรียนอยู่ในระดับน้อย โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียน ติดตามงาน ส่งงานครบตามกำหนด และนักเรียนไม่ขาดเรียนถ้าไม่จำเป็น

2.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ด้านครอบครัว โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง อยู่ในระดับน้อย โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้ปกครองให้คำปรึกษา ข้อคิด คำแนะนำในการแก้ไขปัญหาการเรียนและปัญหาอื่น ๆ ผู้ปกครองให้คำปรึกษาเรื่องการคบเพื่อน และผู้ปกครองเอาใจใส่ดูแลความเป็นอยู่ของนักเรียน ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ สมาชิกในครอบครัวเป็นต้นแบบที่ดีเรื่องการเรียน บรรยากาศในการอยู่ร่วมกันของสมาชิกในครอบครัวรู้สึกปลอดภัยและไว้วางใจได้ และสมาชิกภายในครอบครัวมีการจัดกิจกรรมร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ

2.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ด้านสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านคุณภาพการสอนอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูผู้สอนมีประสบการณ์ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่สอนอย่างดี ครูผู้สอนมีหลักการสอน เทคนิคการสอนที่ดี ไม่น่าเบื่อ และครูผู้สอนมีการสื่อสารการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ มีสื่อ และอุปกรณ์นอกเหนือจากการเรียน นักเรียนรู้สึกสบาย เมื่ออยู่ในห้องเรียน และครูให้คำแนะนำในเรื่องการเรียนเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูผู้สอนให้ความรักความเอ็นดู เอาใจใส่และมีความเป็นกันเองกับนักเรียนทุกคน ครูผู้สอนให้โอกาสเข้าพบเพื่อให้คำปรึกษาในการเรียนตลอดเวลา และครูผู้สอนมีการยกย่องชมเชยเมื่อนักเรียนทำดี

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแต่ละด้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านความรู้พื้นฐานเดิม ด้านแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ ด้านพฤติกรรมการเรียน ด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ด้านส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ด้านความสัมพันธ์ภายใน

ครอบครัว ด้านคุณภาพการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง .16 ถึง .79 โดยมีความสัมพันธ์กันเองอยู่ในระดับต่ำถึงสูงมาก และไม่มีตัวแปรใดมีค่าเกิน .90

4. ปัจจัยในภาพรวมสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ได้ โดยพบว่าด้านความรู้พื้นฐานเดิม ด้านพฤติกรรมการเรียน และด้านส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวพยากรณ์ ทั้ง 3 ตัว มีค่าเท่ากับ .81 ค่าความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการพยากรณ์เท่ากับ .22 และพบว่าค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ รวมทั้งค่าคงที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ได้ 65.1 เปอร์เซ็นต์แสดงให้เห็นว่า ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ สามารถสร้างสมการพยากรณ์ในรูปแบบสมการคะแนนดิบ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = .47 + .31 (X_1) + .03 (X_2) + .04 (X_3)$$

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = .69 (Z_1) + .13 (Z_2) + .11 (Z_3)$$

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐานของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 สามารถอภิปรายผลตามความมุ่งหมายของวิจัย ดังนี้

1. ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ปีการศึกษา 2559 โดยรวมพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยรวมมีผลผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2559 อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับ ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา และกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยจะเห็นได้ว่ายังไม่ประสบความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอน เพราะผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ ซึ่งต้องการ

ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงทางการจัดการศึกษา ดังที่ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530, หน้า 29) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถและทักษะทางด้านวิชาการ รวมทั้งสมรรถภาพทางสมองของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนหรือมวลประสบการณ์ที่ปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ซึ่งแสดงให้เห็นได้ด้วยคะแนนจากแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผลสัมฤทธิ์ทางการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นคร เหมนาถ (2555) ได้ทำการศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี พบว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-NET) ปีการศึกษา 2554 โดยรวมพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ เรียงคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ

2. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ปัจจัยด้านสถานศึกษา ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) อยู่ในระดับปานกลาง คือ ปัจจัยด้านสถานศึกษา โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านคุณภาพการสอน ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน และสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน ทั้งนี้อธิบายได้ว่า คุณภาพการสอนของครูมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ดังที่ สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2542, หน้า 180) กล่าวว่า ในการมุ่งสู่คุณภาพการศึกษา คุณลักษณะของครูผู้สอนที่ต้องการให้มี ต้องประกอบด้วย 1) รักการสอน เข้าใจผู้เรียน มีจิตสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบ 2) มีความคิดสร้างสรรค์ นักแก้ปัญหาและสามารถตัดสินใจอย่างมีเหตุผล 3) มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีทัศนคติเชิงบวก 4) รู้วิธีการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองตลอดเวลา 5) มีความรู้ในเรื่องสาระการเรียนรู้ที่รับผิดชอบ โครงสร้างและการทำงานทางสมองจิตวิทยาการเรียนรู้ ฯลฯ 6) มีทักษะในการจัดการเรียนรู้ เช่น การกระตุ้นความสนใจ การอธิบายด้วยเหตุด้วยผล การรับรู้ความรู้สึกของผู้เรียน การทำงานเป็นทีม การฝึกสมาธิ ฯลฯ 7) สามารถใช้ยุทธศาสตร์การจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้และเทคนิคการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน 8) มีทักษะการประเมินผลการเรียน การซ่อมเสริม การวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย ัญญติยาภรณ์ หยกอุบล (2555) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัด

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ปัจจัยด้านโรงเรียน ด้านคุณภาพการสอนของครู อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัดสะหมี คุณพะจันลี (2555, หน้า 82) ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ในโรงเรียน สังกัดแผนกศึกษาธิการและกีฬาแขวงหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พบว่า ด้านพฤติกรรมการสอนของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3. ความสัมพันธ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ได้แก่ ด้านความรู้พื้นฐานเดิม ด้านแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ ด้านพฤติกรรมการเรียน ด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ด้านส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ด้านคุณภาพการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง .16 ถึง .79 โดยปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานเดิม ด้านแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ ด้านพฤติกรรมการเรียน ด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ด้านส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ด้านคุณภาพการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน และด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งอธิบายได้ว่า ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสถานศึกษา เป็นองค์ประกอบที่สำคัญและมีบทบาทต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ทั้งนี้จากการศึกษาของ อัญชญา โพธิพลากร (2545, หน้า 45) กล่าวว่า มีองค์ประกอบหลายประการที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ด้านตัวนักเรียน เช่น สถิติปัญญา อารมณ์ ความสนใจ เจตคติต่อการเรียน ด้านตัวครู เช่น คุณภาพของครู การจัดระบบ การบริหารของผู้บริหาร ด้านสังคม เช่น สภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัวของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิศิษฐ์ ชำนาญนา (2558) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน คณะวิชาการตลาด วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านผู้เรียน และปัจจัยด้านโรงเรียน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน คณะวิชาการตลาดวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 งานวิจัยของ สุรวีทย์ พลมณี (2557, หน้า 117-118) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชัยภูมิ พบว่า ปัจจัยระดับครูผู้สอน ทั้ง 5 ปัจจัย และปัจจัยด้านนักเรียน 4 ปัจจัย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และงานวิจัยของ และงานวิจัยของ

ณัฐติยาภรณ์ หยกอุบล (2555) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า ปัจจัยด้าน โรงเรียน ด้านครอบครัว และด้านตัวนักเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. สมการพยากรณ์ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ที่ดีที่สุดในรูปสมการคะแนนดิบ ดังนี้ $\hat{Y} = .47 + .31 (X_1) + .03 (X_2) + .04 (X_3)$ โดยสมการพยากรณ์ ปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานเดิม ด้านส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองด้านพฤติกรรมการเรียน สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ได้ 65.10 เปอร์เซนต์ แสดงให้เห็นว่า ผลการศึกษาค้นคว้านี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ “ปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานเดิม ด้านแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้ ด้านพฤติกรรมการเรียน ด้านฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ด้านส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ด้านคุณภาพการสอน ด้านสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียนสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ได้ “โดยปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานเดิม ด้านส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง และด้านพฤติกรรมการเรียนเป็นพยากรณ์ที่ดีที่สุด ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ทุกปัจจัยนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ได้”

4.1 ปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานเดิม ถือว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ถ้านักเรียนมีความรู้พื้นฐานเดิมที่ดีก็สามารถจะเรียนรู้สิ่งใหม่ได้เร็วยิ่งขึ้น ดังที่ Anderson and Lynch (1988, p. 14) กล่าวว่า พื้นฐานความรู้เดิมเป็น โครงสร้างทางความคิด ประกอบด้วยความรู้ ความทรงจำ และประสบการณ์ของแต่ละบุคคลทำให้นักเรียนสามารถรวมโครงสร้างทางความคิดดังกล่าว ที่สะสมไว้กับข้อมูลใหม่ที่กำลังเรียนรู้ จึงทำให้เกิดความเข้าใจในข้อมูลใหม่ที่กำลังเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกร ศรีนุต (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ผลการศึกษพบว่า ความรู้พื้นฐานเดิมมีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และงานวิจัยของ เบญจกมล สังข์ศิริ (2555, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา

คอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ผลการศึกษาพบว่าทักษะพื้นฐานทางคอมพิวเตอร์ มีความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2 ปัจจัยด้านส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนได้ ดังที่ สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2528, หน้า 40-42) ได้กล่าวว่า ผู้ปกครองจะช่วย ให้นักเรียนเรียนดีขึ้นได้โดย วิเคราะห์ปัญหา พูดคุยกับนักเรียนเพื่อหาข้อมูล ไปพบครูเพื่อแก้ปัญหา จัดสิ่งแวดล้อมที่บ้าน ช่วยจัดตารางเวลา ให้รางวัลเมื่อทำตามเงื่อนไข ทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมา ทั้งวัน และ Simon (2001 อ้างถึงใน สมศักดิ์ จีหมั่ง, 2553, หน้า 52) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของผู้ ปกครองช่วยเพิ่มประสิทธิผลในการสอน และยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนทุกระดับการศึกษา ให้สูงขึ้น และเมื่อเน้นความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัว-โรงเรียน และผลลัพธ์ของนักเรียน ผลที่ได้ หลังจากควบคุมตัวแปรอื่น โดยให้ผู้ปกครองเข้าร่วมในหลาย ๆ ทาง นักเรียนได้ระดับคะแนน สูงขึ้นและคะแนนทดสอบมาตรฐานสูงกว่า มีการเข้าร่วมกิจกรรมและพฤติกรรมที่ดีกว่า และเข้า ห้องเรียนโดยมีการเตรียมความพร้อมมากกว่าการลงรายวิชาเรียนสมบูรณ์มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ สมใจ บุญดี (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จังหวัด พิษณุโลก ผลการศึกษาพบว่า ความเอาใจใส่ของผู้ปกครองส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา คณิตศาสตร์ และงานวิจัยของ ปิยนุช สิงห์สถิตย์ (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเลยพิทยา ผลการศึกษาพบว่า การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3 ปัจจัยด้านพฤติกรรมกรเรียน เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา สระแก้ว เขต2 ได้ เนื่องจากพฤติกรรมกรเรียนสามารถแสดงออกได้โดยการเรียนรู้ใช้เวลาอย่างมี ประสิทธิภาพ การเตรียมตัวในการเรียน การจดบันทึก การมีสมาธิในการจำ การใช้เทคนิคต่าง ๆ การอ่าน การเลือกใจความสำคัญ กระบวนการรวบรวมข้อมูล หรือการเตรียมตัวก่อนสอบ (เกษร พลอยโพธิ์, 2552, หน้า 14) ดังที่ Maddox (1963 อ้างถึงใน สมศักดิ์ จีหมั่ง, 2553 หน้า 31) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นอกจากจะขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคล การทำงานหนัก หรือความขยันแล้ว ยังขึ้นอยู่กับวิธีเรียนที่มีประสิทธิภาพ และยังพบว่า ความแตกต่างระหว่างบุคคล เกี่ยวกับสมรรถภาพการเรียน และการทำงานถูกกำหนดด้วยสติปัญญา และความสามารถเฉพาะ ประมาณร้อยละ 50-60 วิธีเรียนที่มีประสิทธิภาพประมาณร้อยละ 30-40 สภาพแวดล้อมอื่น ๆ

ประมาณร้อยละ 10-15 จากการศึกษางานวิจัย พบว่า นิสัยในการเรียนมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมจิตร อุดม (2547, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหาร โรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษาในภาคใต้ ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมด้านการเรียนของนักเรียนส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหาร โรงเรียนเอกชนระดับประถมศึกษา ในภาคใต้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และงานวิจัยของ Mzumara (1996, p. 47 อ้างถึงใน รุ่งทิพย์ พรหมศิริ, 2549, หน้า 71) ได้ศึกษาความคาดหวังที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน และทัศนคติต่อความคาดหวังในการเรียนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ซึ่งจากผลการศึกษาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านพื้นฐานความรู้เดิม นั้นเป็นความรู้เบื้องต้นที่สั่งสมมาจากกระบวนการค้นคว้าหาความรู้ กระบวนการฝึกประสบการณ์ การปฏิบัติจริงและความรู้ความเข้าใจในการศึกษาของผู้เรียน ซึ่งความรู้พื้นฐานนั้นในแต่ละบุคคลมีไม่เท่าเทียมกัน ดังนั้นความรู้พื้นฐานนับเป็นเรื่องสำคัญยิ่งที่จะส่งผลต่อผู้เรียนในการศึกษาในระดับต่อ ๆ ไป

1.2 ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ครอบครัว พ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นครูคนแรกของชีวิต การพัฒนาศักยภาพนักเรียนให้สามารถเรียนรู้ได้เต็มที่ ผู้ปกครองมีบทบาทหน้าที่ในการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนทั้งในและนอกสถานศึกษา จัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการพัฒนาศักยภาพนักเรียนเต็มความสามารถ สร้างแรงจูงใจให้เห็นคุณค่าของตนเอง เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)

1.3 ด้านพฤติกรรมการเรียน เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการพัฒนาตนเองจะต้องฝึกฝนการสร้างควมรับผิดชอบที่ทำให้เกิดวินัยในการทำงานด้วยตนเอง เห็นคุณค่าเตรียมความพร้อมในการเรียน มีความสนใจใฝ่เรียนรู้ สร้างนิสัยรักการอ่าน รู้จักวางแผนในการทำงานประเมินผลงานของตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงและพัฒนาต่ออุปสรรคต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมายสูงสุด

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัย ปัญหา สาเหตุและแนวทางการแก้ไขผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2

2.2 .ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ครั้งนี้ ถึงแม้ปัจจัยด้านนักเรียน ด้านครอบครัว ด้านสถานศึกษาจะสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ได้ แต่ก็ควรศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุและมีการวิเคราะห์เส้นทาง (Path analysis)

2.3 ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ด้านอื่น ๆ ว่าสามารถทำนายได้มากน้อยเพียงใด อย่างไร เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ให้มีระดับสูงขึ้น

2.4 ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในรูปแบบงานวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อจะได้ทราบปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหอย่างชัดเจน นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ให้มีระดับสูงขึ้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2521). *หลักสูตรตอนต้น พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรมการศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: อรุณลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545*. กรุงเทพฯ: อรุณลาดพร้าว.
- กิติ ครอบบุญ. (2555). *ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน โรงเรียนขยาย โอกาสทางการศึกษา จังหวัดอำนาจเจริญ*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- เกษร พลอยโพธิ์. (2552). *การศึกษาพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จรรยา คำสะอาด. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเทียบโอน ประสพการณ์อาชีพสู่วุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- จักรินทร์ พริ้งทองฟู. (2546). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา หลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร 1 สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ*. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จันทร์ณี เทือกทอง. (2550). *ตัวแปรพระระดับที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาคณะศึกษาศาสตร์, สาขาวิชาการวิจัย การศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- จุฑาทิพย์ชาติสุวรรณ. (2548). *ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอน ความถนัดทางภาษา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความตั้งใจเรียน การคิดอย่างมีวิจารณญาณ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผล การศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฉัตรวัลย์ ทรงความเจริญ. (2553). *สภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนขยาย โอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย ราชภัฏเทพสตรี.*
- ชลดา ชลสวัสดิ์. (2555). *การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงและต่ำ* สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2. งานนิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชนิดา เพ็ชรโรจน์. (2555). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดร้อยเอ็ด: การวิเคราะห์โมเดล สมการ โครงสร้าง พหุระดับ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- ชัยวัฒน์ แน่นอุดร. (2547). *การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตร สาขาช่างไฟฟ้า ตามความคิดเห็นของนักเรียน ครู และผู้บริหาร กรณีศึกษาโรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชาไฟฟ้า, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.*
- ชิตยาภรณ์ ขุนแก้ว. (2556). *ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์ พื้นฐานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ* สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ อาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา, คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ชูชีพ อ่อน โลกสูง. (2550). *จิตวิทยาศัพท์. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*

- ณรงค์ จันทรมหา. (2553). การเปรียบเทียบค่าความเที่ยงของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีจำนวนข้อสอบทำหน้าที่แตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดและเทคโนโลยีทางวิทยาการปัญญา, วิทยาลัยวิทยาการปัญญา และ วิทยาการปัญญา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฐานวัฒน์ พุฒวิบูลย์วุฒิ. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจำอากาศในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพโรงเรียนจำอากาศ พุทธศักราช 2548. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานิตศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐติยาภรณ์ หยกอุบล. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม, 8(1), 85.
- ธัญศญา ธรรมิสกุล. (2551). การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการขาย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนอรรณพวิทยพัฒนา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จิตติพร ลิธิฎา. (2546). การประเมินตามสภาพจริง. เอกสารประกอบการบรรยาย การวัดและประเมินผลทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีระ รุญเจริญ. (2550). ความเป็นมืออาชีพในการจัดและบริหารการศึกษายุคปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: แอล. ที. เพรส.
- ธีระศักดิ์ พรมลาย. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 4. วิทยานิพนธ์, สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- นคร เหมนาถ. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นัยนา จันตะเสน. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดนครพนม: การวิเคราะห์หุระดับ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- นิศากร สนามเขต. (2550). การมีภูมิคุ้มกันภายในและภายนอกที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการคบเพื่อนอย่างเหมาะสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาศึกษา, คณะพัฒนาศึกษาและสิ่งแวดล้อม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- บงกช นาทิพนธ์. (2554). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชางานฝึกฝีมือของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สังกัดสถาบันอาชีวศึกษาภาคเหนือ 2 และ สังกัดสถาบันอาชีวศึกษาภาคกลาง 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม, คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2547). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่มที่ 1 (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว. (2535). การอ้างอิงประชากรเมื่อใช้เครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่ากับกลุ่มตัวอย่าง. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 3(1), 22-25.
- เบญจกมล สังข์ศิริ. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนศรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ประธาน วัฒนวานิชย์. (2537). เรื่องไม่ยาก ถ้าอยากเรียนเก่ง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญผล.
- ประยูร ไชยวรรณ. (2548). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ประโยชน์ สาธิตา. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

- ปัญญา ชูช่วย. (2551). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ปัญญา กั้นเกตุ. (2558). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 2*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปัญญา สิงห์สถิต. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเลยพิทยาคม*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ปริยาภรณ์ วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- ปริยาภรณ์ วงศ์อนุตรโรจน์. (2548). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพฯ.
- พ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2538). *เอกสารประกอบการสอนวิชาการทดสอบทางจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ผิยน ไชยสร. (2531). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา*. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พนม ลีอารีย์. (2538). *การเก็บข้อมูลรายบุคคล*. กรุงเทพฯ: โอเอส พรินติ้งเฮ้าส์.
- พฤดี อินทรประเสริฐ. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดรนคร*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พนิดา หมั่นชนะมา. (2553). *ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ด้วย โมเดลลดหลั่นเชิงเส้นพหุระดับ*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.

- พนม พูลเพิ่ม. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของครูกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ: สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พรจันทร์ โพธิภาค. (2554). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ มหาวิทยาลัยบูรพา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรพรรณ แก้วฝ้าย. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านห้วยชัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรพรรณ ชาราแดน. (2556). ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์, คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พิศิษฐ์ ชำนาญนา. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน คณะวิชาการตลาด วิทยาลัยพัฒนวิชาการธนบุรี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการอาชีวศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พิมพ์พันธ์ เคชะคุปต์. (2544). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ: แนวคิด วิธี และเทคนิคการสอน. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปแมนเนจเม้นท์.
- ภานุรุจ ทราชสมุทร. (2547). ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันราชภัฏลำปาง.

- ภูวดล แก้วมณี. (2551). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- ภูวดล เปี่ยมจาด. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์อุสาหกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคจุฬารัตน์ (ลาดขวาง) จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.*
- ยุพิน ใจตรง. (2552). *การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ทักษะกระบวนการทาง วิทยาศาสตร์และเจตคติต่อวิทยาศาสตร์โดยใช้กิจกรรม โครงการวิทยาศาสตร์ เรื่องของ เล่นพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- ราชนันท์ บุญธิดา. (2542). *ปัจจัยที่เอื้อต่อผลสำเร็จของการนำหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ไปปฏิบัติ: กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดเชียงราย. ดุษฎีนิพนธ์การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์, สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- รุ่งทิพย์ พรหมศิริ. (2549). *ปัจจัยเชิงพหุระดับที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาที่ดำเนินการ ตามโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ดุษฎีนิพนธ์การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์, สาขาวิชา การบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- เรวดี จันทร์รัศมีโชติ. (2552). *การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิจัยและ ประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.*
- ลัดสะหมี คุณพะจันดี. (2555). *ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ใน โรงเรียน สังกัดแผนกศึกษาธิการและกีฬาแขวงหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา การบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.*
- วนิดา ดีแป้น. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.*

- วัชรวิ จรุงผล. (2549). การวิเคราะห์พฤติกรรมของตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีวิจัยทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วัลนิกา ฉลากบาง. (2535). จิตวิทยาและการแนะแนวเด็กประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โอ. เอส. พรินติ้ง เฮ้าส์.
- วิวัตร พงษ์สุภา. (2544). การศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศิริชัย นาระกันทา. (2554). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ ประถมศึกษาปีที่ 2 วิชาเขียนแบบเทคนิคเบื้องต้น กรณีศึกษา สังกัดสถาบัน การอาชีวศึกษาภาคเหนือ 2 และสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 2. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ศุภกร ศรีนุด. (2553). ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- ศุภลักษณ์ สานติเชียร. (2557). การศึกษาการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา กลุ่มโรงเรียนศรีราชา 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชลบุรี เขต 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะ ศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เศรษฐวิชญ์ วัฒนันท์. (2554). ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาวิชาเทคนิคการผลิต. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม, คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และเทคโนโลยี, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- สังัด อุทรานันท์. (2532). พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2555). *คู่มือการจัดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. กรุงเทพฯ: สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน).
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2556). *พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)*. เข้าถึงได้จาก <http://www.niets.or.th/th/catalog/view/112>
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2557). *ผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2557*. เข้าถึงได้จาก <http://www.niets.or.th/>
- สมควร จำริญพัฒน์. (2552). *รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สมจิตร อุดม. (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหาร โรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษาในภาคใต้*. วิทยานิพนธ์การศึกษาศุภบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2528). *ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมพร โกมารทัต. (2548). *การศึกษาเปรียบเทียบวัฒนธรรมการสอนภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาที่สองระหว่างมหาวิทยาลัยในประเทศไทยกับมหาวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่น*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- สมศรี ประเสริฐวงษ์. (2541). *การอบรมและการเลี้ยงดูเด็ก*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง สำนักบริการมหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. (2542). *มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมศักดิ์ จีหมั่ง. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสตูล*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและประเมิน, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สมใจ บุญดี. (2552). *รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดพิษณุโลก*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- สาลีณี วงษ์เส็ง. (2546). *ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- สายสุนีย์ สว่างทรัพย์. (2540). *ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- สิทธิพันธ์ ชูชื่น. (2556). *การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนฝ่ายการศึกษานานาชาติขั้นพื้นฐาน โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- สุรวีทย์ พลมณี. (2557). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดชัยภูมิ. คุชฎินิพนธ์ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.*
- สุจิตรา เถาว์โท. (2555). *องค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.*
- สุพัชรีย์ หนูใหญ่. (2544). *ความสัมพันธ์ในครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐ ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาคหกรรมศาสตรศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- สุภาพร คำรศ. (2555). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยพะเยา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยพะเยา.*
- สุลาวัลย์ อุจันทร์. (2556). *ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการใช้คอมพิวเตอร์ในงานธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาวิทยาาสตร์ (คอมพิวเตอร์), คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.*

สุทธิณี ทองหล่อ. (2552). ปัจจัยด้านการจัดการเรียนรู้และปัจจัยด้านผู้เรียนที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ของนิสิตคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2. (2559). รายงานผลการดำเนินงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2 ประจำปีงบประมาณ 2559. สระแก้ว: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานนายกรัฐมนตรี. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี. (2555). แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559). กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2556). คู่มือการประเมินคุณภาพรอบสาม (พ.ศ. 2554-2558). เข้าถึงได้จาก <http://www.onesqa.or.th/onesqa/th/printing/detail.php?ID=79>

สำเนาวี ขจรศิลป์. (2539). มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2: การพัฒนานักศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.

เสาวลักษณ์ ขวานิชกิจ. (2539). การศึกษาพฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ประสบความสำเร็จในการเรียนตามโครงการลงทะเบียนเรียนตามเวลาและความสามารถ โรงเรียนนวมินทราชูทิศเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อเนก นรสาร. (2547). ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดที่เกี่ยวกับวิชาชีพช่างไฟฟ้า ความมีวินัยในตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเจตคติต่อวิชาการ โปรแกรมควบคุมไฟฟ้า กัลป์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการ โปรแกรมควบคุมไฟฟ้าของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 และสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาการวิจัยการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- อรสา ทรัพย์คำ. (2550). *องค์ประกอบของการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.*
- อัญชญา โภธิพลากร. (2545). *การพัฒนาชุดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ที่เน้นทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ด้วยการเรียนแบบร่วมมือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- อัญมณี อุตสาร. (2552). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคอมพิวเตอร์ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.*
- อุทัยวรรณ พิทักษ์สิน. (2538). *ศึกษาความสามารถด้านการฟังของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นมุมบ้านแบบมีรูปภูมิจำกัด และแบบไม่มีรูปภูมิจำกัด. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- อุมาพร ตรังคสมบัติ. (2543). *ปัญหาการเรียนและเทคนิคช่วยให้ลูกเรียนดี. กรุงเทพฯ: ชันต์การพิมพ์.*
- อุราไพ สหนนทรรัตน์. (2556). *ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ เขตปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา, คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.*
- Anastasi, A. (1976). *Psychological testing* (4th ed.). New York: Macmillan.
- Anderson, A., & Lynch, T. (1988). *Listening*. Hong Kong: Oxford University Press.
- Best & Kahn, J. V. (1993). *Research in education* (7th ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Bloom, B. S. (1976). *Handbook on formative and summative evaluation of student learning*. New York: McGraw-Hill.
- Bloom, B. S. (1982). *Human characteristics and school learning*. New York: McGraw-Hill.
- Dear, J. D. (1975). Students perceptions of variables that relate to academic success in collage among black and white makes and females and sophomores. *Juniors Dissertation Abstracts*, 6(75), 7675.

- Gardner, R. C., & Lambert, W. E. (1972). *Attitudes and motivation in second language learning*. Rowley, MA: Newbury House.
- Good, C. V. (1959). *Dictionary of education*. New York: McGraw-Hill.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of education* (3rd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Harnischfeger, A., & Wiley, D. E. (1978). Econceptual issues in models of school learning. *Journal of Curriculum Studies, 10*, 215-231.
- Harvighurst, R. J., & Neugratan, B. L. (1967). *Educational psychology*. Ohio: Charles E Merrill.
- Husen, T., & Postlethwaite, T. N. (1985). *The international encyclopedia of education*. London: Pergamon Press Ltd.
- Klausmeir, H. J. (1961). *Learning and human abilities*. New York: Harper and Row.
- Knief, H. L., & Stroud, J. B. (1959). Intercorrelation among various intelligence achievement and social class scores. *The Journal of Educational and Psychology, 50*, 117-120.
- Krashen, S. D. (1982). *Principle and practice in second language acquisition*. New York: Pergamon Institute of English.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement, 30*(3), pp. 607-610.
- Maddox, H. (1963). *How to study*. Greenwich, Conn: Fawcett Pub.
- McClelland, D. C., Atkinson, J. W., Russell, A. C., & Lowell, E. L. (1953). *The achievement motive*. New York: Appleton-Century Crofts.
- Prescott, D. A. (1961). *Report of conferences on child study*. Bangkok: Faculty of Education, Chulalongkorn University.
- Rech, J. F. (1991). The relationships between mathematic attitude, self-concept learning style, socioeconomic status, gender, and mathematics achievement among fourth and eight-grade black student. *Dissertation Abstracts International, 52*(02), 457-A.
- Vasuki, R., Curtis, P., & Sharon, L. (2008). Using multi-level analyses to study the effectiveness of science curriculum materials. *Evaluation and Research in Education, 21*(1), 18-42.
- Weiner, B. (1972). *Human motivation: Metaphors, theories and research*. Newbury Park, CA: Sage

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ตำแหน่งที่ขอความอนุเคราะห์

(สำเนา)

ที่ ศธ 6218/ ว2032

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

3 พฤศจิกายน 2560

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เค้าโครงย่อวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวรัตนา บำรุงจันทร์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตร การศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับการอนุมัติ
ให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)
ของนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2
ในความควบคุมดูแลของ ดร.ภคณัฐ สมพงษ์ธรรม เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัยในการนี้ คณะศึกษาศาสตร์ได้พิจารณาแล้วเห็น
ว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบ
ความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะ
ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ เชษฐ ศิริสวัสดิ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ ศิริสวัสดิ์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทรศัพท์ 0-3839-3489 โทรสาร 0-3874-5811

ผู้วิจัยโทร. 061-387-6898

(สำเนา)

ที่ ศธ 6218/ ว2062

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

8 พฤศจิกายน 2560

เรื่อง ขอบขออนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2

ด้วย นางสาวรัตนา บำรุงจันทร์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับการอนุมัติ
ให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน
(O-NET) ของนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาสสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สระแก้ว เขต 2 โดยมี ดร.ภักดิ์ภูษิต สมพงษ์ธรรม เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินงานทำวิทยานิพนธ์ในการนี้ เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวเป็นไป
ด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ คณะศึกษาศาสตร์ จึงมีความประสงค์ขออนุญาตให้ใช้ชื่อ
สถาบันและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยกับบุคลากรในสถาบันที่อยู่ในกำกับของท่าน เพื่อเป็นส่วนหนึ่ง
ในงานวิจัยของนิสิตดังกล่าว

นี้ เพื่อนำไปประกอบการขออนุมัติพิจารณาจริยธรรมการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ทั้ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ เชษฐ์ ศิริสวัสดิ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ์ ศิริสวัสดิ์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

สำนักงานคณบดี คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์ 0-3810-2222 ต่อ 2006

โทรสาร 0-3839-1043

(สำเนา)

ที่ ศธ 6218/ 2237

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

6 ธันวาคม 2560

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านทุ่งหินโคน
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวรัตนา บำรุงจันทร์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตร การศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับการอนุมัติ
ให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)
ของนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2
ในความควบคุมดูแลของ ดร.ภคณีภูงษ์ สมพงษ์ธรรม เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
ในการนี้ ผู้วิจัยจะขอความร่วมมือจากท่านในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ อนึ่ง
โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านขั้นตอนการพิจารณาทางจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพา เรียบร้อย
แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะ
ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ เชษฐ ศิริสวัสดิ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ ศิริสวัสดิ์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทรศัพท์ 0-3839-3489 โทรสาร 0-3874-5811

ผู้วิจัยโทร. 061-387-6898

(สำเนา)

ที่ ศธ 6218/ ว2238

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

6 ธันวาคม 2560

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาวรัตนา บำรุงจันทร์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตร การศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับการอนุมัติ
ให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)
ของนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2
ในความควบคุมดูแลของ ดร.ภคณัฐ สมพงษ์ธรรม เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ มี
ความประสงค์ขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล อนึ่ง
โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านขั้นตอนการพิจารณาทางจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยบูรพา เรียบร้อย
แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคง
ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ เชษฐ ศิริสวัสดิ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ ศิริสวัสดิ์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา ปฏิบัติการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ปฏิบัติการแทน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

ภาควิชาการบริหารการศึกษา

โทรศัพท์ 0-3839-3489 โทรสาร 0-3874-5811

ผู้วิจัยโทร. 061-387-6898

ภาคผนวก ข

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Item objective congruence)

ตารางที่ 15 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
1	+1	+1	+1	+1	+1	1
2	+1	+1	+1	+1	+1	1
3	0	+1	+1	+1	+1	0.8
4	0	+1	+1	+1	+1	0.8
5	+1	+1	+1	+1	+1	1
6	0	+1	+1	+1	+1	0.8
7	+1	+1	+1	+1	+1	1
8	+1	+1	+1	+1	+1	1
9	+1	+1	+1	+1	+1	1
10	+1	+1	+1	+1	+1	1
11	+1	+1	+1	+1	+1	1
12	+1	+1	+1	+1	+1	1
13	+1	+1	+1	+1	+1	1
14	+1	+1	+1	+1	+1	1
15	+1	+1	+1	+1	+1	1
16	0	+1	+1	+1	+1	0.8
17	+1	+1	+1	+1	+1	1
18	+1	+1	+1	+1	+1	1
19	+1	+1	+1	+1	+1	1
20	+1	+1	+1	+1	+1	1
21	+1	+1	+1	+1	+1	1
22	+1	+1	+1	+1	+1	1
23	+1	+1	+1	+1	+1	1
24	+1	+1	+1	+1	+1	1

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ดัชนีความ สอดคล้อง (IOC)
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
25	+1	+1	+1	+1	+1	1
26	+1	+1	+1	+1	+1	1
27	+1	+1	+1	+1	+1	1
28	0	+1	+1	+1	+1	0.8
29	0	+1	+1	+1	+1	0.8
30	+1	+1	+1	+1	+1	1
31	+1	+1	+1	+1	+1	1
32	+1	+1	+1	+1	+1	1
33	+1	+1	+1	+1	+1	1
34	+1	+1	+1	+1	+1	1
35	+1	+1	+1	+1	+1	1

ภาคผนวก ค
ค่าอำนาจจำแนก

ตารางที่ 16 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย ในปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยด้าน
ครอบครัว ปัจจัยด้านสถานศึกษา

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	.228	19	.694
2	.401	20	.364
3	.525	21	.499
4	.590	22	.460
5	.450	23	.492
6	.353	24	.692
7	.731	25	.612
8	.479	26	.763
9	.401	27	.545
10	.431	28	.657
11	.441	29	.776
12	.379	30	.489
13	.318	31	.591
14	.331	32	.838
15	.424	33	.812
16	.363	34	.607
17	.295	35	.677
18	.693		

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .935

ตารางที่ 17 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในปัจจัยด้านนักเรียน
ด้านแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	.38
2	.40
3	.31
4	.42
5	.29

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .60

ตารางที่ 18 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในปัจจัยด้านนักเรียน
ด้านพฤติกรรมการเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	.37
2	.41
3	.45
4	.43
5	.32

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .64

ตารางที่ 19 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในปัจจัยด้านนักเรียน
ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	.63
2	.52
3	.44
4	.30
5	.80

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .76

ตารางที่ 20 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในปัจจัยด้านนักเรียน
ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	.30
2	.22
3	.75
4	.45
5	.51

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .67

ตารางที่ 21 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในปัจจัยด้านนักเรียน
ด้านคุณภาพการสอน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	.29
2	.75
3	.79
4	.76
5	.82

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .86

ตารางที่ 22 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในปัจจัยด้านนักเรียน
ด้านสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	.71
2	.33
3	.59
4	.76
5	.53

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .79

ตารางที่ 23 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในปัจจัยด้านนักเรียน
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	.65
2	.70
3	.76
4	.67
5	.71

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .87

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน
ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 2

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นเครื่องมือสำหรับการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 2 เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง
2. การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 2
3. แบบสอบถามนี้ประกอบด้วย 3 ตอน
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน
 - ตอนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)
4. โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อและทุกตอนให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงข้อมูลของท่าน ผู้วิจัยจะเก็บรักษาไว้เป็นความลับ การตอบคำถามครั้งนี้ไม่มีผลกระทบใด ๆ กับท่าน แต่จะเป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับการศึกษา

ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

รัตนา บำรุงจันทร์

นิสิตปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามสภาพความเป็นจริงของนักเรียน

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. ขนาดของโรงเรียน

โรงเรียนขนาดเล็ก

โรงเรียนขนาดกลาง

โรงเรียนขนาดใหญ่

ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามสภาพความเป็นจริงของนักเรียน

2.1 วิชาภาษาไทย

0-49

50-59

60-69

70-79

80-100

2.2 วิชาคณิตศาสตร์

0-49

50-59

60-69

70-79

80-100

2.3 วิชาวิทยาศาสตร์

0-49

50-59

60-69

70-79

80-100

2.4 วิชาภาษาอังกฤษ ๑

0-49

50-59

60-69

70-79

80-100

2.5 วิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

0-49

50-59

60-69

70-79

80-100

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET)

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตามสภาพความเป็นจริงของนักเรียน

1. คะแนนเฉลี่ยของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

0-49 50-59

60-69 70-79

80-100

2. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ต่ำกว่า 5,001 บาท 5,001-10,000 บาท

10,001-15,000 บาท 15,001-20,000 บาท

มากกว่า 20,000 บาท

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ปัจจัยด้านนักเรียน						
	แรงจูงใจใฝ่เรียนรู้					
1	นักเรียนมีความกระตือรือร้นทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จก่อนเสมอ
2	เมื่อมีข้อสงสัยนักเรียนจะถามครูหรือคั่นคว้าด้วยตนเองเสมอ
3	เมื่อรายวิชาเป็นวิชาที่ไม่ถนัดนักเรียนจะพยายามตั้งใจเรียนให้มากขึ้น
4	นักเรียนมีความภาคภูมิใจในผลงานที่ทำ
5	เมื่อนักเรียนมีผลการเรียนดีกว่าเพื่อนจะรีบพยายามตั้งใจเรียน
	พฤติกรรมการเรียน					
1	นักเรียนเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียน
2	นักเรียนไม่ขาดเรียนถ้าไม่จำเป็น
3	มีการวางแผนในการอ่านหนังสือก่อนสอบทุกครั้ง
4	ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยการอ่านหนังสือ หาความรู้เพิ่มเติม
5	ติดตามงาน ส่งงานครบตามกำหนด

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2. ปัจจัยด้านครอบครัว						
1	การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง					
2	ผู้ปกครองให้คำปรึกษา ข้อคิด คำแนะนำในการแก้ไขปัญหาการเรียนและปัญหาอื่น ๆ
3	ผู้ปกครองเอาใจใส่และติดตามผลการเรียน
4	ผู้ปกครองหาอุปกรณ์การเรียนต่าง ๆ เพิ่มเติมจากการเรียนในชั้นเรียน
5	ผู้ปกครองให้คำปรึกษาเรื่องการคบเพื่อน
6	ผู้ปกครองเอาใจใส่ดูแลความเป็นอยู่ของนักเรียน
ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว						
1	สมาชิกภายในครอบครัวมีการจัดกิจกรรมร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ
2	สมาชิกในครอบครัวให้ความอบอุ่น มีความสามัคคีกัน
3	สมาชิกภายในครอบครัวให้กำลังใจและสนับสนุนด้านการเรียนและกิจกรรมต่าง ๆ
4	บรรยากาศในการอยู่ร่วมกันของสมาชิกในครอบครัวรู้สึกปลอดภัยและไว้วางใจได้
5	สมาชิกในครอบครัวเป็นต้นแบบที่ดีเรื่องการเรียน
3. ปัจจัยด้านสถานศึกษา						
1	ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศการมีส่วนร่วมในการเรียนและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น
2	ครูผู้สอนมีหลักการสอน เทคนิคการสอนที่ดี ไม่น่าเบื่อ
3	ครูผู้สอนมีประสบการณ์ความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่สอนอย่างดี
4	ครูผู้สอนมีการสื่อสารการเรียนการสอน
5	ครูผู้สอนจัดสรรเวลาการให้คำปรึกษาด้านการเรียนอย่างเพียงพอ

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	สภาพแวดล้อมในชั้นเรียน					
2	มีสื่อ และอุปกรณ์นอกเหนือจากการเรียน
3	ครูให้คำแนะนำในเรื่องการเรียนเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ
4	นักเรียนรู้สึกสบาย เมื่ออยู่ในห้องเรียน
5	นักเรียนสามารถทำกิจกรรมในห้องเรียนกับเพื่อนได้
1	ครูผู้สอนสร้างบรรยากาศในการเรียน
1	ความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน					
2	ครูผู้สอนให้ความรักความเอ็นดู เอาใจใส่ และมีความเป็นกันเองกับนักเรียนทุกคน
3	ครูผู้สอนมีการยกย่องชมเชยเมื่อนักเรียนทำดี
4	ครูผู้สอนให้ความสนใจและช่วยเหลือ นักเรียนที่มีปัญหาส่วนตัวหรือการเรียน
5	ครูผู้สอนส่งเสริมสนับสนุนให้กำลังในการเรียน
5	ครูผู้สอนให้โอกาสเข้าพบเพื่อให้คำปรึกษาในการเรียนตลอดเวลา